

കലകി

KALKI

10-3-1957

4 ആ

ஹெர்குலிஸ்

கனடின் வாங்குகல் உங்கள் பணத்திற்குத்
தெரிந்த பேறுமாளம் கிடைக்கும் என்று
10 விவரப்பாடுகளில் 8 பேர்கள்
சொல்லுகிறார்கள்*

ஒரு கனடின் வியாபாரி தன் வாழ்நாள் முழுவதையும்
கனடின் வியாபாரத்திலேயே செலவிடும். ஆகவே கனடின்
வாழ்நாள் முழுவதும் தெரிவுமையான சொல்வது வேண்டுமா?
"ஹெர்குலிஸ்" கனடின் சொல்லும் பணத்திற்குத் தெரிந்த பேறுமாளம்
கனடின் வியாபாரிகள் 8 பேர்கள் கூறுகிறார்கள்.
கனடின் இந்த வியாபாரிகள் கனடின் வியாபாரி கனடின்
பணத்திற்குத் தெரிந்த பேறுமாளம் கனடின்
ஹெர்குலிஸ் கனடின் வியாபாரிகள்

கனடின் வாங்குவது ஒரு முதலீடு செய்வது போலாகும்

ஹெர்குலிஸ்

நீங்கள் கொடுக்கும் பணத்திற்குத்
தெரிந்த பேறுமாளம் அளிக்கிறது

*ஒரு தனிப்பட்ட வியாபாரிக்கு ஒரு வருடம் கனடின் வியாபாரிகள்

கனடின் வியாபாரிகள்: டி. இ. கனடின் கும் இந்தியா மிலிட்டரி, ரதானம்

இந்த இலாப முத்திரை
தெரிந்த இப்போதுதே
எழுதுங்கள்

"ஒரு தெரிந்த கனடின்
வியாபாரி தெரிந்ததென்று
பயம் என்ற கனடின்
கனடின் இலாபமாவது
பெற உங்கள் வியாபாரம்
எழுதி எழுதுங்கள்.

பொது ஸ்டக்கம்

பயங்கரப் படுகுழி	கார்ட்டூன்	...	2
சத்தியமே வெல்லும்	(தலைப்பங்கம்)	...	3
தென்னாடு முன்னேற வேண்டும்	4
காஷ்மீர் பிரச்சினையும் தேர்தல் பிரச்சாரமும்	6
நெருதி 'வாழ்க'!	6
வம்புச் சாவுடி	"கொக்கி"	...	8
அக்கப்போர்	எஸ். வி. எஸ்.	...	10
வட்டமேஜை	11
நாட்டு வைத்தியம்	ஸ்ரீ ஹரி	...	14
சோனியின் வெற்றி	அஷ்யம்	...	19
ஆண்டி பெற்ற செல்வன் (வெள்ளித்திரை)	காத்தன்	...	22
சிங்கன ஏகாதிபத்தியம்	பரேதன்	...	24
குட்டித் தமாஷ்!	31
நட்பின் பெருமை	வகமதி ராமசாமி	...	32
'எங்கும் போய்க் கரைகாணாது'	அ. சி. நிவாசராகவன்	...	35
மாலவல்லியின் தியாகம்	இ. ரா. கோபாலன்	...	39
கண்ணம்மா எங்கே?	ரங்கமணி	...	49
ஏன் இவ்வளவு கல்யாணம்?	அருத்தமா	...	56
பாலர்மலர்	சாமா	...	65
யிருங்காவதி (சித்திரத் தொடர்கதை)	66
மரகதத்தின் திருமணம்	விஜயம்	...	68
ரகுபதி ராகவ	ராஜாஜி	...	73
பாணுவின் காதலன்	ராஜம் கிருஷ்ணன்	...	75
"நல்லதோர் வீணை செய்து..."	நா. பார்த்தசாரதி	...	85

"கல்கி"யில் வெளிவராத கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; எம்பனங்களும் கற்பனையே.

குளிர்ச்சியையும் சுக
க்ஷவரத்தின் வழு
வழுப்பையும் அளிப்பது

ஜஸி-கூல்

க்ஷவரத்திற்குப் பின்
உபயோகிக்கும் லோஷன்

நுகர்வுவரம் செய்துகொண்ட பின், ஜஸி-கூல் லோஷன் உப
யோகிப்பவன் தனக்கு குளிர்ச்சியையும் புத்துணர்ச்சியையும்
பெறுவான். ஜஸி-கூல் லோஷன்—இது கதறி கவங்களை
கூரலுதிர்த்து மேலும், இது புருஷர்களுக்கான லாவண்டர்
மணமுள்ளது.

PEARLINE PARIS PRIVATE LTD.
P.O. Box 493, Bombay-1.

நீரில் அழைக்க வந்தது
அவர்கள் சில பகு
கொண்டு வந்தனர்.
எழில்-வினாயகம், ௨௪

மார்ச் 16
இதழ் 32

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னை - பேற்ற
நாயென்று கும்பிட்டு பாப்பா

—பாரதியார்

தன்முனை
மார்ச் 87

சத்தியமே வெல்லும்

தேர்தல் அமர்க்களம் அனேகமாக முடிந்து இப்போது அனை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டிய கட்டம் ஆரம்பமாகி விட்டது.

நிருவாக அதிகாரம் வகிக்கும் மந்திரிகள் தேர்தலுக்காகப் பெரிய பெரிய வர்த்தகர்களிடமும், ஆலை முதலாளிகளிடமும், பஸ் கம்பெனிக்காரர்களிடமும் ஏராளமாகப் பணம் வசூல்செய்ததாகப் பத்திரிகைகளில் புலக்கன் வெளியாகின.

இதை மந்திரிகள் இதுவரையில் அறிக்கையிலாவது சொற்பொழிவுகளிலாவது மறுக்கவில்லை. மறுக்க இடமில்லை என்றே நம்புகிறோம்.

சர்க்கார் அதிகாரம் வகிக்கும் உத்தியோகஸ்தர் எவரும் எந்த நல்ல காரியத்துக்கும் இம்மாதிரி வசூல் செய்யக்கூடாது. வசூல் செய்தால் தண்டனைக்கு உள்ளாவார். 'அவராகக் கொடுத்தார்' 'இஷ்டப்பட்டுக் கொடுத்தார்' என்றெல்லாம் வாதாட முடியாது.

பதவி வகிக்கும் மந்திரிகளுக்கும் சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம்? சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்களிடமிட மந்திரிகளுடைய செல்வாக்கும் அவர்களைக் கண்டு பணக்காரர்கள் பயப்படுவதும் அதிகமே. இந்த நடவடிக்கைகளின் பெயர் லஞ்சம் என்பதைத் தவிர வேறில்லை. பதவி வகிக்கும் கட்சி இப்படி நடந்துகொண்டால் அனைத் தனி நபர்களாலானும் சரி, வேறு கட்சிகளாலானும் சரி, மற்றவர்கள் எப்படி எதிர்க்க முடியும்?

இந்தத் தடவை நடந்த தேர்தலில் பணத்தின் பலமே அதிகமாக வேலை செய்தது என்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். ஒரு ரூபாய் போட்டுக்களாகவும், இரண்டு ரூபாய் போட்டுக்களாகவும், ஐந்து ரூபாய் போட்டுக்களாகவும் ரிஸர்ட் பாய்கிளியிலிருந்து சென்ற சில வாரங்களாக மாற்றி வட்சக் கணக்கில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டதாக எல்லாரும் பேசிக் கொள்கிறார்கள்.

தேர்தல் காலத்தில் பதவி வகிக்கும் மந்திரிகள் தங்கள் உத்தியோகங்களிலிருந்து விவகரிப்பதே தேர்தல் நடத்துவதுதான் நியாயம். மேல் நாடுகளில் அப்பாறு செய்வதில்லை என்று சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது. அந்தச் சமாதானம் பொருந்தாது. நம்முடைய நடவடிக்கைகளுக்கும் அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளுக்கும் எவ்வளவு வேறுபாடுகள் உண்டு. அந்நாடுகளில் பல நாட்கள் ஆறப் போட்டிருந்த பிரச்சனைகள் எடுத்துக் கொண்டு ஆளும் கட்சி தேர்தல் சமயத்தில் போட்டுகள் பெறுவதற்காகச் சலுகைகள் காட்டினால், அந்தநாட்டு மக்கள் சிரிப்பார்கள். நம்முடைய நாட்டில் இது சர்வ சாதாரணமாகி விட்டது. இந்த ஒரு மாதத்துக்குள் எத்தனை சலுகைகள் ஆளும் கட்சியினால் பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் பெற்றிருக்கின்றன! இவையாவும் லஞ்சமே யாரும்.

நியாயமான காரியங்களை முந்தியே செய்திருக்க வேண்டும். நியாயம் தெரியாமலோ அல்லது பணக் குறைவினாலோ முந்தியே செய்யாததைத் தேர்தல் சமயத்தில் மனமன வென்று செய்வதன் நோக்கம் என்ன? போட்டு நிரட்டுவது தவிர வேறு என்ன நோக்கம் இருக்க முடியும்?

சரியான முறை என்னவென்றால், தேர்தல் காலத்தில் பதவி வகிக்கும் கட்சிக்காரர்கள் தங்கள் இதுவரையில், இந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் செய்த விட்டதை எடுத்துக் காட்ட வேண்டுமே ஒழிய, தேர்தலுக்காக இதைச் செய்யப்

போகிறோம். அதைச் செய்யப் போகிறோம் என்று ஒரு புதுக் கட்டுையைப் போல் ஆசை காட்டுவது முறையல்ல.

பதவி வகித்தவர்கள், தாங்கள் பதவி வகித்த காலத்தில் என்ன செய்த முடிந்தார்கள் என்பதுதான் விவரமான கேள்வி.

பதவி வகித்த கட்டிகள் 'நாங்கள் இதைச் செய்யோம்' 'அதைச் செய்யோம்', 'இதைச் செய்யச் சொன்னோம், அதைப் பதவி வகித்த கட்டி செய்யவில்லை, நாங்கள் அதைச் செய்யோம்' 'இதைச் செய்யோம்' என்றெல்லாம் எதிர்கால வாக்குறுதிகளில் ஈடுபடலாம்.

ஆனால் பதவி வகித்த கட்டி இத்த காலத்தில் தாங்கள் செய்த முடிந்த பணிகளை மாதிரியே எடுத்துக் காட்டவேண்டும்.

இதுவே நீதி. அதை விட்டு விட்டுத் தேர்தல் சமயத்தில் மக்களைத் திருப்தி செய்வதற்காக அவசரம் அவசரமாக எதுவும் செய்யக் கூடாது. பொதுப் பணத்தைச் செலவு செய்து தாங்கள் ஏதோ தரும் செய்துவிட்டதாக மக்களின் வாக்குச் சீட்டுகளைப் பெறப் பார்ப்பது அநீதியிலும் அநீதியாகும். எதிர்க் கட்டி களுக்கு அந்த வசதிகள் இல்லை. இதற்கும் வசூல் எங்கிற பெயர்தான் தரும்.

இந்தத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் பெயரில் கின்ற அபேட்சகர்கள் பட்டியற் கொஞ்சாஞ்சமல்ல என்பதில் ஐயமில்லை. முந்தியெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்டிக்குத் தேர்தல் எய்வளவு கலப்பமாக இருந்தது! இந்தத் தடவை தம்பிப் பிழைப்பது யிகக் கஷ்டமாகி விட்டது! காரணம், காங்கிரஸில் பதவி வகித்து வந்தவர்களின் முறை தவறிய போக்குகள் தான்; காங்கிரஸ் கொள்கைகளல்ல. காங்கிரஸ் பகவின் இயல்பாக் கற்று அனுபவித்தவர்களின் பண்புக் குறையே இந்தத் தேர்தலில் காங்கிரஸுக்கு உண்டான கஷ்டத்துக்குக் காரணம்.

தோல்விகள் ஒரு புறமிருக்க, வெற்றி பெற்ற ஒவ்வொரு ஸ்தானமும் யிகப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கையில், கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்ற பயத்தில் கிடைத்தவை என்று சொல்லலாம். இதனால் காங்கிரஸ் மேலிடமும் தமிழ் நாட்டுப் பொதுப்பாளிகளும் கல்ல படிப்பின் அடைபலாம். அடைந்தால் அதுவே ஒரு நற்பயனாகும். பட்ட கஷ்டத்துக்கும் கஷ்டத்துக்கும் பிரயோஜனமூண்டு என்று வைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஆனால் அதையும் கட்டுக்கப் போவதில்லை. கஷ்டமில்லாமல் வெற்றி பெறு வதற்கு என்ன புது சாமர்த்தியங்களும் சதியும் செய்து சமாளித்துக் கொள்ள லாம் என்றுதான் காங்கிரஸ் வட்டாரங்களில் ஆராய்வார்கள். தங்களுக்கு எதிராகவும் தடையாகவும் இருந்தவர்களை எப்படிப் பழி வாங்கலாம் என் பதைப் பற்றித்தான் தீவிரமாக யோசிப்பார்கள். அறிவேதான் தங்கள் காலத் தையும் சகிசையையும் செலவழிப்பார்கள்.

எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்டியில் சிலம் அழிந்ததின் பயன்; பதவி அகல்காரம் தலைக்கேறியதின் விளைவு. காங்கிரஸ் தந்த கராஜ்யம் ராமராஜ்யம் ஆகவேண்டு மானால் சிலம் வேண்டும்; தரும் உணர்ச்சி வேண்டும்; சாதித் துவேஷமும் காலதாமதமும் வளர்க்கும் குழப்பம் காங்கிரஸ் என்ற வேஷம் போட்டுக் கொண்டு அட்டுழியும் செய்யும் கராஜ்யம் ராமராஜ்யம் ஆகுமா?

முடிவில் சந்தியமே வெல்லும். அதற்காக மக்கள் சாலநாணமாகக் காத் திருக்க வேண்டும்! வேதத்தை நம்பி, தமிழ்மொழையை நம்பி, பாரதநாட்டின் மூல மந்திரத்தை நம்பி, ஆண்டவனை நம்பி, காத்திருக்க வேண்டும்!

தென்னாடு முன்னேற வேண்டும்

67-ந்தக் கட்டியாயினும் எத்தக் கட்டியா யினும் பொதுப்பு ஏற்றுக் கொள்ளும்படியான காரியத்திற்கு புத்ததான் குற்றக்களிக் கிடைத்த தன் பெயர் எடுக்க முயல்வது இயற்கை. அப்பாதைக்கிடை மறுத்து விளக்குவதும் இயற்கை. திராவிடக் கழகத்தின் தலைவ ராக வலர்க்கப்பட்ட பருத்தியடி திறைத்த வாயிபர்கள், அவரை விட்டுப் பிரித்து "திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்" என்ற பெயரிக் தனிக் கழகம் ஏற்படுத்தினார்கள். அத்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் தற்போது தேர்தலில் தீர்ந்திருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அவர்களுக்குப் பொதுப்பணக்கி தோன்றிவிட்டது. தி. மு. க. தலைவர்

திரு அண்ணாதுரை அவர்கள் சொல்லிய யாரிதை கவுனிக்ஷஸில் செய்த பிரச்சாரத்தில் பின்வரு மாறு கூறியிருக்கிறார் :

"நாம் இது வரையிலும் பார்ப்பனியம் என்ற தன்மையைக் கண்டிக்கிறோமே தவிர, அது கூடாது என்று வலியுறுத்து கிறோமே தவிர, 'பார்ப்பனர்' என்ற தனிப் பட்டொரைத் தாக்கியதே கிடையாது. நான் தி. மு. கழகத்தின் பொதுச் செய லாளராக இருந்த போதே பார்ப்பனரைத் தாக்கிப் பேசக் கூடாது என்று கழகத் தோழர்கள் அனைவருக்கும் தாக்கீது பிறப் பித்தேன். அதைப் போலவே தி. மு. க.

தொழிலாளரும் பிராமணர்களோடு தனிப்பட்ட முறையில் தாக்கீப் பெரியது விடப்படாது. எனவே தி. மு. கழகம் ஒரு துணையாக ல்தாபனம். மக்கள் பணியையே தங்கள் தாய் பணியாகக் கொண்ட தொண்டர் மகாம் தி. மு. கழகம்."

திரு அனாதாபுர அயர்க்கிள் இந்தவாக்குறுதிக்கு எதிராகத் திராவிடக் கழகத்தின் தலைவர் பெரியார் ஈ. வே. ரா. அவர்களின் மேற்கண்ட பேச்சுக்களைக் கவனித்து ஆராயும் படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

கனடாப் பேட்டையில் 1-10-54 நடைபெற்ற கூட்டத்தில் திரு ஈ. வே. ரா. கொணந்த அவரது 'கிடுகிடு' பத்திரிகையில் வெளியானபடியே தருகிறோம்:

"இந்தக் கங்கிரஸ் கல் லாப் பேதுவா என்று கேட்கிறோம். இனி கத்தி முனியினதால் பார்க்பாஸ் குழியே வேண்டும். ஆதலால் அதை உணர்ந்து நீங்கள் அளித்த கத்தியையும் கேட்கத்தக்கதையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்."

31-1-57 கிடுகிடு தலைவங்குறிப்பு:

"பார்க்பாஸையும் எம்மையும் கண்டால் ஒரத்தில் பார்க்பாஸியே ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும்" என்று எழுதிவிடுகிறேன்.

"பெருமிக் குழப்பம்" என்ற தலைப்பில்

பெரியாரின் கிடுகிடுப்பத்திரிகையில் 1-3-57 இதைத் தலைவங்குறிப்பு:

"பார்க்பாஸை உதைத்து வீரட்டவேண்டும் என்று கூறுகின்ற கங்கிரஸ் இன்று தேர்தலுக்கு திட்டமிட்டிருக்கிறது. இவர்கள் தேர்தலுக்கு திட்டமிட்டிருக்கிற ஒன்று மட்டும் தேர்தல் பிரச்சினையாக வைத்து 305 இடங்களில் 196 இடங்களிலாவது கைப்பற்றிவிட முடியும். சட்டசபைக்குச் சென்று இந்த கட்டிவத்தின் வேந்தர் வேற முடியாது என்ற காரணத்தினால்தான் பார்க்பாஸ் வேனிவேந்தர் வேண்டும் என்று கட்டிவத்தைக் கொண்ட திராவிடக் கழகத்தார் சட்டசபைக்கு வேனிவிருத்தபடியே பத விசாரிக்கின்ற செய்தி கொண்டுள்ளது. இன்று சட்டசபைக்குள்ளே செல்ல வேண்டும் என்று துடித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். பார்க்பாஸ் வேனிவேந்தரம் திட்டத்துக்குப் பதவி எதிராக. 'பார்க்பாஸ் எங்கே போவார்கள்?' என்று கேட்பார்கள். ஆகவே பார்க்பாஸ் வேனிவேந்தரத்தையும் தனித் தனிதனாகப் பெறுவதையும் கட்டிவமாகக் கொண்ட கட்டி சட்டசபைக்குச் செல்லுகிறார்கள் என்பதைக் குழப்பமாகத்தான் நேரு அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

"விசாரணைத் தனித்தனாட்டுப் பார்க்பாஸ் வேனிவேந்தர் போவது உறுதி. அடுத்த பத்திரிகைக்குள்ளேயாவது இதைச் சாதித்து விட்டுப் போகிறது திராவிடக் கழகம். பார்க்பாஸ் வேனிவேந்தர் போகிறார்களா இல்லையா என்

பதை முதலாளிகள் நேரு அவர் ஆயுட் காலத்திலேயே பார்க்பாஸைப் போகிறார். ஆனால் அந்தச் சமயத்தில் இந்தப் பத்திரிகை இருப்பாரோ மாட்டாரோ என்பதை இப்போதே எப்படித் கூற முடியும்?"

இப்படி மங்கலம் பெரியும் எழுதியும் வரும் பெரியார் ஈ. வே. ரா. கங்கிரஸுக்கு ஆதரவு தருகிறார். தி. மு. க. கைத் தாக்குகிறார். அவர்களுடைய தாத்துக்குடியில் அங்கிர காரங்களுக்குச் சென்று அக்கிரமம் செய்தது என்று தாக்காளமாகக் கூறுகிறார். நினை.

தி. மு. க. கிணக்கு ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறோம். 'பார்க்பாஸியம்' என்ற சொல்லுக்குப் பொருளில்லை. தீண்டாமைகள் ஒழித்தவர்கள் பார்க்பாஸ்கள்தான். அவர்கள் தான் இந்தக் காரியத்தில் தியாக முன்னணியில் திகழ்கிறார்கள். கவராஜ்யப் போராட்ட முன்னணியில் திற்பு தொழிலையும் பங்கித் கூடக்கொள்கிறார்கள். தந்தது தியாக வேண்டியில் குறித்துப் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். அவர்களே இப்போது மற்றவர்கள் மற்றதா தும் அதைப் பொருட்படுத்தாத தங்களுடைய பணியைச் செய்து கொண்டு போகிறார்கள். இதுதான் இன்றைய பார்க்பாஸியம். இதை யாரும் வெறுக்க வேண்டியதில்லை.

திராவிட நாட்டின் முன்னேற்றத்தை வார்த்தை விரும்பமாட்டார்கள்? திராவிடர் என்னும் தனி எதி விடையாது. பிராமணர்களை வெறுப்பதற்காகப் பெரியார் உண்டாகிய பெயர் அது. ஆனால் பழம் இலக்கியங்களில் திராவிடம் என்றால் தென்னுடு என்றுதான் போருள். தென்னுடு முன்னேற வேண்டும். அந்த நாடும் அதில் வசிக்கும் மக்களும் முன்னேற வேண்டும். அந்த மக்கள் ஒன்றுபட வேண்டும். எந்தச் சமூகத்தாலையும் விக்கக் காணாது வெறுக்கலாகாது. இந்த உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் திராவிட நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்காக வேலை செய்தால் எவ்வாறும் வரவேற்பார்கள். இந்தியா முழுதும் வர வேறும். திராவிட எதி தனி எதி என்று வைத்துக் கொண்டு, தென்னுட்டுப்பிராமணர்களை ஆர்ப்பாட்டு என்று சொல்லி மற்றவர்கள் அணியும் திராவிடர்கள் என்று வகுத்து எதிர்த்துவெறும் தன் ஆயின் பணியாகக் கொண்டு நாட்டைப் பாழ்படுத்தி வரும் பெரியாரின் கொள்கையை விட்டு விட்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்து இளைஞர்கள் வேலை செய்தால் எவ்வளவோ தங்களுடைய இருக்கும். இந்தத் தேர்தலின் பயனாக இது நடத்தால் தென்னுட்டின் பாக்கியமெல்லாம்.

மட்டப்பாறைச் சிங்கம்

நீங்கள் விட்டு விட்டு மற்றொரு கவராஜ்ய வீரரும் போய் விட்டார். தமிழ் நாட்டின் சிங்கம் என்று பெயர் பெற்ற வீரர், படுத்த படுக்கையாகப் பத நாட்டைக் கஷ்டப்பட்டு ஆண்டவன் திருவடிவை அடைந்து விட்டார். அவருடைய கைகளும் அவருடைய காமரத்திலும் ஏழைகளிடம் அவருக்கு இருந்த அன்பும் காத்தி மகான் நடத்திய இயக்கத்தின் போது தங்கு எவ்வாறெதிர்த்தும் உதவிய. அதற்கு நன்றி செலுத்தவேண்டாம். தமிழ் நாட்டை உருவாக்கிய சிந்தனையின் மதுரை கைத்தெய்வாத அன்புறையும் மட்டப்பாறை ஸ்தலத்தையும் எவ்வாறு மக்கள் முடியும்? நாட்டின் கைத்தெய்வம் மக்களின் ஒற்றுமையுமே அந்தத் தியாகிகளுக்கு அபிமான ஞாபகச் சின்னங்களாகும்.

இராஜகோபாலாச்சாரி

காஷ்மீர் பிரச்னைபடும் தேர்தல் பிரசாரமும்

காஷ்மீர் பிரச்சினையைத் தேர்தல் பிரச்சி-
யாகச் சொல்வோர் போட்டுச் சொசிக்க முயல்-
கிறார்கள். 'காஷ்மீரனுக்கு போட்டுப் போட-
வில்லை என்றால் காஷ்மீர் பிரச்சினை என்ன
ஆகியோ? காஷ்மீரைப் பாகிஸ்தான் எடுத்துக்
கொண்டு போய் விடுவோ என்னவோ'
என்று மக்கள் மனத்தில் குழப்பத்தை உண்டு
பண்ண முயல்கிறார்கள்.

காஷ்மீர் பிரச்சினை காஷ்மீர் கட்டுப்பாட்டின்
பிரச்சினையல்ல. காஷ்மீர் விவகாரத்தைத்
தேர்தலுக்குக் காஷ்மீரல்வாதிகள் உபயோ-
கித்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சத்திமையான
ஜனாநாயகம் நெருக்கி தெரிவித்திருக்கிறது.

ஒன்பதாண்டுகளுக்கு முன்பு காஷ்மீர் பாரத
நாட்டுடன் இணைந்ததெனினும் காஷ்மீரல் கட்சி
வுடன் இணையவில்லை. காஷ்மீர் பாரதத்துடன்
இணைந்த சமயத்தில் நாட்டில் காஷ்மீரல்
ஆளும் கட்சியாக இருந்தது. அப்பொழுதான்,
பாரத நாட்டுடன் இணைந்ததால் காஷ்-
மீருக்கு ஏதாவதும் ஆபத்து என்றுள்ள கக்-
சிரல் கட்சி மட்டுமல்ல, பாரத நாட்டின்
தான் அத்தனை கட்சிகளும், இந்தாண்டு
நாற்பது கோடி மக்களும் ஒருமுகமாக
எழுந்து நின்று எடு கொடுப்பார்கள்.

பண்டித ஜனாநாயகம் நேரு அவர்களின்
தேர்தல் விழையும் ஸ்ரீ வி. கே. கிருஷ்ண
மோனியின் தேர்தல் விழையும் வேறு. அவர்
கூன்தான் நம் அங்க நாட்டுக் கொள்கையை
உயர்த்துக்கு எடுத்துச் சொல்லும் தலைவர்கள்.

நெருக்கி வாழ்க!

பாரத நாடு கதந்திரம் பெற்ற இந்த
ஒன்பது ஆண்டு காலத்துக்குள் எத்தனை
சத்தியமோ சோதனைகள் ஏற்பட்டன.
அவைகளெல்லாம் பலவற்றை சோதனைகள்;
பாரத மக்களின் எதிர்கால தங்காழ்வையே
சீர்திருத்தக் கடின சோதனைகள். மனிதனால்
வந்த அந்தச் சோதனைகளை உலகமே பிரயோக
மாறு இத்தியா மொலித்து வெற்றி பெற்றது.
அங்காறு வெற்றி பெறுவதற்கு இறைவன்
அருளும் பாரதத் தலைவர்களின் நிறைமையும்
மக்களின் போதுமையும் துணையாக இருந்தன.

அவை போன்றதொரு பலவற்றை சோ-
தனை சொந்த வாரம் ஏற்பட்டது. பாரதத்
தில் பிரதம மந்திரி நேருவி் மக்களுக்குத்
செய்ப்புருக்குச் செல்லும் வழியில் விமானத்
தில் உலக ஓர் இடத்தில் தீப் பிடித்தக்
கொண்டதால், விமானம் நடு வழியில் செல்-
லுரில் இறங்க நேர்ந்தது. நேருஜியின்
கொடியுணர்ச் சேர்ந்த ஒருவர் தற்செய்கை

உயர்த்தில் உலகம் எல்லாம் அவர்கள்
பக்கமே நிரம்பியிருக்கின்றன. ஆகவே, தேர்-
தலில் அவர்கள் வெற்றிபெற்று வருவென்று
வறு காஷ்மீர் பிரச்சினைக்கு மிக மிக அவசியம்.

பாரதநாடு முழுமையும் ஒரு கண்ணோட்டம்
செய்ததில் பாரக்கும்போது, காஷ்மீரல்
கட்சி வெற்றி பெறுவது நிச்சயம். மக்கள்
சைவியும் காஷ்மீரல் அபிப்பிராயம் பெரு-
வாசியாக வருவார்கள். ஆகவே, காஷ்மீர்
பிரச்சினை எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படாது.

சென்ற தேர்தலின் முடிவில் கேரளத்தில்
காஷ்மீரல் மெஜாரிட்டி வரவில்லை. திணி-
வான சர்க்கார் அங்கு அமைக்க முடியவில்லை.
அதனால் காஷ்மீர் பிரச்சினை, நம் அங்க
நாட்டுக் கொள்கையோ எந்த விதத்திலும்
பாதிக்கப்படவில்லை. எனவே, ஒரே ராஜ்யம்
களில் காஷ்மீரனுக்குப் பரிபூரண மெஜாரிட்டி
இடைக்கா விட்டாலும் காஷ்மீர் பிரச்சினை
ஒன்றும் குடிமுறுகிப் போய்விடாது.

ஆகவே, தமிழ் நாட்டு வாக்காளர்கள்
தங்கள் தொகுதி அபிப்பிராயம் காஷ்மீர்
பிரச்சினையை முன்விட்டு வாக்குகளைக் கேட்-
டார்களானால், ஏமாந்து குழப்பமடைந்தவிட-
வேண்டியதில்லை. தங்கள் தொகுதி அபிப்பிர-
யச் தலைவரோ, சீமலும் உள்வரோ என்று
பார்த்து போட்டமிக்க வேண்டும்.

ஆம், தலைவர்கள்தான் இன்று தமிழ்
நாட்டுக்கு வேண்டும். ஆகவே தலைவர்
களையே தேர்திநெருந்து அனுப்ப வேண்டும்!

இந்தியாவிலிருந்து புலக செம்புனைதப்பார்த்த
தால், உதர சமயத்தில் அதை அணைத்து
விட்டார்கள். விமானியின் சாமர்த்தியத்
தால் விமானம் வாதொரு அபாயமுமின்றி,
உபயோகத்தில் இல்லாத ஒரு விமானத்
தடையில் இறங்குவது சாத்தியமாயிற்று.
இந்தச் சம்பவத்தைக் கேட்ட பாரத மக்கள்
அனைவரும் தங்கள் ஏதோ மாபெரும்
விபத்திலிருந்து தப்பிவதுபோல் மன ஆறுத-
லும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்தார்கள்.

உலக நாடுகளிடையே இத்தியாவின்
இன்றையச் செல்வாக்குக்கும் சீரிய நிலைக்கும்
பெரிதும் நேருஜிதால் காரணம் என்பதை
வாரும் மறுக்க முடியாது. எனவே, நேருஜி
இன்னும் பக்காண்டுகள் வாழ்த்து, பாரத
மக்களுக்குத் தொலைப் புரியவும் சத்திர
இத்தியாவை மிகான்னகமான கட்டுச்-
திலுக்குக் கொண்டு வரவும் அருள் புரிய
இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

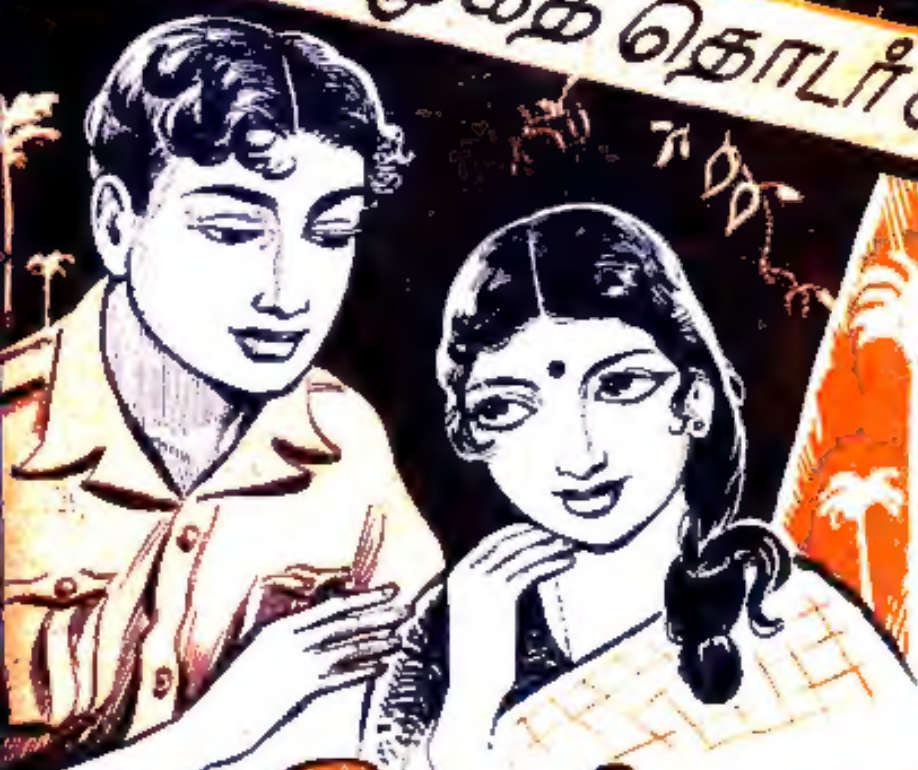
பிரபல மாதச் செய்திகைப் போட்டியின் தூறு குபாய் பரிசு பெற்ற

'பிரார்த்தனை' என்னும் கதை அடுத்த 'கல்கி' இதழில் பிரசுரமாகிறது

பரிசு பெற்றவர்: திரு டி. கப்ரியானியம் "திரைப்படம்"

50 A. மெயின் ரோடு, புதுப்பாண்டிவம், கடலூர் N. T.

புதிய சமூகத் தொடர்கதை

மலைச்சாரல் மாதவி

ஆனந்தி

அருக்த கலிக் இதழில்
ஆரம்பமாகிறது

வெம்புச் சாவடி

கொக்கி

கவிமொகடத் தேர்தல் மனப்பான்மையை உண்டாக்கிய அந்தப் பெரிய மகோத்ரம் அநேகமாக முடிவடைந்து விட்டது.

பிரத நாட்டில் தேர்தல் மகோத்ரம் அநேகமாக முடிவடைந்து விட்டது! அபாடா! சென்ற ஆறு வாரங்களாக இந்த உற்சவத்தில் தேசமே நிமிஷமாகப் பட்டதென்றாக மிகை வாகாது. இம்மையுதல் குமரி வரை நடத் திருக்கும் பிரசாரக் கூட்டங்களும், ஒலி பெருக்கி கொடுக்கும், ஊர்வலங்களும், ஏன்-அசம்பாவித நிகழ்ச்சிகளும் உண்ணு விரத முயற்சிகளும், பவமுறுத்தல்களும், இய்வாறு ஒரு அயர்க்கணப் பட்டன் எங்கும் தேர்தல் மனப்பான்மை குடி கொண் டிருந்த அநிசெய்தையும் பார்த்தோம். ரயில் வண்டிகளில், பஸ்களில், கடைத் தெருக் களில், குளக்கரைகளில், தோட்டங்களில் எங்கும் தேர்தல் பேச்சுத்தான்! விடுகலியை கூடத் தேர்தல் மனப் பான்மை குடி கொண் ணாமலில்லை. "இவ்வைக்கு என்ன காய்கறிகள் போட்டுச் சமைப்ப செல்வது?" என்று வீட்டு அம்மான் கேட்க வேண்டியது தான் தாமதம். வீட்டில் ஒய்வொருவர் ஒய்வொரு காய்கறியை ஆதரித்துக் கொண்டும் செல் லார்கள். கட்சிப் பிரதி கட்சிகள் தோன்றி விடும். "வோட் பார் புடவங்காய்!" என்று ஒரு கட்சி, கடைகளில் வீட்டு அம்மானின் தீர்ப்புக்குச் சமைப்ப விஷயம் வீட்டப்பட்டு விடும். "உருளைக் கிழங்கு கட்சி"க்கு வெற் றியா? அல்லது "புடவங்காய் கட்சி"க்கு வெற்றியா? என்பது சமைப்ப முடிந்து விஷ யங்கள் பரிமாறப்படும்போதுதான் வெவ்விப் படும். இய்வாறு நாட்டிலே முயல் முடுக்கு

நின்று தமிழ் நாட்டுப் பெரிய ஆறு வங்களில் திருவிழா முடிந்த மறுதான் போய்ப் பார்ப்போமானால் சில அழகிக் காட்சிகளும், உணர்ச்சிகளும் தோன்றலதைக் காணலாம். ஆறு மண்டபங்களில் அலுப்புத் தீர் ஆங்காங்கு பவர் படுத்துக் கொண்டிருப் பார்கள். வெளியூர்களிலிருந்து வந்தவர்கள் தலைவர் மூட்டைகளை வைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டுச் செல்வதைக் காணலாம். குடை ராட்டிசைத்துக் குதிரைகள் சீழே இறக்கிப் போடப்பட்டிருக்கும். திருவிழாக் கடைகள் மூட்டப்பட்டிருக்கும். தண்ணீர்ப் பந்தல் களில், பாணிகள் கவிழ்த்து வைக்கப் பட்டிருக் கும். இவைபெய்லாம் திருவிழா முடிந்த பித்தோன்றக் கடிப வொட்டிகள். தேர்தல் திருவிழா விஷயமும் இதே மாநிலதான் என்று கூறலாம்.

ஒரு குறிப்பிட்ட தொகுதியில், தேர்தல் முடிந்த மறு இவ்வ போய்ப் பார்த்தோன். வெற்றிபெற்ற அபெட்சன் வீட்டு வாரணிக் தாறுமானாகத் தேர்தல் சின்னங்கள் கொண்டு, ஸ்கிம் தட்டிகள் சிதறிக் கிடந்தன. இயாங் கிட்டுகள் ஒரு புறத்தில் சாய்ந்து வைக்கப் பட்டிருந்தன. வர்ணக் காரிதங்கள், வயரொட்டிகள் இகரத்து கிடந்தன.

அந்த அபெட்சனருக்காகப் பரி பட்டினி பாராமல் வேலை செய்தவர்கள் அவர் வீட்டின் முன் பணத்துக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந் தார்கள். "ஓப்போது ஸ்பாஸைப் பார்க்க முடியாது. போங்கள்!" என்று அபெட்ச னின் காரியங்கார் அவர்களை அட்டிப் போகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

காரியம் ஆறும் வரை காலைப் பிடிப் பது, அப்பறம் மிரட்டிப் போகச் சொல்வது தேர்தல் திருவிழாவுக்கும் பித்திய காட்சிகளில் ஒன்று.

பெங்களூர் ஆம்பொ பாட்டில் பிரசாரம் விமொட் டுன் மாணாஜில் கட்டாகட்டி. மே. ஜி. பரமேஸ்வரன் அவர்கள் முயாத்தி சேன். பரவந்திக்கும். கங்கத்தா அட்டாங்குன்(சன்ட்) விமொட் கட்டா ரேத்த ரெஞ்சி மே. வெங்கடாசலாறுக்கும் சரீபத்திப் பெங்களூர் திருமணம் சிறப்பாக தடைபெற்றது. காழ்க்கணமாகக்

தோற்றம் போன அங்கத்தினர் வீட்டுப் பக்கம் போனோன். அங்கும் ஏறத்தாழ இதே காட்சிகள் தான். விமம்பர அட்டைகள் சிதறிக் கிடத் தன! எத்தப் புனிதமான சின்னத் தைத் திட்டி அதற்கு வோட்டுக் கோட்டாரோ, அத்தப் புனிதமான சின்னம் திட்டிய ஸ்கிம் தட்டிகளை மிதித்துக் கொண்டு வாரணில் வொர் கோபமாக நின்று கொண்டிருந் தார்கள். அவர்கள் வேறு வாரு மின்று. கவிக்குத் தேர்தல் வெண் பார்த்த ஆட்கள். பணத்துக்காக காணில் நின்று கூச்சல் போட்டுக் கொண் டிருந்தார்கள். ஓயாமல் தேர்தல் கோஷம் செப்து. அவர்க ளுடைய தொண்டை நன்றாகக் கட்டிப் போயிருந்த படியால், பணம் பாக்கிகளாகப் போட்ட கூச்சல் நல்ல வேளையாக அங்கம் பக்கத்தார் காதிஸ் விழ விஸ்லை. தோற்றம் அபெட்சனர்களுக்கு (பண மூண்டப் பட்டவர்களாயிருந்தால்

இந்த உணர்விற்குப் பிறகு ஸார்வர்க்கும் கைதில் இக்கூட உண்டு. புண்ணியமே செய்பவன் வேண்டுமென்று நினைக்கிறான். பாபமே செய்வது உடாது என்பதும் தெரியும். ஆனால் அவர்கள் செய்வதில் நூற்றுக்கு எண்பது பங்கு பாபம்தான்; இருபது பங்கு புண்ணியம். இதை நினைத்தால் நிரம்ப வேடிக்கையாக இருக்கிறது. பாபம் வேண்டும் என்று நாம் ஆசைப்படுவதே இல்லை. ஆனாலும் பாப மூட்டை மெழும் வேளும் ஏதும் கொண்டு இருக்கிறது. இந்த ஆசையத்தின் காரணம் தெரியவில்லை. 'ஏன் இப்படி?' என்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை.

பல சாவத்துக்கு முன்பே அர்துர் என்ற அமைவருக்கும் சேர்த்தப் பண்பாடுக் கெட்டு இத்தகுப் பதில் யாக்கி வைத்திருக்கிறது.

"மனிதன் பாபம் செய்கிறான். அவனுக்கு அதைச் செய்ப ஆசையில்தான் பொழுதிட அவன் செய்கிறான். அவனைப் பாபம் பண்ண வைத்திருக்கிறார்? உபத்திரஸம் படுத்திப் பாபம் செய்வச் சொக்தித அதைப் பேசியுள் யார்? பாபம் பண்ண வேண்டாம் என்றுதான் நூபலம், பாபத்தின் கொஞ்சம் கூட இக்காலத்தில். ஆனாலும் அவனைப் பாபம் பண்ண வைக்கும் ஆசையி யார்?" என்று கேட்டான் அர்துர்-ன். [கூட 1-11]

பலவாள் அதற்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்:

மனிதனுக்கு ஒரு வந்து வேண்டும் என்று ஆசையிருக்கிறது. அதை அடைவப் பிரயத்தனம் செய்கிறான். நியாயமான வழியில் அப்பாவி விட்டால் அநியாய வழியில் ஸ்வபதி செய்கிறான். அதுதான் பாபம். அதைப் பாபத்துக்குக் காரணமாக இருப்பது 'வேண்டும்' என்னும் ஆசை. அதைத்தான் காமம் என்று சொல்வார்கள். அது நமக்கு ஒரு சத்தம். மற்றென்று இருக்கிறது. அது குரோதம்-கோபம். ஒரு வந்துமில் மேல் ஆசைப் பட்டால், அது விடைக்காத பொழுது அதற்குத் தண்டனாக இருந்தவர்கள் மேல் குரோதம் உண்டாகிறது. ஆசைப்பட்ட பொருள் விடைக்காத பொழுது கோபம் உண்டாகிறது. காமம் நிரூபிப்பட்டுப் பொழுது கோபமாகிறது. ஆகலால் இரண்டையும் ஒன்று என்று சொல்லி விடலாம். [கூட 1-11]

— ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் வாஞ்சி காவலோடி. பிடம்.

அவர்களுக்கு இது ஒரு சோதனையம்! உலகக் காரர்களில் உலகம் அக்கம் பக்கத்தாருக்கு எட்டி விட்டது!

இத்தகை தேர்தலில் உபயோகமான கட்சிக் கணக்கான ஒளிபெருக்கிகள். ஆயிரக் கணக்கான சுவர் எழுத்தாசனிகள், இவர்களுக்கு-அவ்வது இலக்குகளுக்கு, வேலைவீசுவாத திட்டாட்டம் ஏற்படாமல் போகாது. இத்தகை சாதனங்களின் அடுத்த ப்பாதுத் தேர்தல்வரை வேலைவீசுவாமல் விட்டு வைப்ப தற்குப் பதிலாக, சதாவது ஒரு வழியில் இவ்வகை இந்தப் அரசாங்கம் உபயோகம் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். சுவர் எழுத் தாள்களுக்கு நாடெங்கும், ஏன் ஒரு கட்சிச் சுவர்கள் எட்டித்தரக் கூடாது? ஒளிபெருக்கி களை மொத்தமாக விக்கி ஒரு வாக்கி விராம தலை வாரியர்களுக்கு ஏன் உபயோகிக்கக் கூடாது! பழுதடைந்த ஒளிபெருக்கிக் குழாய் களை மண் அள்ளிக் கொட்டுவதற்கு அக்கது இலாபமோன்ற வேறு காரியங்களுக்கு உப யோகிக்கலா முடியுமா? இந்த யோசனையை நமது அரசாங்கம் ஏற்றுக் கல்வது; இல்லா விட்டால், ஒளி பெருக்கிகளில் வேலைவீசுவாத திட்டாட்டம் உக்குரல் தொன்றி அரசாங்கத்தின் செலவிலைப் பாதிக்கத் தகப்பதும், தங்குமைய செலவிலைத் தலவிய அரசாங்கத்திக்கு உண்மையான அக்கமது இருக்குமா ளும், என் யோசனைக்குச் செலி சாங்கிக்கும்!

தேர்தல் முடிவு பற்றி, கைடெயாகக் கொல்லவேண்டிய ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிடா விட்டால் அப்பறம் அதற்கு வால்பு இன்னும் துத்த வகுக்கவதுக்குக் விடைக் கூறு. அது வேறு எதுவுமில்லை. தேர்தலி முன்னிட்டு வெளிவான கணொல்கள்தான். கணொல்கள்கைத் தற்பலம் செய்த வெளிப்பிடு வது இயோசனை காரியமல்ல. கதை, கட்டுரைகளுக்குத் தவிர்த்திரயான தகப்புகள் ஒன்று பிழம்பாத விடச் சற்றுக் கடினம் என்று கூடச் சொல்வதுவர். தேர்தலில், தமிழ் நாட்டில் சில கட்டுகளும், கபேச்சை யாக நிகழ் கிலும் கவிவாக்களின் வெளிப் பிடுவதை விடே அக்கமது எழுத்துக் கொண் டதைப் பார்த்தோம். தேர்தலில் செய்வானது போல் பல்வாபிரதானத்தில் கட்டுக் கட்டாக கணொத்த தாள்கள் தேய்க்கி விடக் காம். அந்தந்த அச்சிட்டவர்கள் 'பஞ்சப யெப்பர்' காரர்களுக்கும் போட்டுவிட்டாமல், கள்ளிக் கேட்டால் பொதுதனக் காரியத் தலில் ஈடுபடுமில் சங்கவர்க்கும் தனிப்பட்ட வர்க்குக்கும் ஒரு வித வைத்த தாராளமாக விற்ற விடையம் என்று கறுபென், என் யோசனைப்படி, பிச்சைடவாறு ஒரு வித வைத்து கணொல்கள் ஏன் கிறக்ககூடாது?

"நாட்டுக்குத் தோன்று தாக்கல் செய் வதும் உண்டு" விட; ஆயிரம் பிரதேம் கொண்ட கட்டு ஒன்று ரு. 0-0-8.

"ஆற்றக்கு அண் பாரடுக்கல், ஆளுகிறோத் தக்கும் இன் பாரடுக்கல்" விட, ரு. 0-0-1.

நீட்டிய பவ பகுதிகளில் தெர்த்தல்
முடிந்தபின் நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்
இடங்களில் முப்பது சதவீதம் பேர்கள்
யோட்டுச் சாவடிக்குள் சென்று யோட்டுப்
பொருளின்றனர். இவ் இடங்களில் நூற்பது
சதவீதம் பேர்கள் சென்று யோட்டுப்
பொருளின்றனர். ஆனால் இந்தத் தெர்த்தலில்
தங்குத் தெரிவித்த விஷயம் ஒன்று. அது
வறு நூறு வயதாக உட்கூற நித்தும் பெரிய
வர்கள் தம் தாட்டும் இன்னும் பவ பேர்கள்
இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக.

ஒர் ஊரில் நூறு வயதில் மேற்பட்ட ஒரு
மிறவர் தமது இருப்பிடத்திலிருந்து தாங்கு
பாங்குக்கு தாரத்திலிருக்கும் யோட்டுச்
சாவடிக்கு ஒன்று மணி நேரம் நடத்தியோப்
யோட்டுப் போட்டாராம். அந்த மிறவர்
எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வந்திருக்க வேண்டும்
என்பதை அறிவதற்குக் கொள்ளுக.

தம் தாட்டும் எவ்வளவோ 'வறுமையிலுள்ள
பொருளும், வறுமையுடையவர்களுக்கு கொடுத்த
விட்டு வாரும் இந்தப் பெரியவர்களைப்
பார்க்கும் போது, ஒரு பழைய கதை ஞாபகத்
தற்கு வருவது!

ஒரு மிறவர் காட்டுக்குப் போய் விற்ற
வெட்டி வளக்குக் கொண்டு வந்து விற்ற.
மீண்டும் மிரமான் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார்!
ஒரு நாள் காட்டில் விற்ற வெட்டி, அதை
ஒரு கைமலராகக் கட்டித் தன் மென் கையினை
தட்டி வந்து கொண்டிருந்தார். அவருக்குக்
கைப்பு அகியோடு விட்டது. அவ்வொரு
மரத்தையும் நிழலையும் பார்த்தார். அந்த
மரத்தின் நிழலில் இப்போதவராம் என்ற
கட்டுச் கைமலரைக் கீழே போட்டு விட்டு,
"அப்பாடா! இந்தப் பாலும் கட்டைக்கு
எப்போததான் எம்ன் வரப்
போகிறேன்?" என்று கறுத்த
தும் கொண்டு உட்கார்ந்தார்.

சற்று நேரத்துக் கொள்ளும்
வரன் வந்து சேர்ந்தான்.
"தாத்தா தாய்தான் வரன்.
ஏதோ கப்பிட்டுக்கொண்டே, வந்த
தென். என்ன விசேஷம்?"
என்று கேட்டான்.

மிறவருக்கு ஒருகணம் வரன்
என்றவுடன் தூக்கி யாசிப்
போட்டது. இருந்தாலும்,
அந்த பழத்தை வெளிக்
காட்டிக் கொள்ளாமல்,
"ஆமாம், அப்பா! உங்களைத்
தான் கப்பிட்டேன். இந்த
விதமாக வரவரத் தங்குத்
தாவி விடுபவர்கள் யாரு
யில்லை. ஒரு கை கொடுத்தேன்"
என்றார்.

அப்படியே வரன் கை
கொடுத்தான். மிறவர் விதமாக
கட்டைமலர் கமந்துகொண்டு
தமது வாழ்க்கையைப் பாதையில்
நீட்டி நடக்கத் தந்தார்!

இப்படி வயதான ஏமாந்திய மிறவர்கள்
தங்கள் யோட்டுக்கைமலரை உபயோகித்த
யோட்டுச்சாவடிக்கு வருகிறார்கள் என்பது
எவ்வளவு உதராகமாக இருக்கிறது. தம்
தாட்டும் ஞானபவ உணர்ச்சி வளர்ந்து
வருகிறது என்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்டு
கிறது. இது ஒரு நல்ல அறிவுர்ப்பல்லவா!

இதைவிடப் பிறவிக்குடனான தாக்கியம்
மாக எந்த எழுபது வயதில் மிறவி தாரா
யும் தொகுதியில் வாருகடைய உதவியுயிர்தி
யோட்டுச் சாவடிக்குள்ளுமற்று, வாருகடைய
உதவியுயிர்தி யோட்டுப் பெட்டியில் யோட்டுப்
போட்டு விட்டு வந்திருக்கிறார்கள்!

தேர்தல் உத்தியோகஸ்தர், "எப்படி
யோட்டுப் போட முடிந்தது?" என்று கேட்
டாராம். "இது என்ன பிரமாதம்! இந்தத்
தடி இருக்கிற வரை ஒரு கையுயிர்தி"
என்றாராம். அந்தக் கிறுக்கி அந்தக் கிரா
மத்தின் ஓய்வோடு அஞ்ஞவரும் தெரியுமாம்.
இதனாலும் ஒரு மனித உதவியுயிர்தியே நட
மாகக் கொண்டிருக்கிறார். இதெல்லாம் சாதி
நியமானதற்குக் காரணம் அந்தத் தடிதான்!

இப்படியும் பவ இடங்களில் மக்கள் உத்
ராகமாக இந்தத் தெர்த்தலில் யோட்டு அளித்
திருக்கின்றனர். அதே சமயம் பவ மிரமான்
களிலிருந்து மக்கள் யோட்டுச் சாவடிக்குப்
போகாமலே, தங்கள் யோட்டுக்கைமலர்
போடாமலே இருத்திருக்கின்றனர்.

"என் இப்படி மக்கள் வாக்குரிமைமலரை
உபயோகிக்காமல் இருக்கிறார்கள்?" என்று
கொள்கிறீர்களா? ஒரு தெர்த்தல் அபிப்பிராயம்

ராவது அவர்கள் தொகுதிக்கு
வந்து அவர்கள் யோட்டுக்கை
கேட்க விசுவாசமாக, கேட்காத
போது எப்படியும் கொடுக்க
முடியும் என்று பதில் கொண்டு
கிறார்கள்.

ஏதோதரக்கூட! "கேள்-
உனக்குக் கொடுக்கப்படுமாம்"
என்று சொல்லி விடுகிறார்.
இந்த அபேட்சைக்கு ஏன்
இது தெரியவில்லையோ!

இப்படியும் பவ ரகமான
செய்திகள் பத்திரிகைகளில்
நினைவெளிவரவிக் கொண்
டிருக்கின்றன! 'வாரு'க்கு
யோட்டுப் பொருளும்" என்று
யான தெர்த்தல் முடியும் நேரம்
வரை யோசிக்கவிட்டு யாருக்
கும் யோட்டுப் போடாமல்
ஒரு வாக்ஸானர் கிறும்பி
ராம். அவரைப் போல் இந்தத்
தேர்தல் அகம்போரில் எத்
தக் தூறுகத்தைத் தெர்த்தெடுத்
தக் கொள்வது என்று ஒரு
முடிவுக்கு வர முடியவில்லை!

கொண்டி 'கேட்டெட் பாய்கிங்'
காணியர் சாங்குதர் வி.
யன். உயிரோசனியம் அனா
கன் இம்மாதம் முதல் தெர்த்த
தமது உத்தியோகத்தின்
இருந்து ஒன்று மேற்கு.

வைத்திய வர்த

67ஆம் வார இடும்பாவணம் கமாரி நாவாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஐயத் தொகை வைத் கொண்டது. கடந்த 1953-ம் ஆண்டு வரை இவ்வூரில் சித்த வைத்திய முறையி லுள்ள ஒரு ரொம்ப வைத்தியசாலைவைத் சித்த வைத்தியம் தெரிந்த ஒரு மருத்துவரைக் கொண்டு தஞ்சை ஜில்லா போர்டு வைத்து நடத்தி வந்தது. பிறகு மேற்படி வைத்திய சாலையில் இங்கிலீஷ் வைத்தியம் தெரிந்தவர் தியமிக்கப்பட்டு, சென்ற ஐயவரிமாத இறதி வரை நடத்து வந்தது. பொது ஜனங்களில் அதிகாரம் பாமர ஜனங்களுக்கு ரொம்பப் செலவுகளாக இருந்தது.

இந்த வைத்தியசாலை இருந்ததால் உயர்வு வாரிசுக்கு மட்டுமல்ல நிற் கற்று வட்டாரக் கிராமவாசிகளுக்குப் பெருதவிவாக இருத் தது. ஆனால் ஐயவரி மாதம் பிற்பகுதி லுதற் கொண்டு மேற்படி வைத்தியசாலை யாக காரணம் பற்றியோ பூட்டப்பட்டது கிடக்கிறது. காரணம் விசாரித்த ஈனரில் டாக்டர் வீசு எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்ட தாகத் தெரிகிறது. வேறு டாக்டரும் வர வில்லை. வைத்தியசாலையும் பூட்டப்பட்டுக் கிடக்கிறது. சமீபத்தில் வேறு வைத்திய சாலையும் கிடைப்பது. இப்பக்கத்து ஜோபாளி ஜனங்கள் கடந்த ஒன்றரை மாத கால மாகப் பழம் கஷ்டங்கள் எவ்வகை கடிய நினைவாயில் இல்லை. வைத்தியம் செய்து கொள்ள அடுத்த வார வைத்தியசாலைக் காலிலும் போகலாமென்றுக் கற்று வட்டா ரத்தில் பத்து மைலுக்குள் வைத்தியசாலையே கிடைப்பது. நிருத்தவதையுடைய வைத்திய சாலையும் முத்துப்பிட்டை வைத்தியசாலை யும் பத்து மைல் தூரத்தில் இருக்கின்றன. அவையும் போக்குவரத்து வசதிபற்ற நினைவாயில் இருக்கின்றன. உடனடியாக இந்தக் கிராமத்துக்கு ஒரு டாக்டரை அனுப்பி வைத்து வைத்தியசாலைவைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்குள்ள ஏற்பாடுகளைச் செய்வக் காரதார இலாகாவும், தஞ்சை ஜில்லா போர்டாரும் முன் வருவார்களா?

இடும்பாவணம்
50-3-57

கு. குருமந்தி

வரவேற்கோம் !

பிணியற்ற வாழ மனிதர் பழம் காலம் முதல் பல வழிவகைகளைத் தேடி அனுஷ்டித் தோவை அடைந்த கை நினைவடைப் பெரிதும் பாடுபட்டிருக்கிறான். சமீப காலம் வரை சாதாரண நோய் தொடுகளை நம் குடும்பக் களில் விட்டு வைத்தியமுறையாக எளிதில் நிவர்த்தி செய்து வந்தார்கள். பழ நல்ல விஷயங்கள் மறைந்து வருவதுபோல, இந்த நவ பழக்கமும் மறைந்து விட்டது. இன்று சாதாரண நலவிலக்குகூட டாக்டரைத் தேடுங் காலமாக இருக்கிறது. எடுத்ததற் கெல்லாம் ஊர் போடுவதென்பதும் வெகு சௌகரியாகிவிட்டது. இச் சிரமங்களைத் தவிரக் கப் பழைய நாட்டு வைத்திய முறையை

அனுஷ்டிக்க முயலுவோமானால் எவ்வளவோ நன்மை பயக்குமென்று நினைக்கிறோம்.

மேலு கவியில் "நாட்டு வைத்தியம்" என்ற தலைப்பில் ஸ்ரீதாசி அவர்கள் தம்முடைய அனுபவ, ஆராய்ச்சி வைத்திய பொக்கிஷக் கதை தமிழ் படித்தோர் அனைவருக்கும் வாரி வழங்கத் தாங்கள் ஏற்பாடு செய்தது பொது ஜனங்கள் மிகவும் வரவேற்கக்கூடிய விஷயம். மட்டஞ்சேர்
52-3-57

ஏ. சேனியந்தரனாஜு

பல் பிரயோனிகம் அந்த

தேவரத்தூர் - சிங்காழி போகும் சில பெரிய பங்களிக் கூப்பிடியில்லாமல் பிர யானிகம் நிரும்பங்களிக் நிரும்பும்பொது சிமே கிழக்கடிய நினை ஏற்பட்டு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதிலும், பெண்கள் இடுப்பில் குழந்தையும், கையில் சுப்பும் வைத்துக்கொண்டு பங்களிக் ஏறி விட்டால், பழம் சிரமம் கொஞ்ச நஞ்சாகும். இந்தக் குறைவைப் பல் கம்பெனிகள் தீக்குமா? தக்கமாய்ருக.
52-3-57

ஏ. மங்கலம்

புத்திகையாளின் கடமை

"விடிக் காளாளிகள் கடமை" என்ற தலைப்பில் மிக மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தாகும். 1952-ம் வருஷத்தில் பொதுத் தேர்த லுக்குப் பின்னர் தமிழ் நாட்டில் அரசியலில்

சக்க மூடியாத உபாசை; தக்க மும் கெடபாது; உடம்பை நீதி மரக்கும் உபாசை நிவர்த்திக்கும்

எப்ரிலைம்

EPHRILINE

கெட்ட கான்பட்டதும், மிக்க உபாசை தரக்கூடிய பதுமான மார்க்சினி, ஆஸ்தமா முதலிய கோய் களுக்கு ஒர் சிறந்த ஹானியற்ற மருந்து.

யூனியன் டிரக் கம்பெனி லிட்.

மதராஸ் டிப்போ;

2, ஜோகஸ் லேன் :: மதராஸ்-1

எமையும் பிறத்தரும் செயலுதலாகிய ரயில் பிரயாணத்தினையே அவன் தவறாது செல்வதற்கு நல்ல பாடம் கற்றுக் கொள்கிறான். சமையல்கார வேம்புவை நிறைத்தால் பணிவான் என்றும் இப்படிப்பட்டவனா இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகின்றது. கதை வயப் படித்த எவரும் ஞாந்தியின் குழந்தை களை மறக்க மாட்டார்கள்.

கதைவயப் படித்துக் கொண்டு போன கதைக்கு உண்மை பிச்சுத்து. கலாநிதி மழலை என் காதில் இதைத் து. ஒப்பற்ற அவன் புத்தி கர்மையும் சாதாரணப் பேச்சும் என் கண்ணிலிருந்து கண்ணீர் கலியவைத்தன.

குந்தமேட்டி ரேஷ் 19-3-57 ப. நகுலராஜா

கண் திறத்தது!

தேர்தலில் பெண்கள் 'வாருக்கு வோட்டுப் போடுவது?' என்று குழம்பிக் கொண்டு இருந்தவர்களில் நானும் ஒருத்தி: அந்தக் குழப்பத்தை அடியோடு நீக்கி விட்டார் மயிலாப்பூர் சேகரநிதி மீனாட்சி. அவர் கூறுவது அத்தனைவும் மறக்க முடியாத உண்மை.

மிகப் பெரிய புத்திசாலியானதும் முழுப் பூசணிக்காயைச் சோற்றில் மறைக்கமுடியுமா? பரமக்குடி 1-3-57 பறம்பை எஸ். சரளா

பெண்குலத்தின் தந்தி

"ஸ்டீசியப் பெண்" என்ற கதை உள் ளத்தை உருக்கும் ஒரு உண்மைமான கதை ஆகும். அதை நான் பன்முறை படித்தேன். என் மனத்தை விட்டு அது அகலவில் இல்லை. இக்காலப் பெண்மணிகளுக்கு அது எடுத்துக் காட்டாகவும், வழிகாட்டியாகவும் விளங்கு கிறது. இதைப்போன்ற சிறந்த கதைகளைத் தாங்கி வரும் 'கவி'க்குப் பெண்குலத்தின் சார்பாக நயநி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சென்னை 26-2-57 டி. வி. வசந்தா

தெய்வ தரிசனம்

"ஈழநாட்டுப் பிரயாணம்" கவி வாசகர்க ளது மனத்தினே நிலவான இடம் பெற்று விட்டதென்றால் மினைவாகாது. 'தெய்வதரி சனம்' என்னும் கட்டுரைவயப் படித்த பின்னர் சிலர் ஒளிபாதுமியைப் பற்றிப் பாத ளர்களும் கட்டாயம் ஒரு தடவைவெறும் அங்கு சென்று உதய சூரிய தரிசனம் செய்து வருவார்களென்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

இரு பரேதனின் எழுத்துக்கள் உலகங்கு ழுள்ள தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு மென்பமெனும் புத்தாணர்க்க் கெட்டுமென்பதில் ழுகமில்லை. மட்டக்களப்பு 1-3-57 ஈ. பாக்கியாசாயகம்

ஆசிரியர் பிப்பா

"சிலராத்திரி, அமாவாசை இரு கார ணங்களினாலும் குடந்தையில் வோட்டுப் பதிவு முற்பகல் பூராவும் மிக மந்தமாகக் காணப்பட்டது." —குடந்தை ரேஷ்

தமிழ் நாட்டில் ஆஸ்திரிகம் மறைந்து விட்டதென்று மண்ப்பால் குடிக்கும் கட்டுகளுக்கு இதை விடத் தேர்தல் படிப்பினை வேறு என்ன வேண்டும்?

★

"தமது குரு தேர்தலில் ஜயித்தால் நாக்கைக் காணிக்கை செலுத்துவதாக உத்தரப் பிரதேசத்தின் ஒரு மாணவன் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டான். அவன் நினைத்தது போலவே, குரு ஜயித்து விட்டவே, மாணவன் தனது நாக்கை வெட்டிக் கொண்டான்." —ரேஷ்

இப்படி முட்டாள்தனமான காரியத் தில் இறங்கிய சிட்டு அடைந்தது குறித்து குரு அவமானத்தால் தமது நாக்கைப் பிடுங்கிக் கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டுமே!

★

"சோஷலிஸ்டு தேர்தல் ஏஜன்டு ஒருவரும் காங்கிரஸ் ஏஜன்டு ஒருவரும்

கண்டையிட்டுக் கொண்டதில், காங்கிரஸ் ஏஜன்டின் கையை சோஷலிஸ்டு ஏஜன்டு கடித்துவிட்டார்." —கிபி ரேஷ்

தேர்தல் என்றாலே, பணச் செலவும் கையைக் கடிக்கும் காரியமும் தானே!

★

"காங்கிரசினிருந்து விலகி அதை எதிர்ப்பவர்கள் எல்லா பாடம் கற்றுக் கொள்ளப் போகிறார்கள்!"

—திரு காமாந். ஒரு தேர்தல் கட்டத்தின்

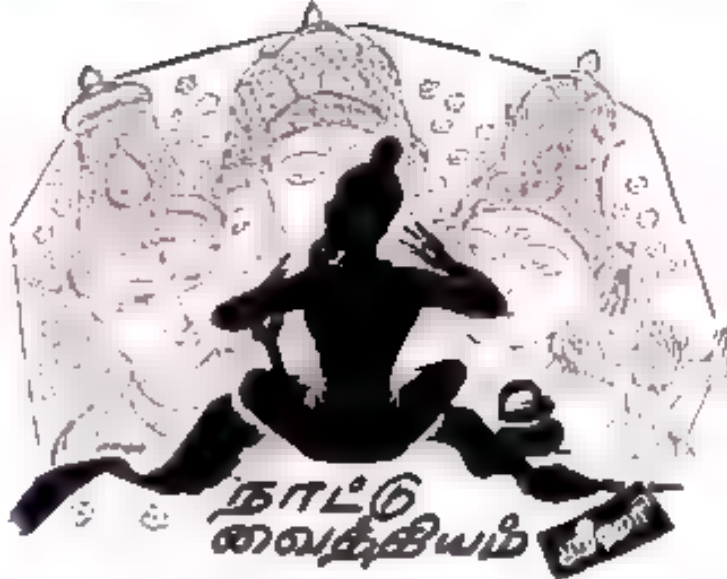
ஆனால் அந்தப் பாடம், 'எந்தக் கவித் திட்டத்தின் கீழ்?' என்று ஒருவர் கேட்கிறார்.

★

"ஐ. நா. ஆதரவில் கடைபெறும் ஒரு பள்ளிக்கூடத்துக்கு, ஸ்ரீ வி. கே. கிருஷ்ண மேனன் சென்ற போது பள்ளிச் சிறுவர்கள் அவரைக் குழந்து கொண்டு வருகிறோம் வரையில் விடவேயில்லை யாம்." —ரேஷ்

"அந்தக் குழந்தைகளுக்கு ஸ்ரீ மேனன் ஒரு கணக்குப் போட்ட பிறகுதான் விட்டார்களா?" என்று ஒரு மக்குப் பிள்ளையாண்டான் கேட்கிறான்.

“அதோ! வாரீர்
பிரும்மலிஷியே! உமது
தவ மனமெவ்வாறு நாக
கன் எக்யோகும் அங்
வற்ற சந்தோஷமடைத்
தோம். உங்களுடைய
உகிரமான தவத்தை
நிறுத்துவீராக!” என்று
மும்மூர்த்திகளும் ஒரு
முகமாகக் கூறினர். அந்
தவம் புசித்து கொண்
டிருந்த விஷயமீதிரர்
முகத்தோன்றி. இத்தி
ராநிதேவராகன், வக்கன்
வாலரும் இவையே ஒரு
முகமாகத் தெளிவித்த
னர். விஷயமீதிரர்,
“முடியாது. தவத்தை
நிறுத்தவே முடியாது.
“பிரும்மலிஷி பதவிபெத்

6. “விஷ்டர் வாயாய்....”

ததாக் செருக்குற்று என்னை அவமானப்
படுத்திய விஷ்டர், என்னை பிரும்மலிஷி
என்று அழைக்க வேண்டும். அதுதான்
எனது இயட்சியம்! அது மிட்டியும்தான்
என் தவம் பூரித்தியாகும்” என்றார்.
இப்படி ஒரு கதை. நான் விஷ்ட
ரைப் ஸாரிக்கவில்லை. விஷயமீதிர
ரையும் பேட்டி என்ன விலை. ஆனால்
இக் கதைதான் பெற்று தடைநிறை
யில் இருப்பதைக் காண்போம்.

நம் நாட்டில் எந்த விஷயத்தைக்
கொள்ளுதல் இன்றைய மக்கள் ஏதே
மறுக்கின்றனர். நாம் சொல்வதைக்
காதுள் வாங்கிக் கொள்ளாமல் “சூன்”
கொட்டி விட்டு ஒரு ஏளனச் சிகிப்பைக்
முத்தாய்ப்பு வைக்கின்றனர். இந்த
அவட்சியபுத்திக்குக் காரணம் என்ன!
இதை என் சொல்கிறோம்; நமது சாந்
திரங்கள் உறுதிநிலை என்பதுதான்.
இதை மேல்நாட்டு கிறிஸ்தவர்கள்
சொல்கிறார்கள் என்று தெரிவிப்போமானால்
உடனே ஆர்வத்துடன் அதை ஏற்கின்
றனர். இதைக் காணும்போது “விஷ்ட
ர் வாயாய் பிரும்மலிஷியே!” என்று
அழைக்க வேண்டும் என்று பிடியாதல்
பிடித்த விஷயமீதிரரின் கதைதான்
நினைவுக்கு வருவது.

மனம், மனத்திற்கும் சரிதத்துக்கும்
உள்ள சம்பந்தம்; மனத்துக்கும் ஆத்மா
வுக்கும் உள்ள சம்பந்தம்-இவற்றைப்
பற்றி விஷ்டர்களான மேல் நாட்டு
அறிஞர்கள், கவிஞர்கள், கிறிஸ்தவர்கள்
தெளிந்து விஷயங்களை எடுத்துச்
சொல்ல வேண்டும். இவ்வாறிட்டால்
இவ்விஷயமாக நமது சாந்திரங்களில்
சொல்லியிருக்கும் விஷயங்களை மேல்
ணம் நம் நாட்டில்; இன்றைய நம்

நாட்டில் உள்ள விஷயமீதிரர்கள்
கொஞ்சகூட ஏதே மாட்டார்கள்.

உமது புஷ்பபெற்ற மனோ சாந்திர
திபுணரான பிரெண்ட்ஸ் மும்பைக்கு
என்பவர், மனம் என்பது நமது உடலில்
போல் உடலிலும் இருக்கும் ஓர் உள்
மைப் பொருள். உடலில் மேல், கால்,
கண், மூக்கு, செவி என்னும் புஷ்பங்கள்
இருப்பது போலவே மனத்தைச் சேர்ந்த
நுட்பமான புஷ்பங்களும் உண்டு. உடலில்
இயக்கம் இருப்பது போலவே மனத்துக்
கும் இயக்கம் உண்டு. அதைத்தான்
எண்ணம் என்கிறோம். ஒளியும் வெப்ப
மும்போல் மனமும் மனத்தில் உதிக்கும்
எண்ணங்களும் ஒன்றிவிடுப்பதால் எண்
னத்தையும் மனத்துடன் சேர்த்துப்
பொருள் என்று கூறலாம். இவ்வுலகில்
புஷ்பங்கள் அறிவுக் கடியது-அறிவி
தில் தெளிவுக் கடியது வாயும் எப்படிப்
பொருள்கள் எனப்படுகின்றனவோ,
அப்படியேதான் மனத்தில் எழும் எண்
னங்களும் பொருள்களாகும் என்
டுவர். மேலும், “இம்மனம் இருவகை;
ஒன்று உடனோடு இயங்கும் பொருள்
மனம், (The material mind) மற்ற
ஒன்று, உலகுடன் தொடர்பு பெற்ற
ஆத்மீக மனம் (The spiritual mind)
என்கிறார். நெடுநாளாகச் சித்தநிலைக்கும்
ஆராய்ச்சிக்கும் பிறகு இவர் நாம்
தெளிந்துள்ளனவகளைத் தக்க ஆதாரங்
கள் உதாரணங்கள், சான்றுகளுடன்
எழுதியுள்ளார். அவை உடல், மனம்,
உயிர் ஆகியவற்றின் தொடர்பை
நமது சாந்திரங்கள் தெளிவுபடுத்தும்
விதத்தையே ஒத்ததாக விருக்கின்றன.

இவர் தெளிவுபடுத்தியுள்ள சில தத்து
வங்களைப் பாருங்கள்:—

உடலுடன் இயங்கும் பெண்கள் மனம் உலகம் இந்திரியங்களின் வாயிலாகக் காணும் துக்கம், மரணம், நாசம் இவற்றுக்கு நடுங்குகிறது. இதன் விளைவாக இந்திரியங்கள் கைமென்று விரும்பும் விஷயங்களைப் பெற முனைகிறது; நிவாயம், நேர்மை, தெறி முதலியவற்றை மூற்றும் புறக்கணித்து விண் வழியில் வாழ்தானைச் செய்வது விரும்புகிறது. இது முறையல்ல.

ஆத்மாவுடன் இயங்கும் மனம் எப்பொழுதும் விழிப்புப் பெற்றதாக, அவ்விழிப்பினால் அநிசயமான சில புதிய சக்திகளைப் பெற்றதாக இருக்கிறது. நமது சரீரத்திலுள்ள புலன்கள் செயல் புரியும் வகையைக் கட்டுப்படுத்தும் திட்டமான தியதி ஒன்று உண்டு என்பதையும் தெளிந்திருக்கிறது. இந்தக் கட்டுத் திட்டமான தியதியைப் பின்பற்றி நடக்க நாம் பவீந்திரி பெறுவோமாயின், வாழ்க்கையில் நமக்கு ஏற்படும் அனுபவங்கள் அப்படி பொன்றும் பயப்பட வேண்டிய—துக்கக்ரமானவை யல்ல என்னும் உண்மை தெரிவதும். இந்த நிலையை அடைந்த ஆத்மிகமனம் நம் முன்னும் வெளிபுகாததிலும் உள்ளவன் துக்கன், சக்தி விசேஷங்கள் இவற்றின் உண்மை நிலையை அறியும் வாய்ப்பைப்

பெறுகிறது. இவ்வுண்மை நிலையை அறிந்த மனம், 'நித்யகைமென்னும் ஒரு வட்சியம் உண்டு. இது ஒரு தனி மனிதனுக்கு மட்டும் ஏற்படுவதல்ல; உலகம் யாவற்றுக்கும், தனக்கும் கூடச் சேர்த்துதான் ஏற்படுவது ஆகும்' என்னும் மாபெரும் உண்மையை அறிகிறது. இந்த நிலை எய்திய மனத்தினன் தன் சப நலம் என்பதை அறிய மாட்டான். உலகம் யாவற்றுக்கும் நலமானதே தனக்கும் நலம் என்பதை அறிவான். இவன் தன் தலத்துக்காகச் செய்யும் சித்தநிகண், முயற்சிகள், புரியும் செயல்கள் யாவும் தன்னோடு பிறர் நலனுக்கும் ஏற்றவைகளாகவே இருக்கும்.

தக்க அமைப்பிலுள்ள தசைகள் தரம் புகள் ஆலியலற்றுடன் கட்டுமஸ்தான சரீரத்தைத் திடகாத்திரத்துடன் சமைத்திடும் பணியிற் மனமும் மனத்தில் எழும் வண்ணங்களும் ஒய்ச்சொழிவின்றிச் சதா முனைந்தவண்ணம் இருக்கின்றன.

இவ்வித மனம், அதில் எழும் எண்ணத்தையொட்டி, குறிப்பிட்ட நபரின் சரீரத்துக்கு ஆரோக்கியத்தையும் தேக பவத்தையும் அளிக்க வல்லதாகும்; அல்லது ரோகங்களை யுண்டாக்கிப் பவத்தையும் போக்கவும் கூடும். பிறகுடைய

சோடிதமான சேல்க்கு
எடுத்து
செயற்கை முறையில்
தயாரித்த

TRAYONS

மரோயான்ஸ்

ரோயான் பட். நூல்களை!

ரோயன் டிரேட் ரெகார்ட் கிப்பெட்

பொன் 2543. உத்திராபிரதேஷ்
27, பனாபுரத்தாதி நகர, சென்னை-1.

கல்கத்தா உத்திராபிரதேஷ்
பொன் 2553. உத்திராபிரதேஷ்
69-46, சென்னை நகர, சென்னை-1.
சென்னை...

பொன் 2558. உத்திராபிரதேஷ்
44-2, சென்னை நகர, சென்னை.
உத்திராபிரதேஷ்
சென்னை நகர, சென்னை.

மனத்தில் எழும் எண்ணங்களிலும் இம் மனமும் பாதிக்கப்பட்டுக் குறிப்பிட்ட அக் சரீரத்துக்கு மேற்கொள்ள நினைப்பவர்களையும் நேரும்.

மனத்தெழுந்த சில எண்ணங்கள் காரணமாகவும், பலம் போன்ற அறுபலங்கள் காரணமாகவும், சில மனிதரங்களில் ஒருவனுடைய முடிவு முழுவதும் வெவ்வேறு வெவ்வேறான தரத்துப் போவதும் உண்டு.

கோபம், தயாளமடைதலும், விவாகம் அல்லது கொடுமைபற்ற நினைப்புகள் மனக்காரணமாக ஒருவனுடைய ஜீரணகோசம் நாசமாகுமிதது. திடீரென்று உண்டாகும் அதிர்ச்சியால் பரிசே இக்காலமாகுமிதது. சோறு ஜீரணம் ஆகாமல் வெளிப்படுகிறது. 'டிஸ்பெய்ஸியா' என்னும் அகிலி மாத்நியம் பெரும்பாலொருவர் அவர் மனத்தெழும் எண்ணங்களில் தரத்தால் ஏற்படுகிறது; ஆகாரத்தில் தரத்தால் மட்டுமல்ல.

எப்பொழுதும் பரபரப்புள்ள மனநிலை பெற்ற அலகரக் குடுக்கைகளுக்குத் தோள்கள் மும்பிப்போல் மூடியும் விரைந்து உள் விழுந்து விடுகிறது. ஆதிக் மனத்தில் எழும் எண்ணங்கள்தான் வெளியுலகில் காணும் பொருள்களாகத் தோற்றம் பெறுகின்றன.

சரீரத்தில், சரீரமாகச் சமைக்கப்பட்டுள்ள மூலப்பொருள்கள் யாவும், மனத்

தில் எழும் எண்ணங்களுக்கு ஏற்ப, கைத்துக்குக் கணம் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. சிலகூட எண்ணங்களால் இம் மூலப் பொருள்களுக்கு விழுந்தி ஏற்படுகிறது. சிலவற்றில் நலிவும் தேய்வும் ஏற்படுகின்றன; சில எண்ணங்களால் தேக பவமும் தீவர ஆயுளும் நினைவான வாழ்வும் விளைகின்றன. எண்ணங்களும், மனத்தில் நினைபெறும் தம்பிக்கைகளுமே தோற்றம் பெற்ற மாமிசம், தந்தம் என்ற நிலையை உடைக்கின்றன. மூலமையும் மரணமும் தடுக்க முடியாதவை என்ற எண்ணம் மனத்தில் அடிக்கடி எழாமாலால் அவை விளரவில் வந்து விளைகின்றன. எப்பொழுதும் இணைமயோடிருப்பது சாத்தியம் என்ற தம்பிக்கை மனத்தில் உதிக்குமாலால் அவை மார்க்கண்டுகாவே இருப்பான்.

இம் மூலமே மனத்துக்கும் உடனுக்கும் உள்ள தொடர்பை மேற்கொள்ள மேலுட்டு விஞ்ஞானியான வசிட்டர் விளக்குகிறார்.

ஆசிரே, ஆரோக்கியவாழ்வுக்கு அறுதனைமன்று தெளிவும் கட்டுத் திட்டங்கள் தேவத்துக்கு மட்டுமன்றி மனத்துக்கும் ஏற்றவைவாக அமைவ வேண்டுமென்றும் தமது கைத்திய நூல்களின் கொள்கையை ஏற்க மறுக்கும் விவகாரத்திரர்கள் சாத்தம் பெற வேண்டும். (தொடருக)

வைகறைப் பொழுது

விவகையப் பொழுதில் இப்பம் துப்க் சாதவர், வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கியமான அபிவிருத்தி இழந்தவர்கள் எவ்நே கருத வேண்டும்.

பல பல வென்று பொழுது விடியும் அந்த வேளையில் சிறு சிறு எவ்நே கைம் காற்றை உடனுக்கும் உவந்ததும் சங்கவது இப்பம் தருகிறது!

அந்த வேளையில் புள்ளிகள்கள் தந்தம் கட்டை விட்டுப் போடகூடியும் குடும்புக்கூடியும் 'செக் செக்' என்று எய்தித் துக்கொண்டு, வானில் இறங்குகளைப் படபடத்துக் கொண்டு சென்றுக் காட்சி உண் கொண்கக் காட்சி அகவலா?

குளங்களில் குட்டைகளிலும் குளவனின் வரவை எதிரி தோக்கியிருக்கும் தாமரை போன்ற மகள்கள் எவ்வாய் மொட்டு அவிழ்க் காத்திருக்கும் அந்தக் காட்சியும் எவ்வளவு ரமியமானது!

இப்படி உவமே விரவனின் உவ்வா வரவை ஆவந்ததோடு எதிர்தோக்கியிருக்கும்போது சிங்கவாயம் தகைக்கென்று தகைத் தகடுபோல் சிவந்து காட்டுகிறது. பிறகு சற்று நேரத்துக் கொணம் பவபவ வென்று

மிகனிக் கொண்டு குதிப்பதன் ஆவந்தக் கத்தாடிக்கொண்டு வானத்தில் எழுகிறும்!

குரிகள் வருகிறும் என்று அறிந்த மாத் திரத்தியேவு இருள் மெல்ல மெல்ல விவருகிறது! அதைப் பாரிக்கும்போது, அழகிய இளம் தகைத் தன் சாதவன் மூன் தித்த தானிக் கொணிக் கொண்டு சென்றுகிற பாலம்தான் நினைவுக்கு வருகிறது. அத்துடன் கைச் சக்கரவர்த்தி கம்பர் எவ்வோ றர் இடத்திக்கு உறும் இந்த இரண்டுகளும் நினைவுக்கு வருகின்றன.

"நான்குதான் என்குவினும் வனிக் கங்கு வானிய வங்கையே!"

மேய்ப்பும் பஞ்சு பஞ்சு உவந்த காத்தியே குதிப்பாதுமும், கங்குனிக் மதையும் உவந்தித் பவப் பவ இப்ப உவார்க்கென வெண்காய் காட்டுகின்றன!

அவற்றிக்குக் கவினும் கொண்காவே சித்திரம் திட்டுகிறும், குவிபர் கணு வரண்க்கைக் கொண்டு அற்புத சித்திரம் வளரகிறார்.

அந்த அற்புத சித்திரத்தை இவ்விதம் அட்டைமேல் காண்கிறும், அமைப்பாரிக்கும் போது தான் எவ்வாய் பார்த்துக் கொண்டு விருக்களாம் போகத் தோன்றுகிறதல்லவா?

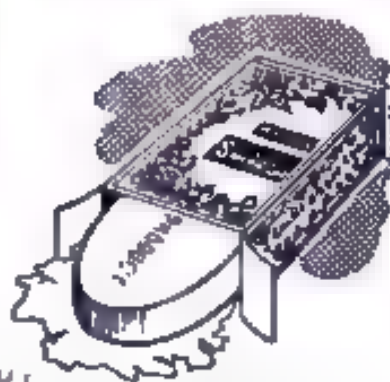
அவள் எழிலுருவம்...

தூதர், அவனுடைய சொந்தநாயத்
தொற்றாமே தொற்றும், எழிலி
நடைபே நடை! சூழும் பொலி
வும் சொத்து கொண்டதாய்
அவன் அழகு அதிகரித்ததக்
காண்கிறேன்.

...அவ்வாறு மென்மையான
மனம் போன்ற, மென்மையின்
சகிசுமம் மேட்டுச் சத்தனச் சோப
தான். சந்தனத்தின் உடனடி
வாசனை நறுமணம் கமழும்
மேட்டுச் சத்தனச் சோபின் வாசனை
சுகந்திநூலா ஊடுருவிச்
சென்று, மழமழப்படியும் காந்
திரப்படியும் துடிக்கு.

மேட்டூர் சத்தாசுர கோயிலின்
நுழைவாயில் கருவியை அகல
கொண்டதில் தண்ணீர் குறைந்தது.
கொண்டதில் அகல தண்ணீர் குறைந்தது.
கருவியை அகல தண்ணீர் குறைந்தது.

மேட்டூர் சந்திரன் கோபிநாத் புதிய
பெயர்ப்பெயர் பார்த்து, மேட்டூர்
சந்திரன் கோப் என்று பெரு
வருகிறார்.

மேட்டூர் கெயிலல் & இண்டஸ்ட்ரியல் கான்பொரேஷன் லிட்.
மேட்டூர் அரண்மனை, செலம் அரியலா

[illegible]

● 2019年12月1日，中国银保监会发布《关于规范商业银行互联网贷款业务的通知》，要求商业银行互联网贷款业务应当符合以下要求：(1) 商业银行应当通过自有品牌开展互联网贷款业务，不得将互联网贷款业务外包；(2) 商业银行应当建立健全互联网贷款业务管理制度，明确业务定位、风险偏好、组织架构、业务流程、风险管理、信息披露、消费者权益保护等；(3) 商业银行应当加强互联网贷款业务的数据治理，确保数据真实、准确、完整、及时；(4) 商业银行应当加强互联网贷款业务的信息披露，及时、准确、完整地披露互联网贷款业务的相关信息；(5) 商业银行应当加强互联网贷款业务的消费者权益保护，建立健全消费者权益保护工作机制，落实消费者权益保护主体责任；(6) 商业银行应当加强互联网贷款业务的风险管理，建立健全互联网贷款业务风险管理制度，明确风险偏好、风险容忍度、风险限额等；(7) 商业银行应当加强互联网贷款业务的合规管理，建立健全互联网贷款业务合规管理制度，明确合规管理目标、合规管理职责、合规管理流程等；(8) 商业银行应当加强互联网贷款业务的信息安全管理，建立健全互联网贷款业务信息安全管理制度，明确信息安全目标、信息安全职责、信息安全流程等；(9) 商业银行应当加强互联网贷款业务的其他管理，建立健全互联网贷款业务其他管理制度，明确其他管理目标、其他管理职责、其他管理流程等。

வசீகரமாய் நோக்குதல்

கைத்தறி குட்டிகளும் ஈட்டிகளும் தமிழ் நெரு வணிகர்களின் நோக்கத்தை உலகுக்கு அறிக்கிறது. யாதலாட்டு கைத்தறி நெரு வணிகர்கள் வெவ்வேறு கைத்தறித் துணிகளால் வணிகக்கு உத்தரவாதத்தையும் உலகுக்கு அறிக்கிறது. இந்நெருவந்தையும் விட கைத்தறி நெருவந்தை மலிவுதான்.

கைத்தறித் துணிகள்

துலகங்களுக்கேற்ற அளவான துண்டுகள்

அகில இந்திய கைத்தறி வளர்ச்சி, ஈரவழிபாடு நெருவந்தை, விட்டுவிட்டு வளர்ச்சி, பகிர்ந்து வளர்ச்சி, பல்புறம்.

சோனியின் வெற்றி

அகம்பகம்

முடிவாத வீரராக எங்கள் ஊர் கொண்டுவந்ததைக் காப்பாற்றி வந்தார்.

வேறு எவரும் வந்தது முடிவாக அமரவில்லை.

வேறுசாமிபீத கடைவாசலில் நின்று நான் வெற்றியைப் போட்டுத் தொண்டிருந்தேன். பின்னாலிருந்து வந்த ஆக்ஷேபம் ஒப்பி என் மனதில் ஒரு ஏதேனிடம். "ஏன்டா, பழி! தெரியுமாடா உங்களுக்கு? உன் வேறுபாடு பற்றி என்னவோ பிரமாதமாகப் பதுத்து கொள் முந்தையோ! உன்னைத் திட்டிக் கொள் வந்தது திருவான். கவிதை மனவாகத் திரிந்த விடுவான் என்றெல்லாம்! இன்று என்ன ஆய்ந்து, தெரியுமா?" என்றான்.

அவர் குத்தைத் தாளாமல் துள்ளித் துதித்த நான். "நேற்று நம் ஊர் நமசி வாயத்திலிடம் தோற்றான். இன்று உன் லிட்டம் தோற்ற விட்டாக்களும்!" என்றேன் முத்தைத் தடவி விட்டுக் கொண்டு.

"என்னிடம் தோற்றுகவது தெரியுமே! எல்லாம் தோலிலிடம் அங்கை தோற்ற விட்டாய்!" என்று ஒரு குண்டைத் தாக்கிப் போட்டான் ஆக்ஷேபம்.

"யார்? சோனியா? எந்தக் கோலி?"

"வேறு எந்தக் கோலி? நம் தமசிவாயத் திள் சேவல் கோலிதான்!"

"என்? உன்?" என்று வாதிலும் ஆகக் காற்றில் இலகும் பற்றிப் பதகிற மாதிரி பறப் பாணை. அந்தக் கோலியினிடமா? எந்தளவு இப்படித் தைத் அளக்கிறாய்?"

"நாளை உதை அளக்கிறேன்? தீயே வேண்டுமானாலும் நேரில் வந்து அந்தச் சோனியாவை வேட்டுத் கொள்!" என்று கைவலப் பிடித்து இழுத்தான் ஆக்ஷேபம்.

தேற்ற மாலை நடத்த திடிக்கி திரிவிருத் தாய் வாரும் இத்தப் பேச்சை நம்ப மாட்டார்கள். எங்கள் வகுக்கு வேறுவந்து ஒரு நாளும் தான் ஆகிறது. "நம்ம சர்க்காருக்குத் தாய் உன்னிடமிருந்து சோனியா?" உன் பார்த்தேன். இத்தப் பழமொழி என்வளவு தாரம் உன்னிடமிருந்து, தெரியாது. இவ்வா லிட்டாய் வளர்விட்டு வளர் வந்து குடிவேறுவாணை என்றும் வேட் கத் கொண்டு நேறு.

அக்கேற்றத் போல் உன்னிடம் தமசிவாயத்தையும் வேறுவளவும் திறந்தி வைத்துப் பார்த்தால் அதுகொத்தமான் வித்தியாயம் தெரியவரும். ஆனாலுமாயினால் நமசிவாயம் எங்கே? அக்கேற்றே வகுவான் வேறுவளம் சாதாரணத் தோற்றம் எங்கே? உன் தாய் என் றும் அடைமொழி இவ்வா லிட்டாய் அமர வாரும் வந்தாத் என்று மதிக்க மாட்டார்கள்.

பொதுவாக எங்கள் வகுக்கு வரும் உன் தாதை என்வளம் தக்கவைப்பதில் பிரமாத மாகப் பேசித் கொண்டு வருவார்கள். நமசி வாயத்தோடு ஒரு முறையாவது உன் லிட்டத் தோற்றாமல் அவர்கள் வளர்விட்டுத் செல்வதில்லை. நமசிவாயம் வெற்றி காண

அட்டையும் இல்லை; அம்புச்செண்டைக்கு அவரை இழுக்கவும் இல்லை. அவன் அவ்வளவு சாது வாக அடம்பிவிருக்கவே, 'நாம் தான் இத்த வகுக்கு ராஜா!' என்ற முறையில் சைதீய டாக் இத்ததாய் தமசிவாயம். அத்தேற்றத் போகவேறுவளம் அமரில் அனாமிமரிவாதை யும் மதிப்பும் வைத்திருந்தான். இத்ததாயும் தன் வேறுவளவை விட நாட்டிக் கொள்ள ஒரு சத்திரப்பம் விடாதா எவ்வே தமசி வாயம் எதிர்பார்த்தான்.

நேற்று மாலை இதே நேரத்துக்குத்தான் வேறுசாமிபீத கடை வாசலில் நின்று கொண்டு வேறு வேரெட் பிடித்துக் கொண் டிருந்தான். வேறுசாமிபீதம் வேடிக்கை யாகப் பேசுவாரே. வேரெட் முழுவளத்தையும் வாதத் தளவிலிட்ட வேறு கடைவி முறையாக ஒரு முறை புகையை உறிவிவி விட்டுத் வேரெட் துண்டை விட்டெறித்தான். நமசி வாயம் அப்பொழுது வந்தப் பக்கமாக வருவ தற்கும், அவர் வேரெட் துண்டை விட் டெறிவதற்கும் சரியாக இருந்தது. அவர் வந்ததை அவன் வளவிக் கிண்டி. வளவித் திருத்தாய் டிட்டாயம் அவன் அப்படி விட் டெறித்திருக்க மாட்டான்.

அவன் விட்டெறித்த வேரெட் அவர் மேல் போய் விழுந்து 'காரி' என்று கட்டது. அவருக்கு ஆக்கிரம் பற்றிக்கொண்டு வந்தது.

"சேவ! உன்னு!" மன்னு தெரியாத ஆனா விருக்கிறேன்! பெரிய வந்தாது என்ற திண்பியோ?" என்று சேதினார் நமசிவாயம்.

திருப்பியார்த்த வேறுவளக்குத் தன் தவறு கெடுப வந்தது. "மன்னிக்கவேண்டாம். ஏதோ திணைப் பேச்சை விட்டெறித்து விட்டேன். உன்னைப் பார்த்து கிண்டி!" என்று கூறினார்.

"மன்னிக்கவா வேண்டாம், காரியாவே!" என்று கூறி நமசிவாயம் அவன் வகுத்தையும் பிடித்துத் தன்வினார். அவர் தன்னை வேரெத் திள் தாக்கு அடி போனவிய்தான் தன்னைச்

சமாளித்துக் கொண்டாய் வேறு. இத்ததாயும் அவன் கோபம் கொண் கிண்டி. தன் பேசுக்குத் தாய் வருத்துவதாவே கூறினான்.

"வளவ! விட்டு வளர்வந்த பய துக்கு இத்தக் கொழுப்பா?"

"நவறு என்று தாய் நுப்பிக் கொக்கிறேனே!"

"வேல்! கொஞ்சம் நாளை அடக்கிப் போட்டா!"

"இப்பொழுது தாய் என்ன தவறுகள் பேசிக்கிட்டேன்?"

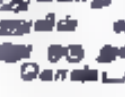
"எதிர்த்து வேறு வேமரெல்? உன்னை ஒரு கை பார்த்தேனே!"

"சேரத் தவறுக்கு மன்னிப்புக் கொருதி ரேன். ஒரு கை பார்த்ததாய் வேண்டும் என்று தாக்கல் என்னினால் இன்று சாயத்தி திரை மமதாக்கதிக் சத்திரப்பமே!"

"மமதாக்கம் எதற்கு? மன்னுங்கட்டி எதற்கு? இக்கேடு உன்னை மன்னிக்கும்

கனகசபைத் தலைவர், பாதி! என்ன கனக சபைத் தலைவர்? என்று அறியாத மலையாளம்.

இவ்வாறு கூறிய நமசிவாயம் பாய்த்து
கேணுமீன் கைகையும் பற்றி ஈறுக்கீண்டு.
வேறு ஒரு துள்ளித் தள்ளித் தன்னை வந்துநீத்
தக் கொண்டான். மறுமுறையும் அவரையே
பிடிக்க மூன்றேறிய நம
சிவாயத்தின் கை அவன்
கையில் சிக்கிக் கொண்டது. தம் கையை விடு
வீற்றுக் கொள்ளை அவர்
எத்தனையோ மூவர்கூர்.
அவன் பிடி இரும்பாக
இறுவெறு. அவர் விழி
பிடிப்பெறு: புறமாகத்
துடித்தார்.

“என்னம்?” என்று
மிகவும் சாத்தமாய்க்
கேட்டான் கேரறு.

“தொத்தேன், தொத்
தேன், தொத்தேன்!”
என்று ஈன்று நாய்

உதிர்த் தம் தோகைய நடுந் தோள்
டாசி தம்பியாரம்.

கனடா வரையில் தீவிரவாதம் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைத் தரவில்லை.

தமிழியாயத்துக்கு முகம் தொகுப்பெது. உள்ளூர்வாசியைச் சேருக்கு அவர் தொற்றித் தவிர்த்துவிட்டு, ஊர்க்காரர் குழுவைப் பேரிலவர் எதிர்ப்பு பேசர் வாங்கியெனப் போலுமகம் பேசுவிட வராதுக்குப் பிடிக்காமற் போவது உகை இயல்புதானோ?

யாரையும் ஏதிலும் பார்க்காமல் தமிழ் வரலம் தம் வீட்டை நோக்கி நடந்தார்.

அதன்மீது தமையாவும் அப்போது
கிட்ட போனது, அவருடைய சிங்கை
சோனிங் வேண்டியது தானா? சோனி
பெயரில் மட்டும் சோனி அல்ல, உருவத்தி
லும் சோனிதான். அப்படி மட்டவன்
ரு பெரிய வந்தான் ஐயப்பதென்கு
வாருக்குத்தான் கிளப்பாயிராது?

உடனே ஆதரவாற்றுவதில் கோவிலையும் கிராமப் புறப்பகுதி விட்டோம். அவசரம் கிற வரையறையில் சொன்னால் லோக ரேங்கியும் அவசியம் உடனடியாக வந்திருக்கிறது. நம் வரையறை எந்தெந்த விடத்தில். "விஜயம் உண்மையா?" என்று கேட்டோம்.

“உண்மையில்லாமல்? இதற்குப் பங்கத்தினோ
தமிழ் வாத்திலோனார் ஜூரிக்குள் வருவதற்கு? ஏதோ

எனக்கு எந்தவிதமான
பாதிக்கமும் இல்லை. என்
துணைவரின் உடம்பு
மேல் என் கைகள்
பொருத்தியிருக்கின்றன.
என் கைகள் என்
துணைவரின் உடம்பு
மேல் பொருத்தியிருக்கின்றன.
என் கைகள் என்
துணைவரின் உடம்பு
மேல் பொருத்தியிருக்கின்றன.

வினா: முதலில் இந்தச் சோலிட்டுவடை
ஆகை பதில் சொல்ல முடியாது. மாத்திர
வார ஜலித்து வினாராக்கும்!'' என்று கூறி
முதலில் ஒரு சூத்து விட்டேன். அப்பணவு
தான். ஆன் 'அடெயப்பா!' என்று சொல்
லித் சொன்னேன். முடிவிட்டான். என் ஒரு
சூத்துக்கே திறந்த ஆன் என்னை மாத்திர
வாரத்தான் ஜலித்து வினாராக்கும்!'' என்னுள் சொனி.

சோலி சொன்னதையே
பார்த்தாங்க. கண்ணாடியை
பட்டது. ஆகா! சோலிக்
குத்தாங்க என்ன ஒரு பத்தி!
என்ன ஒரு விஷயம்!

இருக்கிறதும் இந்த மனம் எதையும் எட்டென்று நம்பி விடுகிறதா? நமசிவாயத்தையென்று வேண்டுமோவியைக் கண்டு பிடித்து ஐக்கோ? நேர்வேயே வேட்டு விடுவதென்று அவன் விட்டு நெடிச் செல்வதே. என்னைப் பார்த்ததும், "வாங்க! வாங்க!" என்று மலர்ச்சியுடன் வரவேற்றான்.

“தொன்பாட்டில் பயிற்று தடி வந்து விட்ட
டாக்டரோமே!” எங்கேயோ.

14. பெரிய வந்தாது என்று சொல்லிக்

“வேட்சப்பட்டால் கிட்டி வருமா? உயிர் அல்லவா பெறும்?”

148 | நீயும் ஒரு மனிதன் மாதிரி? தெரந்த
தமிழையத்தைத் தொந்தரவுத்த உலகஞ்சு
மோனி ஒரு பிரமாதமா?''

“தமிழகம் ஆள் தராததும் இங்கிலாந்தா?”
 “தமிழகத்திலே தான் காட்டிலும் கோலி

“எனக்கு அங்கு முகம் கொடுத்தது
என்னைப்போல”

“எல்லாம் இப்படி துரையடிமான், அவர்
மீட்டர் போட்டிருக்கிறார்களே போலிருக்கிற!”

1. *What are the main reasons for the decline in the number of people working in the manufacturing sector in India?*

கோபம் வந்து சோலிசை இரை போன
கூட வந்து விடுவோம் என்ற கவத்தல்

கொள்ளுங்கள். அவன் அங்கேயே காணப்படாதது உறுத்தலாய் போலீஸாருக்கு வார்பதில்

சோத்துறெது? அதற்கு நான் அத்தர
சோனிப் பயனோடு பேச்சு போடுகிறேன்
டாக் என்ரு திரும்பி வந்த விட்டேன். என்

மாண்புமிகு தலைநெடுவரை
தலைநெடுவரை ?" என்று
கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன.

“அப்படியா சமா
தாரம்! கோனிலி
யெந்திற்குக் காரணம்
இப்பொழுது தங்கையா
தேறிவிட்டா!” என்று
வெற்றிப் பார்த்து
போடு ஆத்மநாதனைத்
திரும்பிப் பார்த்தேன்.
அவன் என்னை முன்
துள்ளிவந்ததைப் போட்
டுக் கோண்டிருந்தான்!

தேர்தலில் சர்ட்டிபிகேட் பெற்ற புகார் ஏன் வரவில்லை? பங்குதாரர்கள் இருவரையும் மாதிரி நிதிமோசும் செயல்படாமல் தடுக்க அரசு முன்வருமா?

மேலும் மலிவானது!

குடும்பம் முழுவதற்கும் ஒரே டால்க்

ரம்மியமானம் கொண்ட ப்ரோ
டெக்ஸ் உயர்ந்தரக சர்வ பிர
யோக வாசனைப் பெளடர்; மிக
மிகக் குறைந்த விலையில் மிக
மிகப் பெரிய டப்பா! இந்தியா
வெங்கும் ஆமிரக்கணக்கான

குடும்பங்கள் ப்ரோடெக்ஸ்
டால்கம் பெளடரைக்கும்புலின்
றன—அதன் வசீகரமான வாச
னையினாலும் எல்லாவற்றிற்கும்
உபயோகப்படும் பரிமள டால்கம்
பெளடர் என்பதனாலும்.....

இன்று ப்ரோடெக்ஸ் உபயோகித்தீர்களா?

குணம் உத்தரவாதம்
கால்கேட் பாமாக்ஸ்
அளிக்கிறது

ப்ரோடெக்ஸ்

சர்வப்பிரயோக வாசனைப் பெளடர்

ஆண்டி பெற்ற செல்வன்

காந்தன்

இரு வாரியத்தைச் செல்வப் போது அதனும் வெட்கமாக உடைய ஒரு நாதிட்ட நடனமாய்க் கருதி அதை ஏதற்கும் சேரவகளை நாய் போரூட் படுத்தவதென்க. 'ஏ கண்டிஷனார்' இயேட்டரின் பாக்டர் பட் எப்படி இருந்தாலும் அந்தத் திப்பட்டரின் குளிர்த்தி மனக்களம் குளிர்த்திவாயிருப்பதாக அது வளாயில் தங்குத திருப்பி ஏதப்படு விடுவது.

அது போல, சில படங்களில் சில தள்ள அயர்வுகள் யாருக்கும் தெரியாமையே சேர்த்து விடுவது உண்டு. அந்த தள்ள அயர்வுகளுக்காக அந்தப் படத்தைப் பார்த்தவரே. ஒரு குறிப்பிட்ட பேசாளர் எத்தக் கட்டுவதே சேர்த்தவரே விடுத்தாலும், அவரது சேரக் கண்டிஷனாக அவர் பேசுதே கேட்கலாம்.

தீர எஞ்சல் புரோட்டக்டர்ஸ் வெளியிட்டிருக்கும் "ஆண்டி பெற்ற செல்வன்" எனப்படும் படம் எந்த கண்டிஷனும் பிரமாணம் யில்லை. ஆனால் அதில் அரங்குத் தடிக்கும் எல், டி, ரங்கராய் தகவல் மூலம் பாலகருடன் அபாரமாக தடித்திருக்கிறார்.

"பங்காரு பாப்பா", "எங்கள் வீட்டு மகா கஞ்சி" முதலிய படங்களில் அறிபுதமாக தடித்து மேற்படி படங்களுக்கு தகவல் போனாள் தேடித் தந்த அவர் இத்தப் படத்திலும் தம்மைப் போற்றத் தவிரயில் நுதை சேவலை முடியாமல் தம் பாகத்தைப் பூர்த்தி செய்திருக்கிறார்.

ஆனால் மண்ணில் பதித்த மரக்கை கண்டிஷனர்கள் மதிக்க மாட்டார்கள். அதை பக்கன் மதிக்க வேண்டுமானால், மதிப்பில் உலர்ந்த தகவல் கிரீடத்தில், மாணிக்கக் கற்களுக்கு இடையே மங்காமல் இலகுவைக் கேண்டும். மணம் தீகம் மயல்கள் புகுத்துக் குறுக்கும் பூங்கொடியகள், அழகிய தந்தவளத்தை அவர்களிடம் கேண்டும். அப் போலாது தாய் மதிப்பு இருக்கும். அப்படி பங்காயல் அவைகள் ஒரு பாழ் வீட்டைச் சேர்த்தப் படருமானால் என்ன பயன்?

எல். டி. ரங்கராயின் தடிப்பு பல இடங்களில் மணம் கரைக் கடியதாய் விருத்தது. பிறக்கப் போகும் குழந்தையை ஆலயிலாடு எதிர்பார்த்த போதும், குழந்தை பிறந்த

தும் அதன் தாய் இறந்து போனதை அறிந்து கண்ணீர் வடித்த போதும், தோய் காயப்பட்டுப் படுக்கையில் கிடத்தபோதும், அரசினர் குமரனுக்கு அறிவுரைகள் புலம்பபோதும், மகன் புத்தி மாளுட்டல் கொண்டதாக நினைத்து வேதிகையால் நெய் சேர் குழறிய போதும், அரசினர் அதுவகத்தாக கவனித்த படியே இறந்தபோதும் அவர் தடிப்பின் சிகரத்திலிருந்தார்.

அந்தத் தடிப்பாக இத்தப் படத்தில் குறிப்பிட்ட வேண்டிய ஒக்கெயமான தடிக்கன் எல். டி. ராமராய். அவர், ஆண்டிஸாக (அதாவது ஆண்டி பெற்ற செல்வனின் தந்தையாக) தடிக்கிறார். அவரது தடிப்பும் மேக்கப்பும் ஒன்றையொன்று மித்கென்தன. சேர்த்துவேளை தவறாமல் வீட்டுக்கு வந்து மனைகைய இடம்பிப்பது, போதுப்பிற தம்மையுடன் எல்லாத் சேர்த்தப்பங்களிலும் தடத்து கோன்வது எல்லாம் பாராட்டத் தக்க முறையில் அமைத்திருக்கின்றன. போது துண்களின் ஒப்போதித்த பாராட்டு தகவலைப் பெறுவதற்கு ராமராய்க்கு இக்கேடு சேதமி

பழம் கிடைத்திருக்கிறது. இப்பதத்தில் கத்திச் சண்டை, குத்தச் சண்டை முதலிய பலவகையிலையும் சமத்தாரமாகப் புரிகிறது.

தகவரான விட்டுக்கு எப்படி வாகனம் மரம் கட்டுவது இன்றியவையாத அம்சமோ, அமெரிக்கா நம் படங்களுக்கு ஏதாவது இன்றியவையாதது. அவை குமாரி இப்பதத்தில் தடையாகப் பிடுக்கிறது. தகவரான விட்டில் வாகனம் மரம் கட்டி விட்டால் எக்காரனும் குறிப்பாகக் கவனிப்பார்கள். ஆனால் வாகனம் மரம் கட்டி விடுவதால் அதைப் பார்த்து விசேஷமாக எதுவும் சொல்ல மாட்டார்கள். 'சரி! வாகனம் மரம் கட்டியிருக்கிறது. இது தகவரான விடுதான்' என்று தீர்மானித்துக் கொள்வார்கள். அதுபோலத் தான் இந்த தடையும்; இது தமிழ்ப் படத்தான் என்று தீர்மானித்துக் கொள்ளக் கூடாது குமாரியின் தடையம் பெரிதும் உதவியாக விடுகிறது.

விடுவார்ட்டே விடுவார்ட்டும் என்ற ஒரு சொழியின் விளக்கம் தான் "ஆண்டி பெற்ற செல்வன்". பி. ஏ. கம்பாராவ தென்கிழக்குத் தவாரிக்க "ராஜா-பெதா" என்றும் படத்தின் தமிழாக்கம் இது.

வயது குறித்த அரசன். அவனுக்கு அந்தப் தடையின் ஒரு மகன் பிறக்கிறது. அந்த அரசன் தன் மகன் பிறப்பதற்குப் பூமி விடுவான் புரிகிறது. சோனாபதி கிதரம். அந்த வாரிப் பொருள்கள் (ஆண்டி) ஒரு சொல் பெறு; மகன் மகன் இம்மீது. பிதர எருக்கச் சொல்லி வாகனம் மகனின். மகனின் மகன் நிரந்திரமேப் போலவே ஆண்டியின் மகன் கண்ணம் இருந்தான். இவரும் ஒரு மாதிரி நோற்றத்தின் இரட்டைப் பிள்ளைகள் மாதிரி பிடுக்கினார். தகவரான விட்டில் பவந்த அரசன்மகன்களும் ஒரு வந்த தகவரான பார்த்த அரசன்மகன்களும் நிரந்திரம் அவரின் உண்ணை அழைத்துச் சென்று அவன் உடைவதத் தான் மாற்றிக் கொண்டு, தன் உடைவது அவனுக்கு அளித்திருந்தது. இது தான் திரைக்கதை — அதன் ஆரம்பம்; முடிவு எவ்வாறு!

மகன் மகன். ஆண்டியின் பித்த அடிபடுகிறது: ஆண்டி பெற்ற செல்வன்

அரசவாழ்வு வாழ்வினும், உடைவின் உடைவம் இவ்வரசனுக்கு முடிபட்டப் படுகிறது.

சோனாபதியின் கோணத்தி நடிப்பும், குத்தச் சண்டையும், குறித்த சவாரியும், அசட்டு ஹால்வகையும் படத்தில் திறைய இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றை ஹால்வகை என நினைத்து வாராவது கிரித்து விட்டால் அதற்குப் பாதம் ஒன்றுமில்லை!

இந்தப் படத்தில் பாடல்களைப் பற்றி அதிகமாகப் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லை. அவ்வகையும் அப்படி ரசிக்கக் கனத்தில் இடம் பெற்றுவருகிறது. அவைபாட்டுக்குத் தோவாக ஒதுங்கி விடுகின்றன. பாவம், சோனாபதிப் போகிறது!

குறித்த சவாரி. அடி பிடிப் போர், அரசன் மகன் காட்டி நோட்டி, ஆண்டியின் விட்டுத் துற நில ஆய்வகம்சென்கவாம் இப்பதத்தில் தனது விடுகின்றன.

தான் பெற்ற மகனைப் போலவே ஒரு சிறுவன் உருவ ஒற்றுமை புடைவவது பிடுக்கினும் தான் அவ்வித தன் மகன் என்று ஏமாந்து விடுவானா! ஆண்டி மகன் எத்தனை தவறாமான ராஜா உடைவன் தரித்தாரும், சோனாபதிவகத்துக்கு அவன் உருவம் அடி போடு மாதிரிமா? தாய்க்குத் தன் மகனைத் தெரிவாமற் போய் விடுமா? தாடாளும் மகனின் மகன். சோனாபதி, மந்திரிமாரிகள், அண்ணாள் சோடிமாரிகள், காவலாளர்கள் வகரவின் எம்மோரும் ஆண்டி பெற்ற செல்வன் அரசன்மகன்களாகவே நம்பி ஏமாந்து போய் விடுவாரிணா என்றும் சென்னைக்குக் செல்வாம் விளக்கமாகப் பதில் கூற முடியாது. மேலே என்ன நடத்தது என்றும் விளக்கத்தை வெள்ளிக் கிணரின் கண்ணுங்கள் என்று வழக்கம்போல இப்பதத்தில் உறுவதற்கெல்லாம், பெருகிய ஒரு மாதிரி சென்னைக்குக் செல்வாம் பதில் கூற முடியாமல் வெள்ளிக் கிணரின் விக் சென்னைக்குக் இருக்கிற விடுவம்!

இந்தப் படத்தில் நடத்திருக்கும் தகவல் நடிகர்களின் நடப்புகள் காரணம்போலமும் சரி, தடிப்பு, பேச்சு, பாட்டு முதலியவற்றில் தரக் கூறவந்தக் காரணம்போலமும் சரி மனக்கூறு ஆபாசங்கள் உண்டாகிறது. தகவல் படங்களை தமிழில் கவாரிக்க முடியாதா என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

ஈழநாட்டுப் பிரயாணம் 9

நீதிநாயகி நகரத்திலுள்ள ஏதாவது இடத்தில் மூன்று மணிக்கு காலை வழிவாகக் கதிரகாமத்தை நோக்கி மோட்டார் வண்டி சென்று கொண்டிருந்தது. காலை வேலை வானத்தை நானா புறமும் மேகங்கள் மூடிவிருந்தன.

"இந்த நாட்டில் எல்லாத் துறைகளிலும் குறிப்பாக அரசியல் துறையில் இவ்வாறு நினைம் இப்படித்தான் மேகங்கள் மூடி விடுகின்றன" என்று உடன் வந்த மட்டக்களப் புத் தமிழ் அன்பர் நிரூ தலம்.

"இந்த நாட்டில் மட்டும்தான்? எங்கள் தமிழ் நாட்டில்கூட ஏதாவது இப்படித் தான் இருக்கிறது" என்றேன்.

"தமிழ் நாட்டில் அரசியலுக்கும், சமுதாயச் சரிசெய்தலுக்கும் வித்திவாசம் உண்டு, ஐயோ! இங்கு தமிழ் மக்களின் உரிமை பறி போய்விட்டது. இன்னும் கொஞ்ச நாட்கள் ஆனால் தமிழ்மும் தமிழ் மக்களும் என்ன ஆவார்களோ தெரியாது" என்றார்.

தமிழ் சாதிமைப் பற்றியும் அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படும் தொல்லை

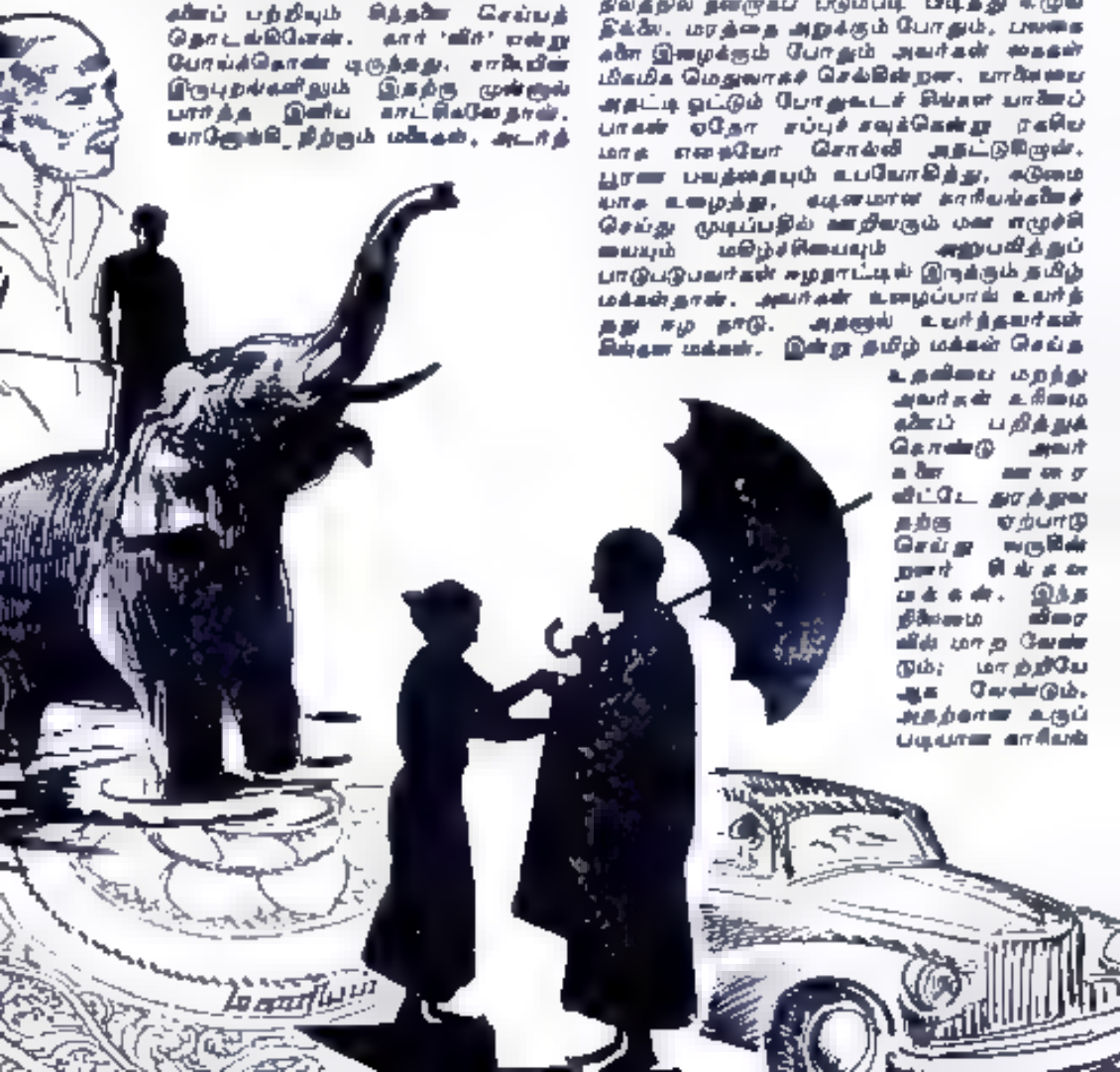
விடப் பற்றியும் சித்திரம் செல்பத் தொடங்கியேன். கா'வி' என்று போய்க்கொண்டிருந்தது. கா'வி'யின் இருபுறங்களிலும் இதற்கு முன்னால் பார்த்த இனிய காட்சிகளேதான். வாழ்க்கை நிற்கும் மக்கள், அடர்ந்த

விவான தோப்புகள். தெரிவிக்க கொடுத்த பறிப்பதும், எப்போது பாக் எடுப்பதும் மூக்கியமான தொழில்கள். தனதனவென்று காட்சி தரும் தெரிவிக்க தோட்டமும், அடர்ந்திவான எப்போது கா'வி'யின் வழியில் நமக்கு முகம்கூறிக் கொண்டிருந்தன.

கடுதடுவே தென் வயல்கள். அந்த வயல் களுக்கு அருகில் சிறு சிறு கிண்கள். ஆக்காக்கு மக்கள் பவவிதமான வேலைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் ஒரு வேலையும் செவ்வாய்க் உட்கார்த்த வேலும் செட்டிப் பேச்சு பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் பேச்சில் அப்படி ஒன்றும் ஏதாவதப்போ உற்சாகமோ உணர்ச்சிவோ இல்லை.

அவர்கள் பேச்சில்மட்டும் என்ன? சமுதாய வேலே சென்னை மக்களின் வாழ்க்கை அப்படித் தான் இருந்தது. அவர்கள் செவ்வாய்க் காசியல் களில் மூன்று போரிலையும், வன்மையும், வேகமும் மருத்துக்குக்கடம் விடப்பாது. என்ன சொல்பார்! என்ன சிரத்தைத் குறைவு! நிவந்தை உருவெனக் கரின் கொழு முனை நிலத்தில் தன்னுட்ப் படுப்படி பிடித்து உருவ திகை. மரத்தை அறுக்கும் போதும், பவகை களை இழுக்கும் போதும் அவர்கள் கைகள் மிகமிக் மெதுவாகச் செல்கின்றன. கா'வி'யை அடட்டி ஒட்டும் போதுகூடச் சென்னை கா'விப் பாகன் ஏதோ சப்புச் சவுக்கென்று ரகசியமாக எதையோ சொல்லி அடட்டி நிற்கும். பூரண பவந்தையும் உப்போதித்து, கடுமை வாக உதழ்த்து, கடினமான காரியங்களைச் செய்து முடிப்பதில் கா'வி'யையும் மன எழுச்சி வையும் மறிச்செய்யவும் அனுபவித்துப் பாடுபடுபவர்கள் சமுதாயக் இருக்கும் தமிழ் மக்கள்தான். அவர்கள் உழைப்பாக உயர்ந்தது சமுதாயம். அதனும் உயர்ந்தவர்கள் சென்னை மக்கள். இன்று தமிழ் மக்கள் செவ்வ

உதவிவை மறந்து அவர்கள் உரிமை விடப் பறித்துக் கொண்டு அவர்கள் கா'வி'யை ர விட்டே தரத்துவ தற்கு ஏற்பாடு செய்து வருகின்றனர் சிவ் உவ மக்கள். இந்த நிலைமை இவர விடம் மாற வேண்டும்; மாற்றவே ஆக வேண்டும். அதற்கான உருப் படியான கா'வி'யின்

கனிய் தமிழ் மக்கள் குழைந்தபடி ஈடுபட வேண்டும். வேறும் சோம்பல் காழ்க்கை நடத்துவார்களும், பெரு மூலத்திலிருள் வரும் இப்ப கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறவர்களை வரலாறுமான சிங்களவர்களுடைய வீரத் தமிழ் மக்கள் சீர்திருத்து சிதைத்து போவது?

இவை வெங்கடம் பற்றி என்னிடம் கொண்டு தமிழ் மக்களிடம் காத்தகையில் இருக்கும் இப்ப துன்பங்களைச் சித்தித்துப் பார்த்துக்கொண்டு மனக்கு ஐம்பது கைகள் வேகத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். அன்றாடம் நெரப் பிரயாணத்துக்குப் பிறகு சாலை ஓரத்தில் ரொடும் ஒன்று வந்தது. ஒரு பக்கத்தில் பத்துப் பக்கிரைகள் ஊடகம் இருந்தன. சிங்கள மக்களும் தமிழ் மக்களும் இத்தப் பகுதியில் சேர்த்தே வசித்து வந்தனர்.

ஊடகனிடம் வசிகாவிதமான சாமான்களும் இருந்தன. கருவாட்டிக் மனம் மூக்கைத் துளைத்தது. கருவாட்டிக் இருந்த தனியை நூல்கள் அங்காளரப் பொருள்கள், தனி மனையில், ரேடியோப் பெட்டிகள், மருத்துச் சாமான்கள், திரை-வாரப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் இருந்தன. கருவாட்டிக் எடுப்பதற்கு மூன்று கொண்டிருந்தது ஒரு நாள். அதைக் கூடக் கவனிப்பாள் ஏதோ சித்தியின் உட்கார்த்திருத்தார் ஒரு பெரியவர்.

மோட்டார் வண்டி தின்றது. மட்டக்களப்புத் தமிழ் துன்பர் துவம் வண்டியிலிருந்து அகலாமாக இறங்கினார். ஏதோ சொத்தக் காரியம் போயிருக்கிறது. இறங்கியிருர் என்று திணறினேன்.

"ஓயா! தவறுசெய்து இங்கே கொஞ்சம் இறங்குகக். உங்களுக்கு இந்த நாட்டு அரசியல் அங்கியோசை வதைக் காண்பிக்கிறேன்" என்றார்.

இந்த மனிதரிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டோடும என்று அறந்ததுக் கொண்டே மோட்டார் வண்டியின் இருந்த இறங்க மனமிகையாம் இறங்கினேன்.

"என்சு அங்கோசம்?" என்றேன்.

"அதோ பாருங்க!" என்று சாலைக் குப் பக்கத்தில் வரிசையாக இருந்த ஊடகனிடம் ஒரு மாடி கூலத்துக் கட்டி யிருந்த ஊடகைக் காண்பித்தார்.

"என்னத்தையப் பார்த்தீது! இடித் தும் சிதைத்தும் சிடக்கும் இந்த அங்கு கொவத்தின் என்ன அநியம்? இதுமாதிரி தமிழ் நாட்டின் எத்தனையோ இடித்தும் சிதைத்தும் போன கட்டடங்கள் இருக்கின்றனவே!" என்றேன்.

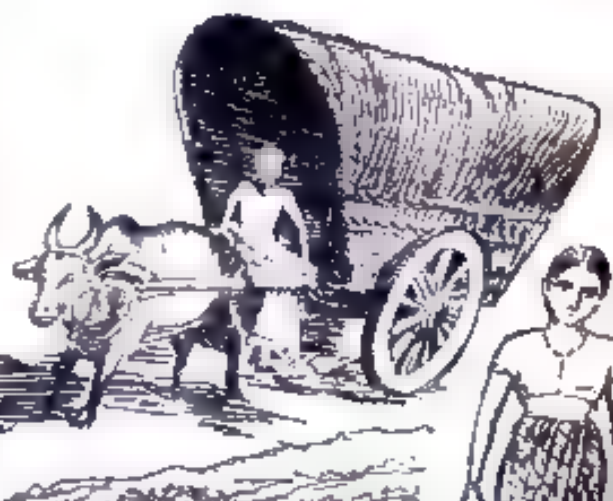
"இங்கே ஓயா! அன்றாடம் மக நிறானமாய்ப் பாருங்க!" இத்தப் புத்தம் புதுக் கட்டடம் தானே இடித்த போனவிக். சில மாதங்களுக்கு முன்னால் இங்கு நடந்த சிங்கள — தமிழ் தகராறிக் சித்தை மக்களாக இடித்துச் சூதறபாடப்பட்ட ஏனென்ற தமிழ் மக்களிடம் ஊடகன்" என்றார்.

"ஆ! அப்படியா? இந்த மாநிலவர் குதறபாடினார்கள?" என்று கேட்டேன்.

"அதோ அந்த போர்க்குடப் பாருங்க" என்று சாலையின் இருந்த ஒரு பெரிய போரிடைக் காண்பித்தார். அதில் இருந்த தமிழ் எழுத்துக்கள் எல்லாம் தகைரக் கொண்டு அடியோண்டு

சிங்கள ஏகாதிபத்தியம்

பகிரதன்

அழிப்பதற்குத்தான். 'அடடா! இந்த எழுத்து அழிப்பு இயக்கம் இங்கேயும் வந்து விட்டதா!' என்று என்னை கிவந்தேன்.

"இயக்குபொன் கடைகளையும், தமிழ் எழுத்துக்கள் கோரமாக அழிப்பதற்குக் கிடப்பதையும் பார்க்கிறேனா. ஐயா!" என்று உணர்ச்சித் துடிப்புடன் கேட்டார்.

ஆம், அவர் உணர்ச்சியைப் பார்த்ததும் தான் இக்கு சிவன-தமிழர் தலாரும், அகலும் தமிழ் மக்கள் எவ்வளவு தரம் கஷ்டப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தனக்கு உணர்ந்துகொள்ள முடிந்தது.

"ஆமாம்; அவர்களைத்தான் பார்த்தேன். ஏன் இப்படித் தமிழ் எழுத்துக்களை அழித்திருக்கிறது?" என்று கேட்டேன்.

"இவ்வதான் சிவனும் ஆட்சி மொழி ஆனதன் சின்னங்கள்" என்றார். இதைச் சொன்னபொழுது அவர் மெய்த் தட்டம் முழுதுமே பட்டபென்று ஆடித் துடித்தது.

அதிரை ஆரையும் சோதிப்பதில் வேறியும் ஒரு தோற்றம், ஒரு இலத்திராட்டும் தான் உண்டு என்பது இடம், உண்மையும் சர்வ விபரமாய் விளங்கி இருக்கின்றன. அந்த ஆரையும் வேறியும் இப்போது எழ நாட்டில் உண்மை சிவன மொழி வேறினாலும், சிவன அரசியல் காந்தியையும் பிடித்துக் கொண்டு ஆட்டுகின்றன.

சிவன மொழி எழ நாட்டில் அரசியல் மொழி ஆவதன் அளவின் திருப்பியை உலர் தயாராகியும், எழ நாட்டில் சிவன சோதிப்பதில் தனவே திவநாட்டில் பிழைப்படுகிறான். தமிழர் சிவனத்திற்கு அடிமைப்படுத்தி வைக்கும் என்று எண்ணுகிறான். இதைத் தாங்கியோடு பதற்கு வராமல் ஒப்புக் கொள்ள முடியாத.

சிவன சோதிப்பதில் எழநாட்டில் இப்பொழுது பழக்கத்தில் பன உருவத்தில் திவநாடுத் திருவிளையாடல் புரிவதைப் பத்திரிகையில் பார்த்து வருகிறோம். சிவநாதன் அந்த ஒரு நடந்த திருவிளையாடலின் அங்கமாகத்தான் சிவனமாகத்தான் இந்த இயக்கு பொன் தமிழர் கடைகளும் தமிழ் எழுத்துத் தாரைக் கொண்டு அழித்த போன்றும் தங்கத் தாட்சி தருகின்றன.

அருள் காக்க

பாபம் என்பது என்ன? புகழ்மீறல் என்பது என்ன? எந்த நாம் செயல்பட்டதன் காரணமாக நாம் செய்திருக்கிறோம், அதுதான் பாபம்; எந்த நாம் செய்திருக்கிறோம், அதுதான் தீவினை. அதுதான் பாபம்.

ஆனால் இந்த ஒரு சொல்லைக் கொண்டு அப்பொழுது பாபமில்லை, ஆனால் மட்டும்தான் செய்யுமா பாபம். பாபம் பண்ணிப் பண்ணி அந்தப் பழக்கம் பன அமைதி அழித்துக்கொள்ளும், அப்பொழுது பாபம் பண்ணிச் செய்தே.

நாம் எப்படிப் பாபம் செய்கிறோம் என்பதைப் போலீஸ்துப் பார்த்தோம்; வாய்மையைத் தாழ்த்தும், தோஷத்தைப் பணத்தையும் நாம் பாபம் செய்கிறோம். மனசைக் கேட்ட திவநாடு திவநாடு பாபம் செய்கிறோம். வாய்மையை உதவாமல் பாரி பண்ணிப் பாபம் செய்கிறோம். தோஷத்தைக் கேட்ட சொல்வதில் பண்ணிப் பாபம் செய்கிறோம். பணத்திற்குப் பணத்திற்குப் பாபம் செய்கிறோம். நாம் இந்தப் பாபங்களில் பண்ணிக் கூடத் தாது திவநாடு பாபம் செய்கிறோம். அப்படி இருக்க முடியவில்லை. தோஷம் பாபம் பண்ணிப் பழக்கம் நம்மைப் பிடித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. நம்மை விடாமல் உதரிக் கொண்டு இருக்கிறது. பன அமைதிப் பாபம் பண்ணி இருக்கிறது. அதுதான் நாம் அந்தப் பழக்கம் விடக்கூட. அந்தப் பழக்கத்தை எப்படிப் போக்குவது?

எந்தெந்த எப்படித் தடுத்திருக்கிறோம், அப்படியே அங்கிலை செய்கிறோம். எந்த நாம் இருக்க நாம் பாபம் பண்ணிப் பழக்கம் கொண்டு இருக்கிறோம், அந்த நாம் இருக்கிறோம் புகழ்மீறல் செயல்படப் பழக்கம் கொண்டு இருக்கிறோம்.

"இது ஒன்றும் அநியாயமில்லை. இது ஒரு துறைதான். அப்பொழுது நடந்த எவ்வளவு தான் கேட்டோம் இப்பொழுதுகூட மலிக் உதரம் எடுத்து விடும். ஐயாவுக்குக் கேட்ட இஷ்டமென்றே சொல்லுகிறேன்" என்றார்.

"இது என்ன வார்த்தை! இஷ்டமிருந்தால் என்று கேட்பானே! நானும் தமிழன் தானே! என்னுடைய உணர்ச்சி இங்கிலா என்ன? உடனே சொல்லுங்கள்!" என்றேன்.

இதிலிருந்து அடித்த குளித்த காந்தி. கொஞ்சம் காந்தியை உதவாமல் அடுத்த திவநாடுதான் ஒரு தோஷத்தைத் தாங்கி அப்பிரதோஷத்தில் விளாபித்திருந்தது. 'உண்' என்று அடித்த ஒரு வெய்யிலையும் பொருட் படுத்தாமல் பதினாயிரம் கண்களான மக்கள் தோஷத்தெருவாட்டில் தமிழ்த் திவநாடு; தமிழர்கள் உடனெவல் தோஷத் திவநாட்டுப் பாரிமெண்ட் அகத்தினார்கள் பதற்பு போன்ற உதவாமல் அடுத்ததன் புல் வெளியில் அகத்திருக்கின்றனர். அவர்கள் சிவன சோதிப்பதில் தை விடுத்த உண்மைதான் எடுத்து வருகின்றனர். சிவன மொழிக்கு அதிரை அவர்கள் உண்மைதான் புலம் சத்தியாத்திரை செயல்படுகிறார். தமிழ் கொள்கையைக் காப்பதற்காகத்தான் உண்மைதான் எடுத்துவரும். 'அவர்கள் உண்மைதான் திவநாடுதான், அவர்களுக்கு உடனே திவநாடு செய்கிறோம்' என்று கொஞ்சம் பாபம் மனத்தின் உதரிக் கேட்டதற்குக் கொண்டு தான் காந்தியிருக்கும் அதுதான் விருத்தாகக் கூடப் பண்டாரத்தையதான் எக்கென் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தோம் என்று சொன்னால் தாய்மொழியில் உதவாமல் காந்தியிருக்கிற தோஷத்தின் தமிழ்த் திவநாடு பார்த்து சிவன மக்கள் வேகி செய்கின்றனர். கேக்கி கொட்டினார். கடைசியில் அவர்கள் பிடி தந்திருக்கிறார் விருத்தாக. இந்தக் கொள்கையில் எல்லாம் கூட உடனெவல் செயல்படும், தங்களுடைய இருக்கைப் பட்ட காந்தியையும் பொருட்படுத்தாமல், சிவனவர்களின் திருமன்களாகத்தான் தங்கள் ஆட்கள் பிடித் தந்ததுகூட அடித்தும் தாக்கம் மேற் கொண்டு தன காந்தியை எடுத்துக்கொண்டது.

தனர், அன்பு வழியைக் கடைப்பிடித்துப் புன் முறையில் பூத்த மூகத்துடனேயே இருந்தனர். தமிழ்த் தலைவர்கள் கொடுமைப் படுவதைக் கண்டு தமிழ் மக்கள் எத்தனை சாமை பொறுமைவாக இருக்க முடியும்? பொறுமைமீதும் எக்லை உண்டாய்வா? தங்கள் தலைவர்கள் அவமானப்படுவதைக் கண்டு சில தமிழர்கள் சேறி எழுந்தனர், அதனால் பல இடங்களில் சிறு பூக்கள் ஏற்பட்டன. நகரத்தில் கைகள் ஏற்பட்டது. தமிழ்மையில் அடப்பட்ட அப்பாவித் தமிழர்கள், சமூகத்தில் எவ்வளவு வாய்ந்த வந்த உபாத்தியாயங்கள், வக்கீல்கள், இன்ஜினியர் பல் விபாபாரத் துறையில் உள்ள தமிழர்கள் எவ்வளவு ஈழப்புகட்டப்பட்டார்கள், இந்தச் சமயத்தில்கூட தமிழ்த் தலைவர்கள் "ஓரோ சிங்களவர்கள் அறிவாளரையால் செய்கிறார்கள்! அவர்களை இருப்பித் தாக்காதீர்கள்!" என்று அறிவுறுத்தினார்கள். மனித குலத்தில் உயர்த்த நாளாகத்ததைக் காப்பாற்ற அரும்பாடு பட்டார்கள்.

தமிழ் மக்களிடம் இத்தப் பொறுமைவாத சிங்களவர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பலப்படுத்தத் தலைப்பட்டு விட்டனர். மட்டக் களப்பியல் பட்டிப்பிளவாற்றில் கங்கோலா அகிசத்திட்டம் நடைபெற்று வந்தது. இங்குள்ள மக்கள் எல்லாரும் தமிழர்கள்தான். ஆளுநர் இவர்களை சர்க்கார் இங்கு சிங்கள மக்களைக் குடியேற்றினர். எப்படியப்பட்ட சிங்களவர்கள்? கொங்கித்தறம் செய்தவர்கள், கொள்ளை யடித்தவர்கள், கேட்கன், முடிச்சு மாறிகள் போன்ற பயங்கரக் குற்றவாளிகளை, சிறைக் கைதிகளைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் குடியேற்றியிருந்தனர். அவர்களிடம் வாரோனின் புரளியைப் பரப்பி விட்டு விட்டனர்: "மட்டக்களப்புத் தமிழர்கள் சிங்களவர்களைப் படைவே எடுக்கப் போகிறார்கள்" என்று.

அடுத்த கணம் அங்குக்குப் பகுதியில் வந்த தமிழ் மக்களை எல்லாம் வெறிபிடித்த சிங்களக் கூட்டம் தாக்க ஆரம்பித்து விட்டது. குழந்தைகள் பெரியவர்கள் என்று பாராமல் அவர்களைக் கண் மூடித்தனமாகக் கவியி எது அடப்பட்டதோ அந்தக் கொண்டு மனம் போனபடி தாக்க ஆரம்பித்து விட்டனர். தமிழ்ப் பெண்களின் உறுப்புகள் உடல்களை ஆரம்பித்து விட்டனர். சர்க்கார் வாரிகளை உபயோகப் படுத்திக் கொண்டு மட்டக்களப்புக்குள்ளே புதுவதற்கும் முயன்று விட்டனர்.

விபராதந்த அடிக்களைப் பெற்றெடுத்த புள்ளியி ரொமமொன காரைத் தீக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்று நினைவது விட்டது. தமிழ் மக்கள் திரண்டு எழுந்து விட்டனர். அவர்களிடம் இது காரணம் அடக்கிவிடத்த வீரம் விகவரபம் எடுத்து விட்டது.

சீர்தேரத் தீயின் காலையில் கூடியிருந்த தமிழ்க் கூட்டம் உடல் நினைவூட்டியது. அது எவ்வளவுமொ முன்னேற்றி நகரத்து சென்றது. உடல் அங்குத் தாக்கி நிற்கும் அடிக்கேறிய நுரைப்பைப் போகிருந்தது தமிழ் மக்களுடைய சாம்பல்திறமான வீரமூலங்கள்.

கொபத்தினால் அவர்கள் கண்கள் துவலித் தன. ஆச்சரிய பாவத்துடன் அவர்கள் ஒரு வகை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். தங்களுடைய உறுதியைத் தாங்களே நம்ப முடி

ஐல தோஷத் தையும் சீதளத் தையும் நிறுத்த பெப்ஸ்

உபயோகியுங்கள்

ஐலதோஷம், சீதளம், இருமல், தொண்டைப் புண், இயல்புமயலா, பிரச்சனாகவும் இவை ஏற்படும் ஆரம்பத்திலேயே பெப்ஸ் உட்கொள் ளுங்கள். பெப்ஸிதுள்ள குளையினிக்கும், மரு த்து சத்துகள், சாஸ், கலாசார்பை இவற்றுள் ன்ருவித் தென்று, தீய்கிளாக்கும் சிறுமிக்கி உடனே தாசம் செய்கின்றன. எனக்குக்கு திவாரணமளிப்பதுடன், எரிச்சலை மனப்படு துவிற்று. டாக்டர்கள் பெப்ஸை கியூகி செய்கின்றனர். குழ த்தைகளும், வயோதிகர்களும் உபயோகிக்கலாம், தீய்கு விக்கிக்கும் மருத்துவம் இதின்கிசிய.

PEPS

பெப்ஸ் தொண்டை மரப்பு உபயோகத்திற்கு மொலுக்கும் விசியகன்.

FPY-41-TAM

மொல் ஏனும்ருக்கி:

தா தா & கம்பெனி

85, கதலியப்ப நாயக்கன் தெரு

சென்னை - 3

"சுண்டரி நம்ப அந்தவனை
ஒரு கட்டி ஆரத்திராயோ! என்
ஆக அது?"

"படுத்தும் போகம்?"

பாதவர்களைப் போல் அவர்கள் காணப் பட்டனர். சிறு பருவவணிகக் கச்சைப்போல் கட்டத்தொடர் வார்த்தைகள் வட்டமிட்டன. தங்கள் சொல்லுவதை நியாயமென்று சிங்களவர்களுக்கு உணர்த்துவதைப் போல் அவர்கள் தாழ்த்த குரலில் பேசினார்கள்.

"இந்தக் கொடுமைகள் இனிமேல் சமீப நெல்புது முடியாததா இருந்தது. அது வேலே தங்கள் கிரண்டு வந்தோம். . ."

"தமிழ் மக்களோ! எமாதந்தத்துக்கு இடம் கொடுத்து விட்டீர்கள்" என்று கட்டத்தின் அடிக்கடி சொல்வதில் கொண்டார்கள்.

சட்டென்று ஒரு சைவப்பு ஏற்பட்டது. கண்ணுக்குப் புறம்பாத ஆயுதங்களாக தமிழ் மக்களின் கட்டம் தாக்கப்பட்டதைப் போலிருந்தது. ஒரு கணம் அனைவருடைய குரலும் ஒன்றுபெய்து. ஆளுதல் கட்டம் தல்கர மிக்ளாகம் ஸ்க்ரெக்கிங் செய்தது.

தமிழ் மக்களைப் பார்த்துச் சிங்களவர்கள் துப்பாக்கியாக கட்டனர். அங்கும் இங்கும் சுக்கிரங்கள் கேட்டன. கட்டத்தின் இருந்த வர்கள் காலடியில் பனர் ஸ்கிரைப்பாலையும் அடிப்படும் விழுந்த மீட்டர்கள்.

மீண்டும் துப்பாக்கியினால் சுருதிய கேட் டது. கட்டம் பீக்மே எய்த்ந்தது. தாத்தக் கண்களையாக்கித் தொண்டலிக்குத்த டுமி தடுக்க கைகளும் கட்டுமிசாண்டித் தன்மைய கச்சை கிளம்பியது.

வழியர்கள் திருப்பித் தாக்க ஆரம்பித் தனர். பீக் ஆயோத்தியை சுத்தினாணும் சம்புலாணும் தாக்கினர். சிங்களவர்களின் கட்டம் சிதறிடத் தலைப்பட்டது. பீதியிலுக் குழப்பமடைந்த எதிரிக் அடித்துச் செல்வப் படும் உணர்ந்த சஞ்சலிப்போல் கண்மண் தெரிவாமல் அவர்கள் முடி மறைத்தனர். நியாயம் என்ற இடத்தில் சிங்களவர்களைத் தமிழ் மக்கள் கடுத்த திறத்தி மட்டகாஸப் புத் தமிழ் மக்களின் உயிர்த்தை எப்பாத்தி லர். வெறி பிடித்த சினைக் குண்டர்களே முதியடித்த வெற்றி கொண்டனர். இந்தக் கணதந்தித் எண்ணத்த சினை மக்களும், தமிழ் மக்களும் உயிர் துறந்தனர்.

தமிழ் மக்கள் அங்கு இறயம் படைத்தவர்க ள் அங்கவர்? எவ்மனடத்த சினை மக்க ளுக்கு உதிரியும் செந்தனர். அவர்களையப் பேசவும் செய்தனர். கோயமாக அவர்; கருத் தரும் அனுதாபமும் கைத்த குரல்கள். 'செதி லம் சிங்களும்' என்ற தம்பிக்கை அவர்கள் குர லிலே தொனித்தது. எத்தகைய பாதத்ததை இந்தக் குண்டர்கள் இறைத்திருக்கிறோம் என்பதைச் சிங்களவர்களுக்கு உணர்த்த முடியும் என்ற தம்பிக்கைதான் தொனித்தது.

இந்தச் சம்பவத்துக்குப் பின்னர் மட்டக் கைப்பிக் காரடக்குச் சட்டம் பிறப்பிக்கப் பட்டது. இந்தச் சம்பவத்தின் உண்டான விடயத்தில் ரத்தினபுரி போன்ற பல இடக் களில் சினை மக்கள் மத்தியில் காழ்த்த தமிற்கு குடும்பங்களில் விடுகை, கைகள் கண்ணம் குறைபாடடைபட்டன.

இவர்களை எக்கோ! மிகப் பிரவாகசப்பட்டு இந்தக் கணதந்தித் அட்கி ஒடுக்கினர். ஆளுதல் சினை மக்களின் வெறி மட்டும் தனித்தபாடாக இல்லை. அது உங்களுக்குக் குடிபற்ற போக்பட்டதா இருந்தது.

ஒரு நாள், பலம் பன்னிரண்டு மணி. வெண்ணித் மேகங்களாக ஆளவம் குடும்பப் புகுத்தது. தங்கப்போது சதாவது இடை வெளிவினாபித் துசியல் எட்டிப் பார்த்துத் கொண்டிருந்தார். உணர்ந்த சஞ்சலிப் அடித் துகளொன்று கருவது போல் காற்று மக்களைத் தெருவினாபித் தனக்கி் கொண்டிரு வந்தது. "உன்"கொன்ற ஒகையுடன் காற்றடித்தது. மட்டகாஸப்பு தமிழ் மக்கள் அமைதியில்லா மல் விதிவிலக் தடமாடித் கொண்டிருந்தனர். ஒரு விட்டிருத்த ஒரு வானிபம் வெளிப் பட்டார். அழகாக உடை உருத்திரிந்தார். கைகட்பி வணக்கி, "எக்கிப் போகிறாய்?" என்று கேட்டார் அந்த வானிபனுக்கு எதிரில் வந்த வயது முதிர்ந்த ஒரு பெரியவர்.

அந்த வானிபனின் கம்பீரமான முகத்தின் இவ்வாறு முதுவல் மலர்ந்தது. "எக்கிப் என்று தெரியவில்லையா? சிங்களவர்களிடமிருந்து தமிழ் மக்களைக் காப்பற்றத்தான் போகிறேன்" என்று அந்த வானிபன்.

"அந்தவனிடம் நீங்கள் என்னால் காரைத் தீவுச் காணிக் சிங்களவர்களைத் தடுத்த திறத்தி இருக்கா விட்டால் மட்டகாஸப்பின் இவ்வாறுதான் தமிழ் மக்கள் சிம்மநிலாகவே இருக்க முடியாது" என்று பெரியவர்.

"எக் போன்ற வானிபனின் உடையமையத் தானே செப்பென்" என்று.

தாக்கு போர் எய்யப்பட்டி ஒகைத் தெரு வழியே தாக்கிச் சென்றார். அப்பெட்டிக்கு ஒன்றுமில்லாது ஏராமைய சினை மக்கள் அணிவகுத்த வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் முகங்கள் எல்லாம் களிக் செதுக் கியதுபோல் உறுதியாக இருந்தன.

"வாரோ! இறந்து விட்டார்கள் போல் இருக்கிறது" என்று பெரியவர்.

"இல்லை; இதிக் ஏதோ ஒரு இருக்கிறது. இவர்களில் பார்த்ததக் சவப் பெட்டியைத் தாக்கிச்சென்று போகிறார்கள்போலினை."

"நீதொ காடுகள் பிணம் எதிரில்பட்டால் தங்க சஞ்சம் எப்பார்க்க, வர், போக காமி?" என்று பெரியவர்.

"இல்லை; தமிழ் மக்களுக்கு இந்தச் சவப் பெட்டி குடும்ப சேரிய அபாயம் வரப் போகிறது. உடனே மக்கள் தயாரிப்படுத் தய்பட வேண்டும்" என்று சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்து வேகமாகச் சென்றார் வானிபன். அந்த வானிபன் சென்ற நேரத் தெர்த்துக் கொண்டப் திகர் என்ற அங்குவந்த சினை போலில் படைவீரர் அந்தச் சவ வர் வந்ததை அக்கிப் தடுத்த திறத்திருக்கை.

சம்பெட்டியுடன் வந்தவர்கள் எல்லாம்
“சை ஊர்க்குததைத் தடை செய்வாமா?”
என்று ஆரவரத்துடன் கேட்டனர்.

“பெட்டியில் இருப்பது உண்மையில் சைம்
தாரு?” என்றனர் போலீஸார்.

“ஆமாம்.”

“நாங்கள் அதைப் பார்த்த பிறகுதான்
மேலே ஊர்வலம் தொடரலாம்.”

“சம்பெட்டியை நடுவீதியில் வைத்துத்
திறந்து பார்க்கக் கூடாது.”

இந்த வாதத்தை பெல்லாம் பொருட்படுத்த
தாமல் சம்பெட்டியைத் திறந்து பார்த்
தனர் போலீஸார், என்னை ஆச்சரியம்! எக்
லாம் துப்பாக்கிகள்; குண்டுகள் அடைத்த
வைத்துப்பாக்கிகள், உட்கை அந்தச் சை ஊர்
வலத்தினர் பலகாரத் தைது செய்தனர். பலர்
சிதறி ஒடிவிட்டனர், அந்தையதின்மீது சிங்கைப்
போலீஸ் அய்யனாடி வைத்துடன் இவ்வாறும்
இருந்திருந்தால் எத்தனை தமிழ் மக்கள்
உயிர் துறந்திருப்பார்களோ! இந்த நல்ல
காரியத்தைச் செய்த சிங்கை சர்க்காரைப்
பாராட்ட வேண்டியதுதான்!

பாராட்டவாறு! அதற்குத்தான் அவர்
கள் இடம் வைத்துக் கொண்டனவியே!
தையும் மேல்வாறாக அகப்பட்ட சிங்கை
குண்டுகளைச் செதாட்டாக்குப்போய் எய்வித்
விசாரணையும் செய்வாமல் விட்டு விட்டனர்.

இதுபோன்று இன்னும் எத்தனை எத்த
னையோ சம்பவங்கள் எல்லாப் பட்டக்களப்பு
அன்பர் நிரு தலம், அவர் கூறிய பங்கரைச்
சம்பவங்கள் ஒவ்வொன்றும் சோகம் திறைத்த

பல நிறுவனங்கள், அமை எல்லாவற்றையும்
எடுத்துச் சொல்வதா விருத்தால் அதுவே
பெரும் பாரதமாகும். ஆகையால் இத்துடன்
நிறுத்திக் கொள்கிறோம். நிரு தலம் கூறிய
இந்தச் சம்பவங்களைக் கேட்டவுடன் எதிரிக்
தெரிந்த இடிந்தபொருள் அட்டம் மிகப்
பங்கரைமாகத் தொற்றுகின்றது.

நாங்கள் அங்கிருந்து மோட்டார் வண்டியை
தொக்கித் திரும்பினோம். தலம் தமது இடது
கையால் தலையைத் தடவிக் கொண்டு வலது
கையை உபரந்துகொண்டு ஒங்கி ஆட்டிக் கொண்டு
நிமிர்ந்து நடந்தார்.

“சென்னைவாசனைப் பார்த்தால் அப்படித்
தொன்றனியேயோ! ரோம்ப சாதுக்களாதெ
தானே இருக்கிறார்கள்!” என்றேன்.

“அவர்கள் ரோம்ப சாதுக்கள்தான். சிரா
மங்கலம் இருக்கும் சிங்கைவர்கள் ரோம்ப
தல்லவர்கள். எல்லாம் இந்த அரசியல்
வாதிகள் செய்யும் துவேஷப் பிரசாரத்தால்
தான் இவ்வாறு சிங்கை மக்கள் வெறியிடித்
துத் தடுமாறுகிறார்கள்.”

“அவர்களுக்குள்ளாவது ஒற்றுமையாக
இருப்பார்களா? இல்லை...”

“தமிழ் மக்களை எதிர்ப்பதில் மட்டும் அவர்
களுக்குள் ஒற்றுமையாக. மற்றப்படி...”

“அப்படி எல்லாம் ஒன்றும் புரியவில்லையே!
அவர்களைப் பற்றிச் சற்று விவரமாகச் சொல்
துங்கனோ, கேட்போம்” என்றேன்.

நிரு தலம் சிங்கைவர்களைப் பற்றியும்
அவர்களுடைய அநியாயமான வாழ்க்கையைப்
பற்றியும் சொல்ல ஆரம்பித்தார். (தொடரும்)

தொன்றுதொட்டே புகழ் பெற்றது

புராதன காலத்திலிருந்தே மருமிகளை அடி
போடு கேள்வி வந்து இருவதற்கு மிகப்
நெருங்கு தீம் (நெம்பு) என இப்போதெங்கும்
ஒப்புத்தொள்ளப் பட்டது.
வேம்பின் இயல்பான இக் குணங்கள் தீம் குத்
பெண்கள் அபரிமிதமாக இருப்பதே அதன்
நெருங்கு குக்கிய காரணம். பற்கள்,
தலங்கள் அங்கு பாதுகாக்கப்பட, இவ்வாறு
பல் வைத்தபின்னர் கைவாளைப்பதும்
பொருள்கள் யாவும் இவ்விருக்கின்றன.
தீம் குத் பேஸ்ட்டுடன் வேறு எந்த பத்
பலகையையும் ஒப்பிட முடியாது.

கவிஞர் கே.வி.கே., விட்ட., கவிஞர்-29, தென்னிந்திய ஆபீஸ்: 5/148, மீட்டர், சென்னை-1

Pan-Cake gives your beauty that
exciting plus called glamour

the one and only

PAN-CAKE*

MAKE-UP by

MAX FACTOR

HOLLYWOOD

* Pan-Cake (Hedemachi) means (max factor)
Hollywood Cake Make up

JOA LUPINO
in RED'S
"WHILE THE CITY
SLEEPS"

*GLORIOUSLY, It Reveals The True
Beauty Of Your Own Natural Colorings*

*BEWITCHINGLY, It Veils Your
Complexion With The Soft, Alluring
Velvet Finish That Only
Pan-Cake Can Create*

Available at all Leading Cosmetics and General Stores

SOLE AGENTS IN INDIA: ORIENT COSMETICS PRIVATE LTD., MADRAS, BOMBAY, CALCUTTA.

4-1074

வோட்டுக் கேட்க வந்தவர் :- உங்கள் வீட்டில் இரண்டே வோட்டுத்தானா?

வாக்காளர் :- இப்பொழுது இரண்டு வோட்டுக்கள்தான்! இன்னும் இருபது வருஷம்

வருக்கும் பிறகு வாரும்கள். ஏராளமான வோட்டுத் தம் வீட்டுக் கிடைக்கும்!

மாஜிஸ்திரேட் (கைதியிடம்) :- வாதாட நீ ஒரு வக்கீல் எவ்வளவு கொள்வதுதானே? கைதி :- அதைவிட எனக்கு இரண்டு சாட்சிகளுக்கு எம்மான் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால் தன்னுயிற்றுக்கும்!

"என் வோட்டைக் சூப்பியில் போட்டாலும் போடுவேன். நடுகாலும் அவருக்கும் போடமாட்டேன்!"

"அப்படியானால் அவருக்கே போடுங்கள்! இரண்டும் ஒத்ததான்!"

ஒரு பெண்மணி (பெருமைபுடன) :- எங்கள் வீட்டுக்காரர் துணி எவ்வளவு செலவும் ஒரு இயந்திரம் வாங்குவதாக இருக்கிறார்!

மற்றொரு பெண்மணி :- நீ அநிர்ஷ்டசாலி! என் கணவர் என்னை ஒரு சைக்கிளையும் இயந்திரமாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்!

கம்பெனி மானேஜர் (வேலைக்கு வந்தவரிடம்) :- ஆபீஸ் வேலைகளைத் திறைமையாகக் கைவரண உங்களுக்கு முடியுமா?

வேலைக்கு வந்தவர் :- தெரிவாமல் இருந்தால், இதற்கு முன் இருந்த ஆபீஸில், ஆபீஸ் நேரத்திலேயே இத்தனை பத்திரிகைகளுக்குக் கைதான் எழுதி அவைகளுக்கு நான் பரிசுகள் வாங்கி விடுகிற முடியுமா?

வீட்டுக்காரர் :- அப்பப்பா! அதைப் பூனை மடுத்தால் உபத்திரவம் சாங்க முடியாமல் இருந்தால் என்ன பண்ணிவைன், தெரியுமா? அதைப் பிடித்துக் கைவரண காட்டினேன் கொண்டு போய் விட்டு விட்டேன்!

விறுந்தினர் :- அப்படியா? ஆனால் எனக்கு என்ன ஆயிற்று. தெரியுமா? காட்டுக்குள்ளே போனவன் வழி தெரியாமல் தன் டாடியப் போய் விட்டேன்.

வீட்டுக்காரர் :- அடடா! விறுந்தினர் :- கடைசியிலே அந்தப் பூனை எவப் பீன் தொடர்ந்து வந்ததனுதான் நான் திரும்பி உங்கள் வீட்டுக்கு வர முடிந்தது!

"அதெல்லாம் வேண்டாம்! நீங்கள் இவர் பேச்சைக் கேளுங்கள்!"

"பேஷாகக் கேட்டுநீங்கள். சொல்லுங்கள்!" "இவர் ரேடியோவாகியே பேசப்போகிறார், அந்தவயல்வகா கேட்கச் சொல்கிறேன்!"

கண்பம் :- இப்பொழுது மணி எவ்வளவு ஈ மற்றவர் :- தானாகத்தான் கடிக்காரம் வரப் போகிறது. இந்த ரேசத்திலே தானாகத் வந்து கேளுங்கள், சொல்கிறேன்!

"நான் தேர்தலில் தேயித்தந்தது என்னரும் மாணவோடு வருகிறேன்! நீங்கள் உங்களும் கைப் கைதந்தக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறீர்களே! எந்தோ?"

"என் வீட்டுக் உபரிசெல்லாம் எழுதிப் பாழாகி விடுகிறீர்களே, அதற்கெல்லாம் உடனே கண்ணாடி அடித்துங்கள்! உம், சீக்கிரம் கிளம்புங்கள்!"

பார்த்த நம் வீட்டுக்குச் செ
நன்பர்கள் அடிக்கடி வருவா
ஆனால் அந்த நிலை சீக்கிரமே
மாறினோம். நம் நிலைக்கு ஏற்ப
நம் குணத்துக்கு ஏற்றவா
வாய்ப்பு பண்பட்ட சிநே
தரிகள்தான் தேவை. நமக்
கும், அவர்களுக்கும் மனம்
பிடித்துப் பழகுவது நான்
உணர்வை சிநேகிதம். கஷ்ட
கஷ்டங்களில் ஒருவருக்கு கொருவர்

அன்புமிக் கறாரா,

'பெண்வரிசையே உண்மையான சிநேகம்
இருக்கிறதா?' என்று கேட்டிருக்கிறீர்கள்?

கொஞ்ச காலத்திற்கு முன் வரைவிக்
தோழிகள் எங்கும் காண்கூடவில்லை அரசு நுழா
களுக்கு வரும் தோழிகள்தான் நிலையாக
வரும். அவ்வது காலத்தையும் போன்ற மகா
காலியங்களில் தான் தோழிகள் வருவார்கள்.
தன்மைப் போன்ற காரணம் பெண்
களுக்குத் தோழிகள் என்ற பதத்துக்கு இட
மில்லை எனக் கருதுவோம்.

இக்கால நிலை மாறி விட்டது. பெண்கள்
நென் வட்டத்தில் அடுத்த வீடு, ஒன்றித்த
வீடு என்று மட்டும் பழக வில்லை. பெண்
கந்தனங்களும் பழகுகிறோம்; பேசுகிறோம், ஒருவர்
வீட்டுக்கு ஒருவர் போகிறோம். ஆனால்
இன்றும் இரண்டு குடும்பத்தினர் ஒன்றாகப்
பழகினால் அனைத்து பற்றி அம்மாதம் பேசுவது
மட்டும் நினைவில்கூட. சற்று நினைத்தால்
பார்த்தால் அது பொருத்தமல்லக் ஏற்படு
கிறது என்பது தெரியவரும். இன்றும் உண்
மையான சிநேகம் இருப்பதே தவறு என்ற
அடிய்பண்டலான தோஷமும் இருக்கிறது.

மதிப்புக்குரிய ஒரு அம்மான் தங்களுடன்
சிநேகமாகப் பழகும் ஒரு குடும்பத்தைப்
பற்றித் தவறாகப் பேசுவதைச் சொல்லி வருத்
தப்பட்டார். இரு குடும்பங்களும் மதிப்பான
குடும்பங்கள். உண்மைச் சிநேகிதத்துக்கும்

பாத்திர மாணவர்கள்.
இருத்தும் என்ன செய்
வது? சிநேகம் என்பது
அவ்வளவு முக்கியமான
தா? உறவினரின்
விடச் சிநேகிதர்கள்
உயிர்த்தவர்களாக எனக்
கெளரி எழுவாம். ஒரு
உய்வான அன்புப் ப
அனுப்புகிறோம். பற்று
மித்திரர்கள் எனக் கூறிக்
கொள்கிறோம். நம் உயிருக்குச்
சொன்னான் அல்லது
உயிரை விட உயர்ந்த
வர்களை உதவவர்களை
மதிக்கின்றோம். அடுத்த

படி உறவினர்கள். அவர்களுடன் விட்ட
தட்ட சிநேகிதர்களையும் மதிக்கிறோம்.
எனவே, சிநேகம் என்பது வாய்க்காலின்
முக்கியமான அம்சம் தான். ஆனால் அவை
களில் சில தரிகள்கள் இருக்கின்றன.

தகைமோ, புடவைமோ, வாய்க்கி
கொள்வதற்காக ஏற்படும் சிநேகம் உண்மைச்
சிநேகம் அல்ல. நம் தகை, புடவைகளில்

பங்கெடுத்துக் கொள்வது தான் உண்மைச்
சிநேகம். கஷ்ட காலத்தில் பராமுகமாகவோ
அவம்புமிக் இருப்பதோ சிநேக தரிசு
தருக உத்தமம்.

உண்மைச் சிநேகிதர்களுக்காக உணர்வு
கொள்கிறோம். அவர்கள் வீட்டுக் கவலாறுகளில்
பெரும் பங்கெடுத்துக் கொண்டு பாடுபடு
கிறோம். அத்தகு கவலையால் பேசச் சில
புதுவாறுகள் இருப்பார்கள். 'இவர்களுக்கு
ஒதோ வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதனால் தான்
செய்கிறோம்' என்பார்கள். இவ்வாறு பேசு
வாம் நாம் காலிய ஏதற்கு கொள்ள வேண்
கடி அவசியமில்லை.

முதலில் நம்முடைய சிநேகிதத்துக்குத்
தகுதியான தோழியா என அறித்து கொள்
வது முக்கியம். அப்படி ஓரளவு பழகி அன்பு
வளர்ந்த பின் நம்முடைய பெண்மையைய
கவலையாக நம் சிநேகிதி மாற்றலாம். நாம்
அதற்காகக் கவலைப் பட வேண்டாம். தகுதி
வாய்ந்த நம்முடைய சிநேகிதியிடம் நாம்
ஈரோ மாநில அன்புடன் இருந்து விடுவோம்.
சிறிது காலத்தில் எனக்கே செய்யும் பெண்மையில்
தன்மையால் சிநேகிதி உணர்ந்து விடுவான்.
எல்லாம் சரியாகி விடும். மித்திர ரீதம்
செய்பவர்கள் காலத்தின் தன்மை கெளரவமான
நினைவைப் பெறமாட்டார்கள்.

பம்பாயின் எனக்குத் தெரிந்த இரு குடும்
பங்கள் மூலப்பதத்து வருஷங்களாகச்

சிநேகமாக இருந்து வரு
கிறார்கள். அத்துடன்
மட்டுமல்ல, நாளடை
வில் சம்பந்தங்கள்
செய்து கொண்டு இன்
றும் அன்புடன் இருந்து
வருகிறார்கள். இதைப்
பார்த்த சந்தோஷமான
இருக்கிறது.

சிநேக தரிசுதில் இன்
கொண்டு முக்கியம். அன்
புடன் கெளரவிப்ப
பழ
கும் சிநேகிதர்கள் முன்
நினைவுபொருள் போது
மானவர்கள். அந்
மாளும் போட்டி மனம்

பாக்கமையும், கச்சரையும் ஏற்படுகின்றன.
கடைசியாக, கறாரா! நீ ஒரு பெண்
களுக்கு உண்மைச் சிநேகிதவாக இருக்க
விரும்பினால், அவ்வது உணர்வு ஒரு உண்மைச்
சிநேகிதவை அடைய நினைத்தால் உண்மை
அன்பையும், உயர்ந்த பண்பையும் வளர்ந்
தக் கொண்டு வா.

இப்படிக்கு,
முடிந்தே

ஜான்ஸன் அண்ட் ஜான்ஸன்

ஆசைக் குழந்தைகளுக்கு
அருமைப் பவுடர்

இவைக புத்தகம்: தாய்களின் குழந்தை
பாசமில்லாததற்கான இவ்வாய் போதிக்
சொந்தகம், பெற்றோர்களுக்கு உபயோகமான
அனைத்து விஷயங்கள் இதில் கூடப்படுவன.
இவ்விதம் அனைத்து தந்தை போதிகளின் சாது
வேண்டுகோளாக மாற்றியிருக்கின்றன.

ஜான்ஸன் அண்ட் ஜான்ஸன், பி.டி. பாக்ஸ் 1970, நியூயார்க்மென்ட் 3118 பம்பாய்

உங்களுக்குத் தேவை

பாண்டியன் இன்ஸ்பூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
நெருப்பு - சுப்பல் - விபத்து

தென் தமிழக அரசு கருக்கல்

ஆஸ்திரேலியர்கள் : ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைப்பைத் தரவில்லை : பரமசிவன் பிள்ளை : மதுரை

இந்தக்: பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை, காஷ்மீர், கோலாப்பூர், பெங்களூர், இலாகனாபுரம், கோயம்புத்தூர், சென்னை

காங்கேட் குளாஸாபில்
நறுகளை பல அகிலகிழை

தமிழகத்தின் அழகம் அழி
செய்யுங்கள் உலகமேயே கிழிப்புவிடும் !

தமிழை !
பெரிய மதங்களை
விடையில் சிறுபெரிய !

• கலிம் உராயும் துணைதேவ
பிணியும் மகன்மது.

சென்னை 11/11/2019

தினக்கியத் தொழில் 20

எந்தும் போய்க் கரைகாது

திருவாரூர், அகத்தியாச ராகவரர்

கிரீடற்கு குதிரைகள் ஒன்று, இரண்டா, நூற்றுக் கணக்கில், வானம் என்னும் நீண்ட பசும்புல் வெளியில் வட்டமிட்டுத் திரிகின்றன. பதனாகும், ஒரே சீரான கதையில், அவை செல்கின்றன. இருந்தாலும், என்ன வேகம், என்ன வேகம்! சில சமயம், இடி என்னும் தேர்ப் பாகம், தன்னுடைய தேரிலே இக் குதிரைகளைப் பூட்டி, ஸீரட்டுகிறது. வீதிட்டு அவதிக் கொண்டு, வானவெளி அதிர, தேரை இழுத்துப் பாய்கின்றன காற்றுக் குதிரைகள். அவற்றின் காலடி பட்ட இடமெல்லாம், மின்னல் சிதறுகிறது. வானமெல்லாம் சோறுகிறது.

இறைவனிடமிருந்து தப்பி ஓட முயலும் உயிராகத் தன்னைப் பற்றிப் பேசும் பிராணிகள் தான்னான், இந்தக் காற்றுக் குதிரையின் மேல் ஏறி, தப்ப முயன்றதையும் கடைசியில் தோல்விபுற்றதை யும் சொல்கிறது:

கொத்து கொது பொருக்ககிடம்
வேகம் இரத்தேன்; வெளி எங்கும்
துருவும் காத்திட் பிடரிலிந்த
தொத்திப் பந்ததேன்; பயல் இக்கை,
பந்த வானம் பாய்பெக்து
பசும்புல் வெளியே அதுங்காமல்
கொத்து கொது பொருக்ககிடம்,
கீறிடு அந்த இடி வீரட்டப்
பிச்சிப் பாய்த்தன; பயல் அடி
பந்த கொத்து இடமெல்லாம்
பிணங்கொது சந்திட, என்
புலங்க இடிவந்தோ உருட்ட
புக்கை எதுவு. இவை ஏறி
புருக் கொத்துக் கொதுப் அவன்
அவ்வை பூட்டி வந்தினை என்
அவன் ஒத்திட வந்த இக்கை.

[இரத்தேன் - பிராணிகள் செல்லுடன், அதுவுக் காலம் - வானமெல்லாம், துருவும் - துருவத்து செல்லும், காத்திட் - குதிரை, வந்தினை - வந்தினை இக்கை.]

தொடர்ந்து வரும் இறைவன் என்ரு வெட்டை தாலின் காலடிச் சத்தம் கேட்கிறது. அந்தச் சத்தத்தையும் விஞ்சி, குரல் ஒன்று முழங்குகிறது:

கனக்கயிலா அயல்கெனக்
கதிலி அகத்து நேரி அந்
கனக்க காலா கித்பேயாய்
கேடுகென்கு தொட்கு அடித்
தவத்தி் வுத்த பெருத்தாய்
தவிலக் குடுகென்கு இவைபேகம்:
'கனக்க என்ரு ஒத்தித்தித்
கெக உனக்கிக்கு இடமெனோ'

[தவம் - பெருமை.]

இப்படியாக, இறைவன் ஆடுகென்ற ஆளம் வேட்டை குயாமல் தடைபெறுகிறது. உயிரோ, அக்கும் இங்கும் அலைத்து, தப்பி ஓட வழி காணாமல் மருங்கிறது.

இப்பக்கையின் அமரு, உயிருக்கு அடைக்கலம் அளிக்கவில்லை. இப்பக்கையின் சத்திகள், எல்லவையோ பேசும் உடைபவைதாம் என்னுதும், இறைவனுடைய வேகத்திலிருந்து தப்புவதற்கு, உயிருக்கு கவிமை தரவில்லை. மனித உறவுகள் என்ற இடயக் காளரங்கினை ஆன்மாவுக்கு உன்னை துறைய இடம் தராமல் அடைத்துக் கொண்டன. என்னதான் செய்வது? இன்னொரு முறைமனிதைத் தொடர்புகளை தோக்கி, புனிடம் தேடித் திருப்புகிறது உயிர், மனித உறவுகளில் மிகப் புனிதமானது குழந்தைகளிடம் தமக்கு உன்னை அன்பு. இந்த அன்பினை மழுவி நினைவு காண மாமா என்று பார்க்கிறோம் கவிஞர்:

மக்கள் முத்தினை ஏதென்கோ தடி
அகத்தினை
அகத்தினை கடைட்டென. குருக்க...
சித குழந்தைகளின் விழியினை ஏதோ
பெகத்தே, என்ன அது?
என் தாட்டத்திற் பந்தி?

என் வேதனைக்கு மருந்தாய்
ஆம் என எண்ணினேன்.
கூடாவோடு தீதும்பினேன்.
மதுகைப் பூவும் சிவந்தேன்
என் தாபத்திற்கு மாற்ற உதவியாய்,
ஏரேனென, புதிய கோபுரங்களை மணித்தது.
பிழைத்தேன் என்ற தீதும்பினேன். ஆனால்...
குழந்தைகளைக் காணேன்.
காணாதேனென அவற்றைப் பறித்துச் சென்ற
விட்டது.

மறுபடியும் இவற்றைகள் பொருள்களையே
தொக்கித் திரும்புகிறேன் கவிஞன். அவர்
நின் ஆயிரம் ஆயிரம் இரகசியங்களைத்
தெளித்து கொள்கிறேன். மனிதர்களுடைய
உறவாடுவது போல இவற்றோடு பழகு
கிறேன் :

இயற்கை இரகசியங்கள் என்ற உதவிச்
தாவித் தீர்த்தேன்.
கணத்தோறும் புதுப்பொருள் மூட்டி வந்தேன்
நின் மூகத்தின்
அனைத்துமையையும் புண்ட பற்பல் குதிரையின்
பொருளெனப் தெளித்தேன்.
வெந்தொண்ட கடல் குழந்தை களைத்தது.
அதன் பெருமூர்திக் கெண்டுகளா தீண்டது.
இத் துறையிலிருந்து வேட்கை எழுந்தது.
என்னவென என்ற அறித்தேன்
நீர்த்துள் ஒங்கொன்றோடும் நீர்த்தேன்.
இரத்தும் ஒங்கொன்றோடும் இரத்தேன்.
அவற்றைக் கொண்டே என் மனத்தினையே
வைத்தேன்.

அவற்றோடு கவித்தேன்.
அவற்றோடு கவித்தேன்.
பகற்பொருளின் புனித மொத்தையிற் கற்றி
நினைவினுக்கும் தப்புகை எந்த கவந்தது
தொறுதல் அந்த.
அத்தயோடு அத்தயாயிற் கோரித்தேனேன்.
காவியின் கிரியைத் தகைத்துக் கவித்தேன்.
புதுவகையின் ஒங்கொன்றோடும் புரித்தேன்.
புழுங்கினேன்.

பயனிலை, பயனிலை, என்னவெனும் என்ன?

என் பேர்தோரோ, இயற்கையின் பேர்தோரோ
பேர்தோரோ.
ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள வழி எது?

இறைவனுடைய தளராது காணவு.
ஒருசெருக்குகிறது. அத்தப் பேர்தோரோ
வினைய கொண்டு, குரலொன்று பேசு
கிறது : 'என் குதறையைப் போக்காமல்
ஒருகிறேன். ஒரூம் உனக்கு நிறைவு
எது?' இது கவிஞன் காணிக் கிறுகிறது.
இனி ஒட இடமில்லை, வழியில்லை என்று
உணர்கிறேன். பாடுகிறேன் :
'இறைவனே, ஒத்த உன் அன்புக்காய்
கிறுவதை எதிர்க்கொள்ளப் பாதுகாப்பின்
நீதிதேன். நீயேயாவாய்.
என் கவாதகையெனும் பிழத்தேற்றது
விட்டாய், அது அதுவாய்.
என்னைக் கீழே வித்தேன், மங்குலிட வந்தது
விட்டாய்.
எனக்குப் பாதுகாப்பு எது? இக்கை, ஒன்றே
இக்கை.

இவ்வை நுதல்க்க வேறியேன்,
காதல் துணைகளைப் பிடித்து அவைத்தேன்.
வாழ்க்கை என்னும் மண்டபம் இடித்து
வித்தது

என்மேலேயே வித்து விழுந்தது.
காவையோடும் புழுதியின் தடுவியே,
புழுதிக் கதை படித்து நீதிதேன்.
மேலேயுக்கும் அடிபட்டே தங்கிக்.
என் இயக்கம் உருக்குகிறது கிடக்கிறது.
என் வாழ்தான் காலோடு கன்னியைப்போக
புட்புடவென்ற வெடித்து, கவித்து, புதைத்து
பொலித்து. . . .

பெருகின்றவன் கவிஞன். அவனுக்கு,
வாழ்க்கை என்றால், கவி புனைவதும்,
அழகிய கவையு காண்பதும், இன்ன
பாடுவதுத்தானே! இப்போது அனை
அவனைக் கைவிட்டு விடுகின்றான் :
கவையு, காவையோடு துறத்தது.
வினா, பிட்டுவோனாக் கைவிட்டது.

<p>கள்ளகாரி பத்தி மடபுழைபார் பத்தி சுந்தன முகபிழைபார் கதம்ப அதிதர்</p>	<p>சேவல் மார்க்கு உறுதிபத்திகள்</p>	<p>பிளவர் டஸ்ட் பெட்டியில் வைத்து நறுமணம் உடைபி அனை, காரை, காக்க</p>
<p>நம்மிற்கு நமம் புலப்பாடு பாக்கடரி</p>		
<p>கிராமியர் கருத்து கூடுதல் செழிப்பு காஷ்மீர் - குஸாம் எண்ணெயில் உருவமைக்க</p>	<p>அமிர்கவசனி பத்திரிகை விநியோகம் தெய்விகமயப்படுத்தல்</p>	<p>நறுமண சுகமக்காரிப்பு ஸான்டலக்ஸ் நீராடி, மூலம், பூக்கள், வேர்க்குரு முதல்பகுதிக்கு</p>

கோல் என்னுள் : அகிலமேட்டி, கன்னியன், 61, பத்தி தேறு, கோல். (பழைய, கோல், பழைய)

கற்பனைச் சங்கீதரின் மனம் பரிகரிக்க
இந்த உணவைக் கோத்துப் போகவேண்டு.
என் மனம் உடனாக அணிந்தேன்
கற்பனைச் சங்கீத அந்தந்த-
துவரங்கின் மாயங்களை அழித்துப்
இவ்வுணைத் தாய்க் காதற்கவிகளைஇவை.

எவ்வாய் ஒழிந்தன. தன்னுடையது
என்று சொல்லிக் கொள்ள, ஒன்றுமே
இல்லை என்பதைக் கவியின் உணர்
விலுள். இதறவனைக் கொட்டினான்:

இதறவனே, உன் அன்பு என்ன,
அது நெய் நலிக் கொடுத்தான்,
கூவினாய், அது என்ன. வேடுகு மகனும்
வயர் விடாத கைப் பூண்டா?
அகண்ட கீதரின் அணைக்கும் கைகளுனே
என்னை - இந்த மரக் கட்டையை-
சேத்துக் கீதரின் டாக் கீய பிரகே,
அணைக்கொண்டு, கீதரின் மகைய
கெட்டுமா?

மனித இதயம் என்ற மயக்கம்
தலை விடிக் காண என்னுக்குப்,
அந்தக் கை என்னும் அழகிய தெவிட்டு
அணைக் கைப்படுத்த வேண்டுமா?

உயிரைத் தொடர்ந்து வரும் இதற
வன் அணை நெருங்கி விட்டான். உயி
ரைச் சுற்றி, அவன் குரல் கடல் மோம்
முழங்குகிறது:

பெருமே, உன் உணை உடைத்துவிட்டது,
அது அணைக்கக் கிடைத்து விட்டது?
என்விடமிருந்து ஒடினியே,
உன்னைத் தடுத்து என்னைப் போகும்மே
ஒடினியே.

என்பதை உணர்ந்தாயா?
என்ன கீதரின் போகும் தி?
ஒன்றும் இல்லாதவன்,
உன்விடம் தலைவர அன்புக்கிட்ட
வாடான் குக் கருவரி!
ஒன்றும் இல்லாதவர்க்குப்
பெருமை தருவதாய் அகவனா?
இதற உணர் விக்கியே தி
மனித உறவை தாடினாய்;
மனித அகவைய் நேருகாய்;
பெருமைக்கு உன்விடம் தந்தாய்?
எந்த அகவைய், பெருமைக்கு
உன்விடம் தந்த இவனை என்பதைத்
உணர்வீனியே!

உனக்கு, ஒன்றுபட்ட மெழுகு உனக்கு,
அன்புக்கிட்ட மரக் கருவரி,
என்னைத் தந்தாய், என் ஒதுகனைத் தந்தாய்?
வா....!

அருள்வாக்கு

நான் மிகவும் மரம் பண்ணியிருக்கிறேன் என்று மயங்குகட்டாது. நான் மரம் போல் இருந்தவனாக என் மனமே போல் பகிர்ந்தவனாக இருக்கிறேன். நன்மைகூட மரம் மரிகொண்டவனாக உட நகம் கிதிர்க்கு வந்திருக்கிறேன். மரமனை எயிப்பதற்கு நான் மனமார்த்துப் பெருமை எப்படுகிறது. அந்தக் நான் கதையாக இருக்க வேண்டும்.

நான் மரம் போலிருக்கிறேன் என்று நினைத்த அருள்வாக்கு. நான் உன்னை என்மேல் மரம் பண்ணியிருக்கும் மரமே உன்மேலிருக்கும். அந்தக் தி அகவைய் பட்டாது. அருள்வாக்கு. [கதை 19-20]

— 1974 ஏப்ரல் 19-20

உன்விடமிருந்து போகும் என்மேல்
பத்தேன்.
எந்தாகி உன்னை கருத்தாய் இவனை.
என் மனம் அந்தந்த தி பெருமேனும்
என்பதற்காக...

வா, அருள்வாக்கு!
இருந்து விட்டேன் என்மேல் குழந்தையாய்
போய் தி கருவிக்
அனைத்தையும் உனக்காகக் கையிற்று
கைத்திருக்கிறேன், விட்டேன்.
வா, என் கைமைய் பிடித்துக் கொள்.
பெய்திற்று, வா, என்மேல் வா!

அன்பினால், உயிரை விடாமல்
தொடர்ந்துவந்த இதறவன். இப்போது
அதைப் பிடித்து விட்டான். அந்த
அன்பின் தன்மையை உணராமல்,
வெருண்டு ஒடிய உயிர், இப்போது
அவனுடைய அருட்கரத்தின் நிழலில்
நிற்கிறது. அது மடிய இடமெல்லாம்
கடவே ஒடி, அதைத் தடுத்து நிறுத்தி
ஆட்கொண்டு விட்டான் இதறவன்.
இவ்வுகைப் பொருள்களை நம்பி, இந்த
உலக வாழ்க்கையிலேயே நிறைவு கண்டு
விடாமல் என்று எண்ணிய உயிர்,
கடைசியில் தோற்றது. இதற வ
னுடைய பேரன்மையின் நிறத்தை இது
வெரைத் தெரிந்தும், அதில் தன்னைக்
கரைத்துக் கொள்ளத் தயக்கம், இந்த
உணை நோக்கித் திருப்பிய உயிர்,
இப்போது என் நோக்கித் திருப்பப்
பெற்றது. எதையோ இழந்து விட்
டோம், இழந்து விடுவோம் என்று
கவலைய் அது, இப்போது இதறவன்
கையைப் பிடித்து எல்லாவற்றையும்
பெற, விட்டை நோக்கி நடக்கிறது.

பிரான்ஸின் தாய்மொன்று என்மேல் ஆகவே
கவிஞன் எழுதிய 'ஆன்ம வெட்டை...' என்ற
பாடலின் முடிவு இது. (தொடரும்)

கொழும்பு ஸ்ரீ எம். எஸ். செனரி
ராஜன் குமாரி சென. ஜனநாயகத்திற்கும்
திருவணத்தபுரம் ஸ்ரீ வி. சங்கர
நாராயணய்யர் குமாரர் ரெஞ்சிவி
எஸ். வெம்பிட்டமணன் 1. 8. 6 க்கும்
(Under Secretary, Finance, Govt. of
Madras) சென்ற ஜனவரி 17ம் தேதி
அன்று கும்பகோணத்தில் திருமணம்
அதிவிமரிசையாக நடந்தேறியது.

வாழ்வு மணமக்கள்!

NEW ARRIVALS FROM THE SOVIET UNION

HOW THE SOVIET UNION ■ GOVERNED by V. Karpinsky (Hindi)	... ■ - 2 - 0
HE CAME BACK by Boris Polevol (A Novel):	... ■ - 4 - 0
THE ROUT by A. Fadeyev (A Novel):	... 1 - 10 - 0
THE CHERRY ORCHARD by Anton Chekhov:	... 0 - 9 - 0
MUMU by I. S. Turgenev:	... 0 - 8 - 0
FIVE PLAYS by Maxim Gorky:	... ■ - 9 - 0
THE IONOSPHERE AND ITS RIDDLES by F. I. Chesnov:	... 0 - 8 - 0
SOVIET TURKMENISTAN by P. Skosyrev:	... 2 - 3 - 0
ON MARX'S CAPITAL by F. Engels:	... 0 - 2 - 0
THE ORIGIN OF THE EARTH AND PLANETS by Boris Levin:	... 0 - 9 - 0
SOVIET WOMEN ENJOY EQUAL RIGHTS WITH MEN Report by K. P. Gorshenin:	... ■ - 1 - 0
WOMEN'S RIGHT TO EDUCATION IN THE U. S. S. R. by L. Dubrovina:	... 0 - 1 - 0
PUBLIC HEALTH AND MATERNITY AND CHILD CARE PROTECTION IN THE U. S. S. R. by M. D. Kovrigna:	... 0 - 1 - 0
EQUALITY OF WOMEN IN THE ECONOMIC SPHERE by N. Popova:	... ■ - 1 - 0
SOVIET WOMEN HAVE EQUAL POLITICAL RIGHTS WITH MEN AND TAKE AN ACTIVE PART IN GOVERNMENT by Academician A. M. Patsulova:	... 0 - 1 - 0
SOVIET WOMEN IN SCIENCE, CULTURE AND ART by T. M. Zuyeva:	... 0 - 1 - 0
SOCIAL SECURITY IN THE U. S. S. R. by N. A. Muravyova:	... 0 - 1 - 0

Postage Extra

Available at:

QOO

NEW CENTURY BOOK HOUSE, 198, Mount Road, Madras - 6/17, Majestic Circle, Bangalore-

VIO MEZDUNARODNAYA KNIGA, Moscow 200, U.S.S.R

குடைய அபிப்பிராயத்தை அனுபந்தியன் போய்யே அங்கீகரித்து மகிழ்வதையளித்தேற்றது கொன்றப் பிரயாணப்படுகிறார்.

இந்தச் சமயத்தில் அந்த புத்த விஹாரத்தி லிருந்து அன்று மாலை அந்தப் பேண் புத்த மஹாநாடுக்கு மலர் அப்பியஸிக்க அருகதை யத்தவன் என்று சொல்லப்பட்டானே, அந்தப் பேண் எங்கோ போய்விட்டார் பார்த்து ிருடன். அந்தப் பேண்னைத் தேடித்தான் அன்று மாலை அந்தப் பேண் வீத ருத்தம் கைத்திய பிஷாவுப் போகிறார். இதைக் கண்டு ஆசிரியனிடத்தே பூதகன் அவரின் பிள் தேடித்தான் செல்கிறார். அந்த இரம் பிஷாவி் கடத்தனை மருதர்ப்பாக்கம் முதலிய இடங்களில் தாண்டி, பட்டினப்பாக்கத்தில் இரைக் கைக்காவலையும், நாட்டியக் கைக்காவலையும் கவிரும் விதிக்கு வருகிறார். அவ் விதியை அந்த பிஷாவி் ஒரு விடக்கு நமது வரைக் கண்டு பூதகன் ஆசிரியப்படுகிறார். அந்த பிஷாவி்னைத் தேடித்தான் அதை பிஷா அந்த விடக்குக்குள் போகும் முகவாயில் தீத்தும் போது பூதகன் வந்து அவருக்குக் கைவிரைப் பணித் உபதேசங்களைச் செய்து அனுப்பி விட்டு அந்த விடக்குக்குள் செல்கிறார்.

பூதகன் எதிர்பாராத விதமாக அங்கிட்டுக் கடத்தின் ஒரு அழகான பேண் நாட்டியவாட

மாவவன் ஒரு அழகான வாரியனாக வந்தே போன்குருக்கிக்குள் என்னுள் என்னிய போது. திடீரென்று புத்தபிஷா கொத்தின் இருந்த கைக்காவலையர் அவர் வீத பாய்த்த நாக்கில் பூதகன் அவரைத் தாக்கிக் கடத்தின் மன தடவையக் கறிக்கிறார். இந்தச் சமயம் மாவவன்விடாது போகிவோன்குருத்த விதிக்கடன் என்னும் காரியன் வந்து பூதகனைத் தாக்குகிறார். கடைக்கில் கைக்காவலையர் கடத்தின் கைக்காவலை அறித்து கொண்ட விதிக்கடனும் கைக்காவலையரைக் கைக்குத்து மன்னித்து அனுப்புகிறார்.

அத்தியாயம் 11

ரவிதாசனின் கொலை

வீரவிடங்கனும் மாவவன்வியும் மரத்தடியிலிருந்து விடைபெற்றுச் சென்றதும், பூதகன் கைக்காவலையின் வீடு நோக்கி நடத்தான். அவன் மனத்தில் எத்தனை எத்தனையோ எண்ணங்கள் எழுந்தன. அவன் எதிர்பாராத வண்ணம்

வும், பிஷாவி்க் கோலத்திலிருந்து பேண் அவன் நாட்டியத்தாக்குத் தக்க வண்ணம் விளைய விடக்குப் பாடுக் கொண்டிருப்பதை யும் பார்த்திருந்தான். நாட்டியயம் ஆறும் பேண் 'கைக்காவலன்'; பூதகனின் காதல். அவன் பூதகனைக் கண்டதும் தன் நாட்டியத்தை தீர்த்திக் கொண்டு அவரோடு தனித்த வந்து போகிறார். பூதகன் அந்த இரம் கைக்காவலையர் பிஷாவி்க்கும் அவருக்கும் எத்பட்டுக்கை தட்டி யத்தி் கொள்கிறார். அவன் மாவவன்வி் என்னும் அந்த பிஷாவி்க்கையப் பற்றிக் கொள்கிறார். பூதகன் அந்தப் பிஷாவி்க்கையப் பற்றித் தனக்கு எத்பட்டுக்கை எதிர்த்ததைத் சொல்கிறார். இத் திமிலில் அந்த மாவவன்வி் என்னும் பிஷாவி் விடைபெற்றுக் கொண்டு செல்கிறார்.

பூதகனிடமிருந்து மாவவன்வி்க் எதிர்பாராத ஒரு பெண்த பிஷா அவனைக் கைக்காவலையின் எத்ப்பதை அறித்து கொண்ட கைக்காவலை அத்தகுதிச் சிவனின் தம்பிராபிராபிர மாவவன்வி்க் எதிர்நாடி அபத்த எத்ப்பப் போகிறது என்று சொல்லிப் பூதகனை அனுப்புகிறார். பூதகன் கைக்காவலையின் கைத்தை கைத் தட்டி முகவரையையும் கைப்பிக் கடத்தி கைப் பக்கம் வருகிறார். அப்போது கடத்தினை திவோனின் புத்த பிஷாவி்க்காவிரை மாவவன்வி் ஒரு அழகான வாரியனாக அறித்து கைக்காவலையர் போகிக் கொள்குதும் பதைப் பார்த்துத் திவோன்கிறார்.

அன்று நடத்த வார்டி கன் அவன் மனத்தை மிகவும் சித்திக்க வைத்தன. கைக்காவலையின் விட்டுக்கு வருவது போல் புத்த விஹாரத்தை விட்டு கொள்கிறார் மாவவன்வி, இடை வழியில் தன் காதலனைச் சந்திப்பது எதிர்பாராத ஒரு நிழற்செயலாகத்தான் இருந்தது.

மாவலன் விட்டுக்கு வருவது போல் புத்த விஹாரத்தை விட்டு கொள்கிறார் மாவவன்வி, இடை வழியில் தன் காதலனைச் சந்திப்பது எதிர்பாராத ஒரு நிழற்செயலாகத்தான் இருந்தது.

அதோடு மட்டுமல்ல; அன்று மாலை புத்த விஹாரத்தில் தன்னை ஒரு மிகவும் அந்தரங்கமாகப் பெரிக் கொண்டிருந்த கைக்காவலையர் அன்று இரவு வேளையில் எதிர்பாராத வண்ணம் தன்னை இவ்வென்று பாய்த்து கொல்ல எத்க் வித்ததும் அவனுக்குச் சிறிது விடப் பைத் தான் அளித்தது. அது எத்திரை மல்ல; மாவவன்வினின் காதலன் வீரவிடங்கன் தன்னை ஒரு சாதாரணப் போர்விரன் என்று சொல்லிக் கொண்டதையும் அவனுக் தம்ப முடிவின்மை.

"என்னவா! என்னென்னவா
செய்திருக்கிறீர்!"

"ஐயு முடிதும் துங்க முடிவ
விக்கி, ஸார்! தங்க வீட்டுக்குப் பக்
ஷத்தி31 தந்தக் கூட்டத்திலே பேசு
கிறவங்க என்னரும் 'தமிழர் துங்
காதே!' என்று அங்கங்கே எந்திக்
கொண்டே இருந்தாங்க!"

அவனுடைய கெடீரமான உருவமும், அழகும் அவன் சுவாரி செய்யும் குதிரை வின் ஸட்டணமும் அவனை ஒரு சாதாரண வீரன் என்று மனிக்கக் கூடிய நிலையில் இல்லை. கங்கபாடியைச் சேர்ந்தவனு அல்லது வேறு நாட்டைச் சேர்ந்தவனு என்ற கவலை அவனுக்கு இல்லை. அவன் சாதாரண வாயிப்பன் அவ்வ என்பது மாதிரி அவனுக்கு நிச்சயமாகத் தெரிந்தது. 'மாவவல்லி, பிஷு-னிக் கொலம் பூண்டு திரிவதுபோல் அவனும் ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காகத் தன் பெயரை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்' என்று அவன் நிடமாக நம்பினான். ஆனால் அவனுக்கு ஒரு உண்மை விளங்கி விட்டது. அவன் லைவ் மதத்துக்கு ஆரவாரம் நின்று தன் காதல் மாவவல்லியிடமே தரிக் கப் செய்வத் தொடங்கியிருந்தது அவன் லைவ் சமயத்தைச் சேர்ந்தவன் தான் எனத் நிடமாக நம்பினான். கங்கை குள மன்னர்களும், கங்க நாட்டு மக்க லும் லைவ் சமயத்தைச் சேர்ந்த வர்கள் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். மிகவும் கெடீரமான விளங்கும் வீர விட்டங்கள் கங்கை குள அரசு பரம்பரை யைச் சேர்ந்தவனு இருப்பானே என்ற உத்தேசம் வேறு அவனுக்கு ஏற்பட்டது. நிச்சயம் அவன் ஒரு சாதாரணப் போர் வீரனல்ல என்ற முடிவுக்குத்தான் அவன் வந்தான்.

"கங்கமாலையன் ஒரு கூடற் கரைக்கு இந்தச் சமயத்தில்க் வந்தான்" என்ற குழப்பம் பேறு அவனுக்கு ஏற் பட்டது. மாவவல்லி புத்த விதார தத்தை விட்டுக் கிளம்பியபோது அவனைப் பற்றிய விவரம் தனக்கு ஒன்றும் தெரியாது போவத் தன்னிடம் பேசிய கங்கமாலையன் அதற்கு முன்பே அவனைப் பற்றி ஏதோ சில விவரங்கள் அறிந்து அவனை உணவு பாரித் துக் கொண்டு வந்திருக்கிறான் என்றும்

புதுகளுக்குத் தோன்றியது. பூசைக்குப் பின் எல்லாப் பிஷு-களும் சபைமைய விட்டுக் கவித்ததும் பின்னும் கங்கமாலையன் அங்கு நின்று கொண்டிருத் தது. ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காகத் தான் இருக்க வேண்டும் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. எப்படி இருந்தாலும் இவ்விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத் தித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று அவன் தீர்மானித்தான்.

புதுகன் சபைமாளியின் வீட்டை அடைந்தபோது தடுநிமிஷமும் அந்த வீட்டில் கதவு திறந்திருந்தது. வீட் டுக்குள் சரணிகளுக்குள் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன. வீட்டின் வெளிவாச லில் வெளிப்புறத்தைத் தோக்கியவாறு உட்காரத் திருந்த கங்கமாலையன் அவன் வரவை எதிர்தோக்கி இருந்த வன்போல் பரபரப்போடு காணப் பட்டான். அவன் வீட்டில் நுழைந்ததும் எதிரே முடிவத்து, "என்ன நடத்தது? மாவவல்லி பத்திரமாகப் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டான்?" என்று கேட்டான்.

புதுகன் விஷமமாகச் சிரித்துக் கொண்டே, "ஐயே வார்த்தையில் உன் னிடம் எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட் டுடியாது. அவளுக்கு எவ்வித ஆபத்தும் இல்லை. ஆனால் நீ ஆச்சரியப்படக் கூடிய விஷயங்கள் நிறைய இருக்கின்றன, மனத்தைக் கொஞ்சம் அமைதியாக வைத்துக் கொண்டு என்ருகு வா! நான் மிகவும் களித்திருக்கிறேன். பொழுது விடிவதற்கு இன்னும் அதிக நேரம் இல்லை. இப்ப வேட்கையில் அளிப்பன் இந்தச் சிறிது நேரத்தையும் வினாக்கி விட்டானாளுல் வாழ்வின் முக்கால் பாகத்தையும் இருக்கித் தடு மாதி வினாக்கியதற்கு ஒப்பாகும். கங்கமாலையா! இப்பம் சோரியும் வெண்ணிலவு மெய்களாகில் சென்று அழிவதற்கு முன்னும் நாம் மேல் மாடத்துக்குச் செல்வோம், வா!" என்று சொல்லியபடியே அவனுடைய மெய்களிய கரத்தைப் பற்றி இருந்த வண்ணமே மாடத்துக்கு எடுத்தான். அவனுடைய கைப்பிடியில் சிக் சிக் நடந்து கொண்டிருந்த கங்கமாலையன், "கொன்று நீரை வெள்ளமா கொண்டு போய் விடும்?" என்று சொல்லிக் கொண்டே நடத்தான்.

அவன் அவனுக்கு எதுவுமே பதில் சொல்லாமல் அவன் கைமையும் விடாமல் பற்றிக்கொண்டு மேல் மாடத் துக்கு வந்து அங்கிருந்த மஞ்சத்தில் அவளை அமர்த்தி அவளுக்குப் பக்கத் தில் தானும் அமர்ந்து கொண்டான். "கொன்று நீரை வெள்ளம் கொண்டு

அடிக்கும் சிக்கனத்துக்கும்

சென்னை நகரத்தி் சென்னை

சென்னை நகரத்தி் சென்னை

சென்னை நகரத்தி் சென்னை

சென்னை நகரத்தி் சென்னை

சென்னை நகரத்தி் சென்னை

சென்னை நகரத்தி் சென்னை

சென்னை நகரத்தி் சென்னை

சென்னை நகரத்தி் சென்னை

சென்னை நகரத்தி் சென்னை

சென்னை நகரத்தி் சென்னை

சென்னை நகரத்தி் சென்னை

சென்னை நகரத்தி் சென்னை

சென்னை நகரத்தி் சென்னை

போய் விடாது— எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அந்தக் கிணற்று நீர் பற்றி விடக் கூடாதல்லவா? வைகைமாவா? உன்னுடைய மனத்திக் தோன்றும் உணர்ச்சி வற்றும் எப்பொழுதும் ஓரேவிதமாக இருப்பதில்லை. இம் மனத்தில் ஏற்படும் ஆசையும் தா வு எல்லாம் வருவதில்லை. இன்று அனுபவிக்க வேண்டியதை இன்றே அனுபவித்து விடவேண்டும். இப்பொழுது இளைமையும் அழகும் கொண்ட இவ்வுருவம் தளர்ந்து அழகு குன்றி விடுகிறது. இந்த உடல் வேறு, ஆன்மா வேறு என்று சொல்பவர்களின் வாத்தையை மறக்கிறவன் நான். ஓய் வொரு ஜீவனின் பருவ முதிர்ச்சி

களுக்குத் தக்கவாறு. தேவ நிலையின் மாறுதலுக்குத் தக்கவாறு அவனுடைய எண்ணங்களும் செய்கைகளும் மாறு படுகின்றன. இதனால் ஆத்மாவும் தேவத் தோடு சம்பந்தம் உள் ளதுதான். இந்த உடல் கைத்தை விரும்பும் போது அதுவும் கைத்தை விரும்பு கிறது. இந்த உடல் அழியும் போது அதுவும் அழிந்து விடுகிறது. இந்தப் பிறப்பி லேயே இந்த உடலை ஒட்டிய ஆத்மா அவ்வது இந்த ஆத்மாவை யொட்டிய உடல் தன் கைத்தையும் துக்கத்தையும் அனுபவித் துத் தீர்த்துவிடவேண்டும். இந்த உலகத்தில் கஹும் இன்பமும் அனுபவித்தால் அதுவே உலகக்கம். இந்த உலகத்தில் துக்கமும் கஷ்ட மும் அனுபவித்தால் அதுவே

நரகம். இதுதான் தாண்டிக் காதிஎன்று உலகம் சொன்னும் எக்களுடைய கொள்கை. வைகைமாவா? எனக்கு நீ இன்பமும் கஹும் தத்து உலகக்கபோகத் தைக்கொடு. துடிப்புகளும் துக்கத்துக் கும் உன்னாக்வி என்னை நரகத்தில் ஆழ்த்தி விடாதே!" என்றான்.

வைகைமாவை ஏனாமான் நினை தான். "உங்கள் கொள்கையைப் பற்றி வேறு எங்கேனும் பிரகாரம் செய்து கொண்டு போங்கள். உக்கலிடமிருந்து இதைப் போன்ற வார்த்தைகளை ஆவிரம் நடவை கேட்டு விட்டேன். இப் பொழுது நான் உக்கலிடமிருந்து எதைக் கேட்க விரும்பினேனோ, அதைப் பற்றிப் பேசுவதுதான் இவ்வுண் மாகும். நீங்கள் எத்தகைய கொள்கை

உடையவர்கள் ஆவீனும் உக்களுக்கான என்னை எப்பொழுதோ அர்ப்பணித்துக் கொண்டு விட்டேன். உங்கள் விருப் பத்தை நிறைவேற்றத்தான் நான் இருக் கிறேன். உக்களுக்குள்ள மன ஆர்வ மும் துடிப்பும் எனக்கும் உண்டு. ஆனால் நடந்த விவரங்களைத் தெரிவப்படுத்தி லுக் என் மனம் ஆறதில் அடையும்தான். எனக்கு மன ஆறதில் அளிக்காமல் நீங்கள் பேசுவதையே பேசிக்கொண்டே போனாகும்..." என்று சொல்லி ஒருவித மான கோபமும் பரிவுணர்ச்சியும் கொண்டவன் போய் பார்த்தான்.

"அட! ஒரு பேசாத பிஷுணி உடத் தன் காதலனிடம் பிணக்கம் காட்டாத போது உனக்கு இவ்வளவு பிணக்கம்

ஏற்படுவதுதான் மிக்க ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது. இது அவன் செய்த பாக் கியம்!" என்றான்.

பூதானின் வார்த்தை வைக் கேட்டதும் வைகை மாவை ஆச்சரியம் அடைந்த வனாக "நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள்?" என்றான் அவன் முகத்தை உற்று நோக்கிக்கொண்டே.

"என்ன சொன்னேனா? நான் எனதைச் சொல்லியிருத் தாலும் அதை உனக்குப் புரியும்படியாக எத்தான் சொல்லி இருப்பேன்" என்றான் பூதான்.

"எவ்வாறு புதிர் போடு வது போல் இருக்கிறதே?" என்றான் அவன்.

"ஆமாம்! புதிர் போடு வது போகத்தான் ஓய் கொண்டும் நடக்கிறது. இவைகளைப் புரிந்து

கொள்ள முடியாமல் தான் எவ்வளவு இளைக்கிறேன் தெரியுமா? வைகை மாவை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உயிர் பிழைத்து வந்ததே துரிதபம் என்றதால் சொல்ல வேண்டும். அத லுக்கதான் இந்த இன்பகரமான இரவைப் போய் வாழ்க்கையில் மறுபடியும் ஓர் இரவு கிடைக்குமோ, கிடைக்காதோ என்று என்னை இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன்" என்றான்.

வைகைமாவை அவனுடைய பேச்சைக் கேட்டதும் மேலும் திளைப்படைந்தவ னாய், "உங்கள் உயிருக்கு அபாயம் தேர்த்ததா? அப்படி என்ன நடந்தது?" என்று கேட்டான்.

"அவ்வகளை வெய்களாம் விவரமாகச் சொல்லுக் தான் விளங்கும். நான்

தீவரத்திற் குழந்தையை ஆயிரத்திற் ஒன்று, பத்தாயிரத்திற் ஒன்றுவதால் கண்ணாடியும், குழந்தையை மறுபடியும் போர்த்தி விட்டோம். அது தூக்கத்தில் புரங்கிப் படுத்து, சிசிப்புச் சொற்கள் அந்தப் பிள்ளை இதழ்கள் எந்தக் கை மனத்தையும் இடைவிடவில்லை.

"டாக்டர்! உடனடி... கொஞ்ச நேரம் காத்திருந்து பார்க்கலாம். வரவில்லையானால் சிறப்பு குழந்தையைக் கொண்டு போக வேண்டியதுதான்."

நேரம் கடந்து கொண்டே இருந்தது. மணி பதினே எட்டு. இரண்டு பெருக்கும் பரிவர்த்தனைகள் இன்னியது. "இவ்வளவு பார்ப்பதில் பயனில்லை. புறம்புட வேண்டியதுதான். அவசியமானால் ஊக்குப் போய்க் குழந்தையைப் புறம்புடும் பிடித்துப் பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்து கொள்வதாம்." என்ற தீர்மானத்துடன் இருவரும் விளம்பரமும்.

பாதி செய்த புள்ளியிலே! அந்த இடத்தில் அவ்வளவு பயல்களான டாக்டர் பெய்து குழந்தை பிறகு, குழந்தையிடமுள்ளும் தீவரத்தின் ரத்தாக்கினி ஒரு துன்பமுள்ளித் தீப் மூலம் அடிவாரத்துக்கு வந்து சேர்ந்தது. 'குழந்தை தூக்கம் கிழந்து அழுதால் சமைதலாய்ப்படுத்த முடியுமே' என்று கவனிப்பட்டோம். நம்ம வேலையாக ஊர் வருவதில் ஒன் குழந்தை தூக்கத்திலிருந்து ஒரு நிமிசம் கட விழித்துக் கொண்டேயே இல்லை.

ஊர் வந்து சேர்ந்த போது இரவு ஒன்றரை மணி. இரண்டாவது ஆட்டம் சிவியா விடுவதற்கும், டாக்டர் காரியம் வருவதற்குமிடமிருந்து தன் விட்டுக்குப் போனார். தான் என் மகிழ்ச்சியை அழைத்துச் சென்றமையே அந்தக் குழந்தையின் வராமாதன அனுகூலச் சொய்க் அது அவசியம் சொடுதிதான்.

அவன் குழந்தையைத் தோளில் எடுத்துக் கொண்டு சமைவதற்குப் போனான். தான் வருகிற வழியிலேயே ஒரு சிவியாச் சொட்டமாக வானில் இடந்தோண்டலின் கையாட்டை முடித்துக் கொண்டு வந்திருந்தேன்.

"குழந்தைகளைப் போ, 30 குழந்தையை அழாமல் தூக்கப் பண்ணு" என்று அவன் என்சென்று விட்டுப் படுக்கச் சென்று விட்டான். அவன்சென்று மனக் குழப்பமும் விருந்து ஒன்றிருந்த உடல் விவரங்கள் தூக்கத்தின் வரப்பட்டது.

மறுநாள் காலை எழுந்திருக்கும் போது ஒன்பது மணிக்கு மேல் ஆகிவிட்டது.

"குழந்தை ரொம்பச் சமாந்தராக இருக்கிறா? அப்பா, புரங்கி, ஒண்ணும் கிடையாது! கண்ணியை எழுப்பிப் பாக் காய்ச்சிப் போட்டோம். புது புகழை கொஞ்சமாவது சீரணம் செய்யுமா? பெற்ற குழந்தை மாதிரி திடீர் கொண்டு விட்டது!" இருப்பில் அந்தக் குழந்தையும் அவசியம் காப்பீதம் காரும் காட்டி வந்தேன் என் மகிழ்ச்சி என்னை சொல்லி வந்தான்.

"சப்பியானால் என்ன? இருந்ததின்கின்று போய்விட்டு இப்படி ஒரு குழந்தை போடு வருகின்ற என்று நீ கவனி உட திவந்திருக்க மாட்டாய்!"

"என்னமே தான் திவந்திருக்கிறது திடீர்தான் என்ன?" குழந்தையை ஆசை தீர

கொஞ்சி கொண்டு காப்பீதம் தன்முகம் திரும்பிப் போனான் அவன்.

தான் அங்கத்து ஆய்வு போகவில்லை; விடி போட்டுவிட்டோம். பதினேகுறைய மணி கவாக்குக் கவரவர் வந்து சேர்ந்தான்.

"காப்பா! கா... குழந்தை அம்மாவிடம் கவ்வானவா தான் பழகிவருவதால் இதற்குத் தீவரம் அழைக்கலாம். 'போட்டோ' பிடித்து கவைய பத்திரிகைகளிலும் விளம்பரம் போட்டு விடுவாரா? அனுகூலக் கிழித்து வரக்கூடிய வராவது பத்திரிகை பார்த்துச் சொன்னால் அதைக் கேட்டு இப்போது வரமாட்டானா? வந்தால் குழந்தையைக் கொடுத்து அனுப்பி விடுவோம்."

"எதற்கும் தான் குழந்தை பார்த்துவிட்டுச் செல்வாரா? எவ்வெவ்வளவு அவன் உயிரோடு இருப்பான் என்கிற தம்பிக்கையே இங்கிருக்க."

கொஞ்ச நேரம் பேசித் கொண்டிருந்து விட்டு விட்டுக்குப் போய் விட்டான் அவன்.

மீதநாள் பத்திரிகையில் அந்தச் செய்தியைப் படித்த போது தான் திருக்கிட்டோம். விளம்பரம் வேறொன்றுக்குக் கொடுத்திருக்க.

"இரவுக் கோத்துப் பாதை எங்கெட்ட அருகில் இளம் பெண் தந்தோனா, ஏதாவது அவன் போலீஸாரால் தேடிப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தவனாம். அவருக்கு ஒன்றரை வருஷம் ஒரு பெண் குழந்தை உண்டென்றும், அவன் வேலை பார்த்து வந்து எங்கெட்ட குழவானா அங்கிடம் தவறாக தடுத்து கொள்ள முயன்றதனால் அவரைக் கத்திக் கொண்டு சென்று விட்டுத் தன் குழந்தையோடு ஓடிய அவன், தேற்றிய தந்தோனா சென்று கொண்டு விட்டான். அவன் குழந்தை என்னை ஆயித்தென்று தெரிவிக்கலை போலீஸார் புரன் விசாரித்து வருகின்றனர்."

என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திவந்த துப் போய் உட்கார்ந்தேன்.

பத்திரிகையைப் படித்தீர்களா? விளம்பரத்துக்கு அவசியமே இல்லை! குழந்தை இப்போது வளரட்டும்" என்று கத்திக் கொண்டே வந்தான் டாக்டர்.

"இதோ! பாருங்கள். குழந்தை என்ன அழகாக் கிட்டுகிறது! 'அம்மா' என்று கவனித்த உப்பிருக்கிறது!"—என் மகிழ்ச்சி குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தான். குழந்தை, சமைந்த செவ்வாய் விவரமாக் கொடுத்து தான் ஒரு காதுத அழகுச் சிசிப்பு ஒன்றைத் தன் கிவ்வாழ்வி மாதிரி இறந்தவனின் கித்திக் கொண்டிருந்தது. டாக்டர் அந்தமே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். என் எதிர்பார்ப்பை மார்புயிருத்திச் சர்க்கரைவரனின் பட்டைப் பார்த்தேன்.

"இதோ! நீ தன் விவரங்கள் படைத்திருப்பாய். மண்ணுக்கும் தாக்காத அழகம் செய்வாய் உருவாக்கி அனுப்புகியும்! சேர்தித் செத்தவனா! குழம்பியிருக்கத்தி! இன்னும் என்ன பயன்? அந்த நான் விவரங்கள் சில சமயம் தவறெட்டப் புழுதியிலும் எதிர்த்து விடுவோம்!" என்று என் மகிழ்ச்சி இதைவிட இறந்துவிடிக் கேட்டது.

தலிருதயம் பாகுடைப இடம் என் பதை அறிய வேண்டும். அது பகவா னுக்குரிய இடம். அந்த இடத்தை எம்முபகபத் தொட்டியாகக்கி இருக் கிடுமும். அந்த மேலுலகி உத்தப் படுத்தி அகில பகவானை உட்கார வைத்து எழும் உட்கார வேண்டும். அதற்கு என்ன வழி? பகவானின் பாதத்தைத் தியானம் செய்ய வேண் டும். சித்தியும் ஐந்த நிமிஷமாவது தியானம் செய்ய வேண்டும்.

ஸ்ரீ கங்காச்சாரியார்

கரையிலும் என்னை வீராவேசத்தோடு தாக்க ஆரம்பித்தான். மாலகரயன் என்னைத் தாக்க ஆரம்பித்தவுடன் மாலகவல்லியின் காதலன் என்னைத் தாக்குவதை நினைத்திக் கொண் டான். உடனே மாலகரயனைத் தாக்கித் தட்டித் தள்ளி எதிர்த்தேன். உடனே மாலகவல்லியும் அவன் காதலனும், மால கரயனை மன்னித்து விடுக்படி வேண்டிக் கொண்டனர். தானும் அவர்களுடைய வாரித்தைகளுக்கிடையிலும், அவன் மறு படியும் இந்தக் காளிரிப்பும் பட்டினத் திக் தலிநீட்டிக்கடாது என்று சொல்லி வீரட்டி அனுப்பிவிட்டேன். அதற்குப் பின் தாக்கக் கிதிரு தேரம் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டு அக்விடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டோம். மாலகவல்லி புத்த விநாரத்திற்குச் சென்றான். அவ ளுடைய காதலன் தன்னுடைய கம்பீர மான குதிரையின் உயிரைமாரை அமர்த்து எங்கோ சென்றான். நான் இந்த இரவு வினாவினாடுமோ என்நென்னை ஒட்டிடி வந்தேன், உன்னைப் பாரிக்க, அக்வனவு தான்" என்று சொல்லி ஒரு நீண்ட பேருழக்க விட்டு நினைத்திருன்.

"அதிருக்கட்டும். அந்த மாலகவல்லி யின் காதலன் என்நீர்களை அவன் யார்?" என்றுக் கவனகமாயி.

"அவன் தான் கம்போடியன்யர் சேரித்த வன் என்றும், சாதாரணப் போர் வீரன் என்றும், தன் பெயர் வீரவிடங்கன் என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறான். இது எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ? என்னும் தம்பவே முடியவில்லை. காதல் விவ காரம் என்னும் இப்படிப்பட்ட பொய் பித்தலாட்டங்க னெவ்வாம் நிறைய உண்டு..." என்றுக் பூதுகன்.

"ஓன் உங்கனாக நம்ப முடியவில்லை? இதென்னாம் பொய் பித்தலாட்ட

மென்று நீங்கள் நினைக்கக் காரணம் என்ன?" என்று கேட்டான்.

"அவன் சவாரி செய்யும் குதிரை சாதாரணப் போர்வீரன் சவாரி செய் யும் குதிரையாகத் தொன்றவில்லை. அத் தகைய உயர்த்த சாதிக் குதிரை ஒரு அரசனையோ அல்லது அரச குமார னையோ தான் தன் முதுகில் கம்பீர மாக ஏற்றிக் செல்லும் என்று நினைக் கிறேன்" என்றுக் பூதுகன்.

"அப்படி என்னும் அவனை ஒரு அரச குமாரன் என்நீர்களை?"

"ஆம்! அவனைப் பார்த்தால் அப்படித் தான் தொன்றுகிறது. ஒருவேளை அவன் சொல்லுகிறபடி சாதாரணப் போர் வீரனாக இருந்தால் இத்தகைய அழ கோரும், கம்பீரத்தோடும், துரதிஷ்ட த்தையும் பெற்றவன் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்" என்றுக்.

சுவகைமான் பேசாது மெனனத்தில் ஆழ்ந்திருந்தான். அவன் ஏதோ ஆழ்ந்த சித்தனாயிக் இருக்கிறான் என்பதை அவன் முகக்குறி எடுத்துக் காட்டியது.

"என்ன யோசிக்கிறாய்? இவ்வளவு பெய்களும் யோசித்துக் கண்டுபிடித்து விட்டோடியாது. அதோ அந்த நிலையைப் பார், நம்மிடம் விடைபெற்றுக்கொள்ள மன்னாடுகிறது. உடனிக் சிவிரக்க வைக் கும் இந்தத் தென்றல் காதலிக் ஏதோ ஒரு மனம் விடகிறது பார்! இது எந்த மனவிக் மனம் என்று கண்டுபிடிக்க முடியாதபடி எவ்வா மனக்கவிக் மன கரையும் கைத்தல்வனா ஏடுத்துக் கொண்டு வந்து விடகிறது? நீ அதிக மாக மனம் குழம்பி யோசித்தால் தாம கரயின்மேல் நிழல் படர்த்தாதிப்பாக உன் அழகு சிதிரு மங்கி விடுகிறது. இன்று நீ உன் நீண்ட அழகிவ கத்தனை எடுத்துக் கருட்டிக் கொண்டை போட் டிருப்பது எவ்வளவு அழகாக இருக் கிறதுதெரியுமா? சுவகைமனாயா! கொஞ் சம் என்னைப் பார்! அதோ சத்திரனை மனக்க மேகம் ஒன்று வருகிறது. அதற்குள் நீ ஒரு புன்சிரிப்பு சிரித்து உன் முகத்தின் முழு செளத்தரயத்தை யும் எய்க்கிக் காட்டிக்" என்று சொல்லித் தன் அகன்ற விழிசனாக் அவனை விழுங்கிவிடுவதுபோல் பாரித் தான். அவன் விழிசனிக் காதல் கவி தடம் புரித்தது.

அவன் மிகவும் வெட்கம் நிகைத்தவ னாக. "அதிருக்கட்டும். மாலகவல்லி கையப் பற்றியும் அவன் காதலனைப் பற்றியும் நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர் கள்?" என்று கேட்டான்.

"இந்த இன்பகரமான இரவு வேளை யிக், இவ்வுகும் அவர்களைவே பற்றிப்

பேசிப் பொழுதைக் கழித்துக் கொண் டிருந்தால் இந்த நிலவு நம்மைப்பார்ந்து ஏளனம் செய்து சிரித்து விட்டுப் போய் விடும். இதோ பார். அவ்விரு காதலர்களைப் பற்றியும் நாம் அப்பறம் பேசிக் கொள்ளலாம். இப்பொழுது நாம் இருவரும் காதலர்கள் என்பதை மாத்திரம் நினைவு வைத்துக்கொள்" என்றான் பூதுகன் காதல் பொங்கிவழிய. "பொதும் உங்கள் பரிசாசம்" என் றான் வைகைமாலை.

மேல் வானத்தடியில் நகர்ந்து கொண்டிருந்த வட்ட நிலவை நடு கருமேகம் வந்து தழுவிக்கொண்டது. காதலர்கள் இருவரும் இவ்வுலகையே மறந்து இன் பப் பேச்சுகளிலே மூழ்கி விருந்தனர்.

பிறுநாட் காலை பூதுகன் வைகைமாலை விடம் ஏதோ சொல்லிவிட்டு அவனிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு லெம்பிஞன். அவன் பட்டினப்பாக்கம் தாண்டி மரூர்ப் பாக்கத்துக்கு வந்தபோது அங்கிருந்த வர்த்தகர்கள் விவாபாரத்தை ஆரம்பிப் பதற்காகத் தங்கள் கடைகளைத் திறந்து கொண்டிருந்தனர். என்றும்போல் இல் லாமல் இன்று மரூர்ப்பாக்கத்திலிருந்த விவாபாரிகளிடையே ஏதோ பரபரப்பு மிகுந்திருந்தது. பலர் பல இடங்களில் சிறு சிறு கும்பலாகக் கூடி எதையோ பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். பூதுகனுடைய ஆலசெல்லாம் முதல் நாளிரவு சந்தித்த மாலவல்லியின் காதலன் வீரவிடங்கன் அங்கேயேனும் காணலாமோ என்பதுதான்.

ஆனால் அங்குமிங்கும் வர்த்தகர்கள் கூடி எதையோ பற்றிக் கவலைபாடப்

பேசிக் கொண்டிருப்பதிலிருந்து நக ரிலோ அங்குது அதன் சுற்று வட்டாரங் களிலோ ஏதோ ஒரு சம்பவம் நடத் திருக்கிறது என்பதை அவனுக்கு அறி வுறுத்துவதுபோல் இருந்தது. அவன் ஓரிடத்தில் பேசிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு கூட்டத்தினரை நெருங்கி, அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டான்.

அவன் அங்கு கேள்விப்பட்ட விஷயம் அவனுக்கே பெருந்த ஆச்சரியத்தையும் திகைப்பையும் அளிப்பதாக இருந்தது. அன்று காணியில் பௌத்த விஹாரத்தில் காஞ்சியிலிருந்து புதிதாக வந்திருந்த பௌத்த பிக்ஷு ரவிதாசர் என்பவர் கத்தியால் குத்தப்பட்டு இரத்த வெண் ணத்தில் இறந்து கிடந்தார் என்ற செய்திதான் அது. அவனுக்கு எல்லாம் ஆச்சரியத்துக்குமேல் ஆச்சரியமாக இருந்தது. முதல் நாள் இரவு நடந்த ஒவ்வொரு திகழ்ச்சியும் அவன் நினை வுக்கு வந்தது. "ரவிதாசன் யாரால் கொல்லப்பட்டிருப்பான்? ஒருவேளை எவங்கமாலையை அவனைக் கொன் திருக்கலாமோ? அல்லது நனக்கு எதிராக இருந்து தன் ரகசியங்களைத் தெரிந்து கொண்டு தன்னை அவமானப் படுத்துவதற்கு நினைக்கும் ரவி தாசனைக் கொல்வதற்கு மாலவல்லியும் அவன் காதலன் வீரவிடங்கனும் ஏதே னும் சூழ்ச்சிகள் செய்திருக்கலாமோ" என்றெல்லாம் மனக் குழம்பியவாறு அவன் நிற்கும்போது அவனுடைய தோண் யாரோ பின்புறத்திலிருந்து தொடரவே சட்டென்று திரும்பிப் பார்த் தான். அவன் எதிரே வீரவிடங்கன் நின்றுகொண்டிருந்தான். (தொடரும்)

பொன் விழா

காஞ்சி காமகோடி யோத்திபதி ஜகத்குரு சங்கராச்சாரியர் நடத்துவது வந்து ஐம்பதாண்டுகள் ஆகின்றன. இந்த ஐம்பதாண்டு காலதவம் பொன் விழாவாக, மார்க் 10-ம் தேதியிலிருந்து 24-ம் தேதி வரை பிக்ஷு விமரிசையாகக் கொண்டாட ஏற்பாடுகள் கூடா பெற்று வருகின்றன. இந்த காலவந்தாத ராஜ்ஜிட்டுத் தேசமெங்கிலுமுள்ள ஆஸ்திக பக்தர்கள் தங்கள் தங்கள் ஊர்களில் இரண்டு நாட்கள் ஈழா கொண் டாடும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். முதல் நாள் ஆதி சங்கரர் ஆராதனையும் அடுத்த நாள் ஜகத் குரு சங்கராச்சாரியர் ஆராதனையும் நடத்துமபடி கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

பேரரசினியர் பி. சங்கராச்சாரியனை

Mr C.A.Q
REGD. TRADE MARK

குளிர் ஜூரம்
இன்புளுயன்ஸா
ஜலதோஷத்தினால்
தலை பாரம், தோ-பீவர்
முடக்குக் காய்ச்சல்
முதலிய விபாதிகளுக்கு
கைகண்ட மருந்து

எம். ஏ. க்யூ ஒன்றே
அது எப்பென்ஸர் கம்பெனியாரின் தயாரிப்பு

EQ - 3 - 2A

பாலுஸேரி பெனியிட் சிட் பண்டு (பிரைவேட்) லிமிடெட்

8-8, பீவரக் III, டெர்லி-ஆஜ்மீரீ கேட் ஸ்டீம், (ஸெட்ரோப் பங்கு அருகில்) புது டெர்லி-1
போன் : 22035 நபர்ஸ் ரெட்டி தெ. 472 தந்தி : EVERMENS

குறுகிய கால ஏலச் சீட்டுகள்

3வது ஆயிரத்திற்குமே குறைவாக - 1957 மார்ச் 15க்கு

போர் கடைசி தேதி 14-3-57 முதல் ஏலத் தேதி 17-3-57

25 மாதங்கள்

25 ஆயிரத்திற்குமே

மருப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை	மருப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,350/-	G	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
F	ரூ. 25/-	ரூ. 825/-	H	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-

நீண்ட கால ஏலச் சீட்டுகள்

தேய்வதில் வேண்டியவர்களுக்கு இவ்வகை புதிய 'A' 'B' 'C' 'D' மருப்பு சீட்டுகள் ஆகியவற்றை
போர் கடைசி தேதி 21-3-57 - 'A' 'B' 'C' 'D' மருப்பு முதல் ஏலத் தேதி 24-3-57
50 மாதங்கள் 50 ஆயிரத்திற்குமே

மருப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை	முதிர்ந்த சங்குமடி
A	ரூ. 100/-	ரூ. 5000/-	ரூ. 500/-
B	ரூ. 50/-	ரூ. 2500/-	ரூ. 250/-
D	ரூ. 20/-	ரூ. 1000/-	ரூ. 100/-

விவரம் தெரிவாக எழுதித் கேட்பவர்களுக்கு எங்கள் விதிவிலக்கான நினைவாக அனுப்பப்
படும. சீட்டில் அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் உரிமை பண்டிட் சேர்த்து
[மேலே உத்தரவுப்படி] எம். ஏ. க்யூமனியம், புது டெர்லி-1

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

10

பேயை காட்டு அழிப்பாகக் கண்ணம்மா. கண்ணம்மாவின் பேச்சையும், தன்மீடம் அலகுக்குள்ள அன்பையும் கண்டு வந்த ஒரு சில நாட்களுக்கெனாம் தன் உடம்பிறந்த சோனாதி பிளவிலே நிலைக்கத் தொடங்கி விட்டாள் வலிதா.

கண்ணம்மாவுக்கு மாரியாப்பூசை அனலொரு எக்செலாவுக்கும் தங்குகத் தெரியும். கணவன் சம்பாதித்து வரும் டணத்தைக் கொண்டு சென்னைக்கு குடும்பத்தை நடத்த முடியாத என்று அலகுக்குத் தெரியும். இதைத் தான் அவன் பண வழியாகப் பணம் சம்பாதித்தான். சீட்டுப் பணம் பிடிப்பது, தனக்குத் தெரிந்த கடைக்காரர்களின் மூலமாகத் தெரிந்தவர்களுக்குத் துணிமணிகளோ, பாத்திரங்களோ கட்டாக வாங்கித் தருவது, பின்பு அவர்களை மூலம் மூலம் கடை அடைக்கக் கொடுக்கும்

பணத்தைக் கிடைக்கொடுத்த மந்ததைத் தான் செவவு செவவுது. பின்பு பழையபடியே ஆரம்பிப்பது இப்படியும் பண வுக்கினைக் கடைக்காரன் கண்ணம்மா சென்னையில் வாங்கித் தருவது.

சங்குக்குள் இந்தமாதிரி விஷயங்களுக்கும் ரொம்ப தூரம். 'உடல்' என்ற பேச்சை எடுத்தாலே கண்களுக்குக் கடுங்கோபம் வரும். தனது செவவு போகமற்றப் பணத்தை அவன் தன் மனைவியிடம் கொடுத்த விடுவான். மனைவிக் காணாதுவும் ஆயிரத்திற்கு வரும் பொழுது சம்பள நினைத்ததற்கு செட்டிவாசர் கடைக்குப் பணத்தைக் கொடுத்த விட்டு வாங்கிப் போட்டு விடுவான். அதுவசியமாக ஒருவரிடம் உடல் வாங்குவது, செவவு செவவு என்ற ஒரு செட்டி பழக்கம் அங்குக்கு இதுவரையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தெருவாட்டில் வந்த கண்ணம்மாவுக்குப் பற்றியோ அங்குது அவளது குடும்பத்தைப் பற்றியோ சங்குக்கு ஒன்றும் தெரியாது. வலிதா ஒப்பொரு சமயம் அவர்களைப் பற்றித் தன் கணவனிடம் கூறினாள். "தன்மனம் பற்றியே தன்மனம் சரிவாகக் கவனிக்க முடியாது. மந்தைவரைப் பற்றிப் பேசி என்ன பணம்?" என்ற விருத்திபுக் கூறுவான்.

ஒருநாள் இரவு கணவனுக்குச் சாதம் பரி மாந்தக் கொண்டிருந்தான் வலிதா.

"கண்ணம்மா மாரி எங்கு இரண்டு வர விக்கவர் பாத்திரங்கள் கட்டாகக் கடைக்கு வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொன்னான். அடுத்த மாதம் பணம் வரும்போது கொடுக்க மாமாம். தன்னைக் கொட்டி கணப்பதற்கும் மாய அரைத்துப் போடுவதற்கும் இதைப் பித்திரப் பாத்திரங்கள் விட வாரிவிடுவார் பாத்திரம் தங்குகிறதும். திங்கள் சொன் னீர்களா? ..." வார்த்தைகளை முடிக்க விக்க வலிதா, கணவன் சங்குக் கூறிப் பதிக் அவன் விருத்தியை வைத்தது.

"வலிதா! என்மீடம் இத்தக் கடை எந்த வார்த்தைகளைக் கூறுதே. என் மூதாதையர் என்னோரும் ஆய்நியை வைத்துக்கொண்டு உடல் வாங்கி வாங்கித்தான் தான் இப் பொழுது இந்த திங்கள் வந்திருக்கிறேன். சிறு உடைப்புத்தான் கடைக்குப் பெரு பெருகமாக மாறிவிட்டும்." சங்குக்குப் பேச்சில் உறுதியும் தயமும் கைத்திருக்கின.

வலிதா தனது கணவனின் மன நிலையை தனக்குப் புரிந்துகொண்டான். அதற்கு அப்பறம் இம்மாதிரியான விஷயங்கள் அவன் அவ மீடம் கூறுவதில்லை.

நாட்டில் உருப்பாடிக்கொண்டிருந்த தன். அன்று தன் பெற்றோர்கடமிருந்து வந்திருந்த கடித்ததை மூன்றாம் மூதையாள் படித்தக் கொண்டிருந்தான் வலிதா.

அவளது தம்பியாளுக்கு உடம்பு சரிவிலே என்றும். வலிதாவைப் பார்த்திருப்பதுவதான வும். அடுத்த மாதம் வாங்கிய அனுப்பி வைப்பதாகவும். தன் தம்பியுடன் வரும்படி வும் ஒருமாத காலம் இருந்து விட்டுச் செல்ல வும் என்றும் வலிதாவின் தாயார் எழுதி இருந்தாள்.

"என்ன வலிதா! அம்மாவின் கடித்ததை மனப்பாடம் பண்ணுகிறாயா?" என்ற குரல் கேட்டுத் திருப்பி விடுவதற்கு வலிதா, ஒரு கவிக் பிடி பெற்றநிலையையும், ஒரு நாயகியும் வைத்துக் கொண்டு எதிரே பிரச்சனை மானை கண்ணம்மா.

கண்ணம்மாவிடம் கடித்ததைக் காண்பித் தான் வலிதா.

"ஆசை உடல் அம்மா எழுதி இருக்கிறான். போக வேண்டியவருதான்." கடித்ததில் கண் களை ஒட்டியவராதே கூறினாள் கண்ணம்மா. பிறகு தொடர்ந்தது. "அது சரி! நீ பிறந்த கதிரிக்குத் தந்து எத்தனை நாட்கள் ஆகித் தன?" என்ற கண்ணம்மா கேட்டாள்.

"ஒன்றரை வருஷத்துக்கு மேல் ஆகிறது. மாரி!" தாவலக் கண்கள் செல்லும் செவிக் குரலில் காட்டிய கைதாவித் வார்த்தைகள்.

"செட்டியும் போக வேண்டியவருதான். அம்மாவிற்கு என்ன வாங்கிக்கொண்டு போகும்

யோசியும்?" என்று கண்ணம்மா வெற்றிலைக் கண்ணம்பு நடையோடு கேட்டாள்.

"எனக்கும் அம்மாவுக்கு ஏதாவது வாங்கிக்கொண்டு போக வேண்டும் என்றுதான் ஆசை. கேலியோ இருபத்தை மேல் ஆகிறது. அங்கீகரிக்கும் பணம் இரத்தாய்த்."

"வசீதா! செட்டியார் கடைவிலை ஒரு புடவை வாங்கித் தருகிறேன். எடுத்துக் கொண்டு போ, ஊருக்குப் போய் வந்து பணத்தைக் கொடு, போதும்" என்று கண்ணம்மா நிதானமாகச் சொன்னாள்.

"எட்டுவரை மாமி! அவருக்குத் தெரிந்த விட்டாக்...."

"அவருக்கு ஏன் தெரியுமோ போகிறது? நான் வாங்கித் தருகிறேன். போனால் வாங்கிக்கொண்டு போ, ஊருக்குப் போய்க்விட்டுத் திரும்பும் போதுதான் எப்படியும் உன் அப்பா உனக்கு ஏதாவது வாங்கித் தருவார். நீ பணமாகக் கொட்டு வாங்கிக்கொண்டு வந்து விடு. அம்மாவுக்குப் புடவை வாங்கிக் கொடுத்த மாநிரியாவுக்கு இரத்தாய்த். அப்பா கொடுக்கும் பணத்திற்கு எட்டையும் அடைத்து விடலாம்" என்று கண்ணம்மா.

அன்று மாலை கண்ணம்மா என்னை வந்ததும் வடிவத்தைக் காண்பித்து ஊருக்குப் போவதற்கு அனுமதியும் வாங்கி விட்டாள் வசீதா. இரண்டு நாட்களுக்குமேல்வரை அவளை அழைத்துப் போகக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தபடி வரக் வந்து விட்டாள். வானவை விட்டுக்குள் காவலாக வைத்து விட்டுக் கண்ணம்மாவை அழைத்துக் கொண்டு தன் அம்மாவுக்குக் கட்டுசப் புடவை வாங்கி வர ஜயலிங்கசாமிக்குச் சென்றாள் வசீதா.

சுருபத்தைத் தூய்மைத் தன் அம்மாவுக்கு ஒரு புடவைவாகக் கட்டுச வாங்கி விட்டாள் வசீதா. செட்டியார் குறிப்பிட்ட இடத்தில் கைப்பொருத்தையும் தன் கண்ணம்மாவுக்கும் விவர எந்தையும் கூறிவிட்டு நிற்கும் உள்வந்துடன் விடு வந்து சென்றாள்.

புடவை வங்கி வேலமாகச் சென்ற போனதுக்குத்தான். தான் தவறு கணவனுக்குத் தெரியாமல் செய்த காரியம் அவன் பணத்தைக் குடைத்தெடுத்துக் கொண்டுவிட்டது.

ஊருக்கு வந்து சென்றதும் முதலில், தான் ஆசையுடன் வாங்கி வந்திருக்கும் புடவைவாகத் தன் தாயாரின் மூல்கைத் தான் வசீதா.

"ஊருக்கு இதைப் புடவை வ? உனக்கா?"

"உனக்குத்தான் அம்மா வாங்கி வந்திருக்கிறேன்." உவகை பூக்கும் உள்வந்துடன் பதிக அளித்தாள் வசீதா.

"உன் கணவன் வாங்குவது ஏன் பணம் குறும்பும் நடத்துவதற்குத்தான் போத மாறதாக இருக்கும். ஊருக்குப் புடவை வாங்க உனக்கு ஏது பணம்? என்னுடன் வாங்கி வந்து விட்டாயா ஏன்?"

வசீதாவுக்குத் தன் தாயார் கேட்ட கேள்வி ஒரு சீமையும் இருக்கிட வைத்தது.

"தான் மிச்சப்படுத்துச் செலித்த வைத்த பணத்தைக் கொண்டுதான் வாங்கி வந்தேன்."

செட்டியார்

எக்ஸா

தென் இந்தியா விரும்பும் டால்க் !
தெம்பூட்ட, மணமளிக்க தனிப்பட்ட தயாரிப்பு

இந்த பரத நாட்டியக்காரியைப் போல், நீங்களும் தென்னாட்டின் அதி உஷ்ண நிலையிலும்கூட குளுமையும் இதழும் பெறலாம்... மனோரமிய மணம் பெற்ற எகலா டால்க உபயோகித்தால். குளுமை யாக நுண்ணிய ககந்தத்திற்கு இந்த ஒப்பியாவற்ற டால்களை அடிக்கடி தாசாளமாக உபயோகிப்புகள்.

மெய்யியல் எதிர்பா நுநு
மட்டிய முகப்படி
கூட கூட

காஸ்கேட்
எக்ஸா
டால்க் பவுடர்

● 结论

உங்கள் வாழ்க்கையை

மலர் சிக்கல்

ஒரு பாரமாகக் வேண்டாம்.

[illegible]

பஞ்சலாக்ஸ்
ஒரே இரவில்

உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது
(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்)
தமிழ்நாடு அரசு, திருச்சி

தொடர்பு: ஓரியண்டல்
பக்கங்கள்: 10
39.1. 2008-09-09 முதல்
பக்கங்கள்: 1

படித்துப் பாருங்கள்

References

கார்த்தி பகவத் உருவாக்கிய சத்தியாக்
 தீரமாய்வு ஒரு தனி சாத்திரமாகும்.
 'மகாத்மா காந்தி உண்ணாவிரதமிடுதல்',
 'நாஜி உண்ணாவிரதம் அறுக்கப்பட்டதன்',
 'காந்தியாள் சட்ட மறுப்புச் செய்தல்',
 'தூண்டு சட்ட மறுப்புச் செய்தல்', 'காந்திஜி
 சர்க்காருடனான ஒத்துழைப்பு மறுத்தல்', 'நாஜி
 சர்க்காருடன் ஒத்துழைப்பு மறுப்பதன்',
 'எங்கெங்காய் கூடுவோர் சத்தியாக்ரோத
 தத்துவத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள் என்று
 சொல்வதற்கென, உண்மையாகவே காந்திஜி
 யின் ஆய் அருகாமையில் பின்பற்றி சத்தியாக்
 ரோத தத்துவத்தை அறிப அமும்படுவோர்,
 காந்திஜியின் சத்தியாக்ரோத விவகாரத்தை
 நன்கு அறிந்துப் பயன்பெற வேண்டும்.
 சத்தியாக்ரோத சம்பந்தமாக, காந்திஜி
 எழுதிய உருவாக்கத்தொகுத்து 'சத்தியாக்
 ரோதம்' என்ற பெயரில் ஆமதாபாதிதன்
 நவஜீவன் பிரசுரகூடத்தார் ஆகவேத்திக்
 வெளியிட்டதன் தனிக் மதுரை தமிழ் காரி
 கார்த்தி நியை தித் கதாபாத்தார் தமிழில்
 வெளியிட் வருகிறோம். சத்தியாக்ரோத
 தத்துவத்தைச் சந்தேகத்தொரு இடத்தில்
 சத்தியாக் ரோதத்தொரு இடத்தில் அமும்படுவோ
 ருக்கு இத்த தன் அத்தியாக்ரோதமாகுது.

சீதைக்குரியம் : தமிழ் நாடு காத்தி நிலை
திரு. "ரவி" சொக்கையன், தங்கையன்
தயா, கதார. மீது : ருபாய் குண்டு.

History of Indian Freedom

பிரதம தாட்சுண 1857-ம் ஆண்டில்
ஆரம்பமான விடுதலைப் போரிலிருந்து 1930-ம்
இந்தியா குடியரசாகத் திருந்த தவறாத
கால தத்ப்புப் கருதியான வரலாறு இந்த
ஆக்கம் புத்தகத்தில் அடங்கியிருக்கிறது.
இந்திய மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை
வும் பாரத நாடு உத்தராக் பெறுவதற்கான
தொடக்கங்கள் செய்த தொண்டையும் சிறம
யிந்த அறிந்து கொள்ள சிறப்புவாய்வுக்கு
இப்புத்தகம் சிறவும் உதவியாக இருக்கும்.
மலுபுத் பக்கங்கள் கொண்ட இந்தநாள்
வரலும் வெவ்வேறு நேரத்தில் மனிதம் வாழ்ந்து
வந்திருப்பது காணியுள் ஆர், பத்திரசிகள்
(உதவித் தலைமை ஆகியவர், குறிப்பிற்
வாழ்வுகள், வேறு) தொண்டு பாராட்டு
தத்ப்புடன், தொடங்கியுள்ள: விட்டிக்
பயனர் கம்பெனி, 2, கந்தளாதல் ரோடு,
கொல்கட்டா—12, மின்: ரு. 1.

UN SODALITÀ

பிரதம நாட்டினே ஆக்கவேண்டியதே
தவிர வேறு எந்த முறையிலும் எப்படி
புதிதானவை இருப்பது முடியாத காரணம்
என்ற எண்ணம் நிலையாக வராமல் வந்து.
ஆனால், அந்தக் காலம் மிகமேலி விட்டது.
இனி நான்குநாடிக் கட்டப்படுத்தக்கூட வாயும்
சான்று நெருக்கிவிட்டு பிரதமராகும் காலம்
அந்த நேரத்தின் குகை. இந்த வரலாறு
கேட்காமல் எட்டும். விவாகம் எட்டும் மொத்தம்
நாட்டியைமேலான எட்டக்கூட ஏதெனெனவே தவிர

[illegible]

உணவு அமைச்சர் சுப்பு அனந்தர்

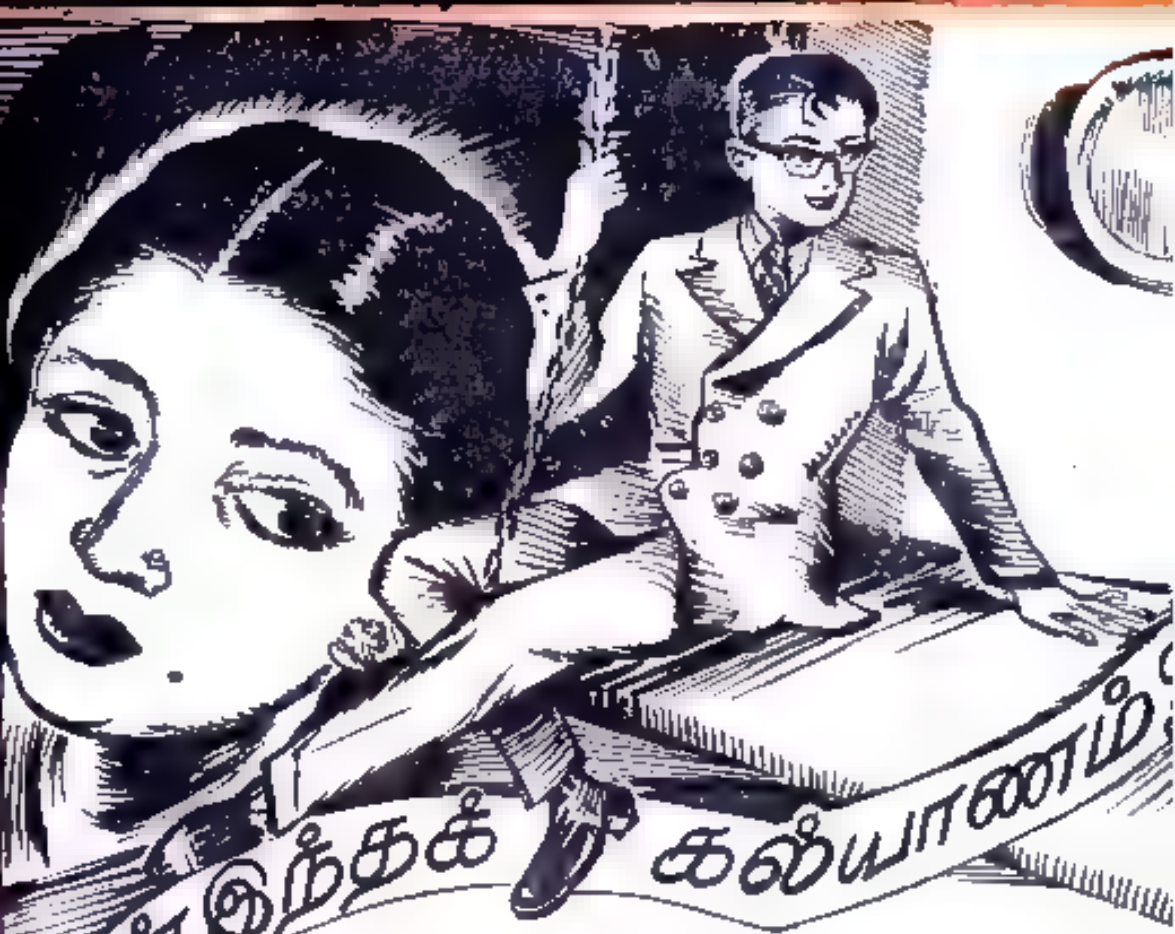
[illegible]

திராமத்திலுள்ள பரமஹன்ஸ் நம: சித்
தேவம் என்று விழைகிறவந்தான் உத்தரவ சித்
தேவம் என்று சொன்னான் ; பரமஹன்ஸ்
தேவ தேவதாதம் உருத்தருக்களில் மூலம் எனத்
தொண்டலாம் விழைகிறவந்தான் அதன் வி
ஷயம் என்று சொன்னான்.

விவகாரத்தார் உகை முழுதும் நீதி விசாரணை செய்து தாய்தாடு நீரும்பியதும், உகை நதி நீர்ததிக், பேதாரக ஸ்ராம கிரண்ம டட்டதை நீதிக் அகல உகை விருத்தாரி. அப்பியாது அகலிடம் பத்தி கோண்ட பக மெய்வகர்க்கள், ஸ்ராம தெரி அபம் பத்திப் பக நுணுககமான சீர்தரிக்கிள ஸ்ரூப் சிணக்கம் கோசீகர். விவகாரத்தார் அப்பொழுது உதீப சிணக்கங்கிணத் தெரத்த துக்குறித்து அவத்திருத்த சீடர்க்கள் "உத போதம்" எவ்ளும் வகயப் பத்திரிகையிற் றென்கிட்டுடனார். மேதயக் கட்டுறாண்கிற் றென்கிடுபெய்க்கிடு மேதயக்.

பாரத நாட்டில் பண்டி, மைசூரிலும், சூலம், பொருளாத்தாடம், தேசப்பந்து, நாசிகம் முதலிய சைவ துறவர்களையும் உள்ள தந்திரமூல சிவனான பிரதிமாதிரி பெருமையம் உலாமி விடுவதானதர் தெய்வகர மிகக்கிரகத்திலுர். மக்கட் குரத்தத்திற் றையம் பாகத்தம் உண்மாதம் தெய்வகர தாமதம் மிகத்தம் இத்தரம் அறிவுக்கு அரி விருந்து எந்து உதவது மிகவாழாதது.

மொழி பெயர்ப்பு: கவாழி விழுவானத்தர்;
பிரகரம்: ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம், மயிலாடி
புத், சென்னை-4; மிலி: ரூ. 3-3-3.

என் இந்தக் கல்யாணம்

வினாஜா சாய்வு நாற்காலியில் அமர்ந்து ஒரு பத்திரிகையை மடிப்பிக் கிரீத்துக் கொண்டிருந்தாள். அருகில் அவள் இருக்கையிலும் முகத்துக்கு இட்ட ஓரம் போல் தலைக்கு மேலே ஒன்றிரண்டு ஒன்று கொத்தக் கொண்டு விட்டதான். அவளது கழுவிழிகள் எங்கோ போகையில் அமர்ந்திருந்தவள், அவள் தாயார் மரகதம் அவர்கள் வீட்டில் முன்னிருந்த நுழைந்த கதவைத் திறந்துகொண்டு வந்தாள். மகன் வசகம் வசந்தாமின் இருப்பதைப் பார்த்து, "ஏன் வனஜா! எழுந்து வந்து விட்டாய்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே உள்ளே நுழைந்தாள். "எனக்குத்தான் உடம்பு தங்குவி விட்டிடுது. அம்மா!"

"தங்குவி விட்டது. கொஞ்சம் உதவிக் கூப்பிட்டுப் போகலாம், உங்களுக்கும் முடிந்ததால்,"

"போகலாம் என்றுதான் பார்த்தேன், தொடட்டம் கொடுக்கவேண்டாம்,"

"இது நானும் வருகிறேன்" என்று கூறிக் கொண்டே தாயும் அவளுடன் வந்தாள், அப்போதுதான் மரகதம் வைத்திருப்பதில் விழுந்த கத்திரிக்காய், தரல் உடைவை இன்னும் உண்ப வில்லை, அப்படியே தன் மனதுடன் நடந்து வந்தாள்.

"வனஜா! உன் மனதில் ஏன் அம்மா? அம்மாவின் சொல்லுமா?"

"என்னை இருக்கலாம் என்பது உனக்குத் தெரியுமா?" என்று வனஜா.

"ராஜா வரப் போகிறேன், அப்போதுதான் இந்தவிதமாக இதை அழகு இழந்து இருக்கிறேன் என்று உணரப்படுகிறதா?" என்று கேட்டு விட்டு வனஜாவின் மூத்தகன வகுப்பில் பார்த்தாள் மரகதம். அந்தப் பார்வைகள் பரிசுடன் ஒருவித எகத்தான மும் கைத்திருந்தன.

மகன் தன் தாயை ஒரு முறை பார்த்தான், அவன் முகத்தில் சாத்தலும் போகும் திறவுகோல் இருந்தன. "நான் இன்னமும் சிறு குழந்தை என்று அபிப்பிராயமா, அம்மா?"

"நீ எகத்திற்கும் என் வளரவில்லை குழந்தை தான்!" மரகதத்தின் குரல் கரகரத்தது.

"அம்மா!"

"என்னை சொல், வனஜா!"

"ராஜாவைப் பார்த்து நான்கைந்து வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன, எழந்தை மூதல் நான் அவருக்கே, அவர் எனக்கே என்று இருந்து விட்டது. உண்மையாக. ஆனாலும் இந்த நான்கைந்து வருடங்களில்தான் நான் உண்மையான வளர்ச்சி அடைந்தது? ஒரு சமயம் அவருக்கு என்னைப் பிடிக்காமலோ, அல்லது எனக்கு அவரைப் பிடிக்காமலோ இருந்து விட்டால். . . ?"

"ஏன் பிடிக்காமல் போகும்? இதுவரை ராஜா எனக்கு எழுதி வரும் கடிதங்களிலோ, என் அண்ணனின் பேச்சிலோ ஒருவித மாறுதலும் இல்லை!"

"மாமாவும் மாறவில்லை, நியம் மாறவில்லை. அந்தப் பத்திரிகை பேச்சிலும், ஒரு

வேலை எக்கன் இருவருக்கும் விருப்ப
மிக்கது என்றுத் தங்கள் கற்புத்த
மாட்டமாரை அம்மா!" என்று வேட்
டாக் வந்தாள்.

மரகதம் போலீஸில் ஆய்ந்தான்.
அவன் தெரிந்தவ லுள்ள கோடுகள்
உலுத்தான். மகன் மனத்தின் இந்த ஒரு
பிரச்சினை இத்தனை நாட்கள் கழித்த
சுறுசுறுப்பு என்று அவன் எதிர்பார்த்த
விதம். அழகான ஒரு பெண்ணை அழைத்
துப் பார்த்து. எவ்விதம் நேரத்தின் அது
கவரத்த மனமொரு மனமாவும் போய்
விடுமே என்று நினைத்தும் மாதிரித்
திக் மரகதத்தின் உதவியை மிகவும்
அச்சம் கொண்டது.

"அம்மா! உனக்குத் துயரமிக்
குகள் விருப்பமிக்க. ராஜ்யம் மனத்த
கொண்டிருக்கிறேன்" என்றுத் வந்தாள்.

"இப்போது நான். நீ உலுத்த சரி
தான். உனக்கு இருவருக்கும் பிரி
யின்பாவிட்டால் தங்கள் கற்புத்த
மாட்டமாம்" என்றுத் மரகதம்
உலுத்தான். வந்தாள் அவன் பெரு
மித்ததும் மிகரித்தது. தான்
பாசத்த நிறத்ததும் அவருக்கு
நேருக்கி அடைத்தது கொண்டது.

பிரகதத்ததும் பிரகத
இருவர்: சிவகுமார் என்ற மக
னும், வந்தாவும்.

மரகதத்தின் வந்தார்
வந்தாவின் போலீ
சிவராஜ இருந்தார்.
அவர் உட்பாட்டு

வந்த இத்தது விட்டு. மரகதம்
தர்வாசம் பரிசிட்பெற்றது தன் கர்ந
வாய் பொதுவ சேவகத்த அரிப்
பணம் செவ்வாக. தன் அண்ணன்
விட்டிக் இருத்தபடியே உனக்கு ஆன்
பத்திரியில் வேலை பார்த்து வந்தான்.
சிவகுமாரும் வந்தாவும் மாமன்
குழந்தைகளுடன் அழகான வந்த
தனர். வந்தார் பரிசிட்பு வந்தார்
சிவகுமார் ஒரு தான் குழந்தை செவ்வ
போது ஆகிரேடு மிகத்த விட்டான்.
மரகதம் மிகவும் உனக்கு பத்தற்றுப்
பித்தப் பித்தவன் போன ஆதி
விட்டான். அப்பொழுதுதான் அவன்
அண்ணன் அவருக்குச் சமாதானம்
கொடுத்தும்போது. "மரகதம்! நீ
வந்தத்தின் என்னும் பாரிக்கச் சரி
வந்த. உட்குள் நிபந்திக்கு தான் வந்த
செய்ய முடியும்? இதோ ராஜ்ய ஒரு
கிளம் பார், இனி அவன் உன் மகன்,
வந்தாவை அவருக்குக் கொடுத்த
கீழ். உனக்கு முடிவாக இருக்க
வும்" என்று உனக்கு.

அருத்தமா

முத்திரை முதல் வெங்கடையாடல் வரிக் கொண்டிருந்த விஷயத்தை உறுதியாக என் கொளும் தம்ப ஆரம்பித்தனர். இன்று வள்ளுரக்கு வந்து இருப்பதிரண்டு. ராஜாவுக்கு இருபத்து எட்டு. வள்ளுர் ஆரீயப் பதிநி பெற்று ஓர் உயர்தரப் பணியில் ஆரீயவயாபப் பணியாற்றி வந்தான். அவன் பணிக்ஷப் போவதற்கு உரையாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக மரத்தம் தரவு தரவாகவும் ஊர்தற்குப் பற்றிற்று பற்றிக்கு மாற்றிக் கொடுத்தியுமாயிற்று. ராஜா தீயில் ஒரு வெளியில் இருந்தான். அப்படியே அவன் சேமக்கூப் போய்ப் படித்து விட்டு வந்து திக்விடுவியே பெரிய பதவிக்கு வந்து விட்டான். அவன் தனது பெற்றோரையும், அத்தமையையும் பார்க்க வந்தபோது வள்ளுர் வெளியூர் சென்றிருந்தான். இப்பொழுது அவன் வள்ளுரக்காகவே — அவனைப் பார்க்க வே — பிண்தன் தனது வரப் போகிறான். அதை உத்தேசித்து அன்று இரவு தரைத்துக் குள் இருக்கும் மாயன் விட்டுக்கூத் தாடியும் மலையும் போவதா பிடித்தாரென. அக் சத்திப்படி எப்படி இருக்கையோ என்று வள்ளுரவுக்கு உட்புற போகவேண்டுமென்று.

அவர்கள் மாமன் வீட்டுக்குள் துடித்துத் தள்ளிச் சென்றபோது வெளியிலிருந்து வரும் தரையும் சரிவா? என்றுதான்.

"ராஜ்யத்து விட்டால், அங்கு! நாளைக்குத்தான் வருவதா இருந்தால்?" என்று கேட்டான் மகாத்மா.

“ஆமாம். மாதிரி கிடுகிடுகிட்டு வந்ததாலும், இரண்டு மணி நேரம் ஒத்தனும் வந்தான். எப்படியும் தங்கள் வரப் போகிறீர்கள் என்று சொல்லி அனுப்பலாம்.”
என்றார் வந்ததில்லாத் தாமதம்.

“என்க, அந்தா?” என்று கேட்டு விட்டு ராமமும் வந்து ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்தான். தலைக்கு பிதோ தாசனத்த வதையம் போட்டு மழமழையென்று சேவிட்டுத் கொண்டு குந்தான் அவன். மெல்லிய துணியில் துப்பட்டாவும், கால் அக்குலத்தில் பணிசெரும் இரிசை அங்கையும் அணிந்திருந்தான். கையில் கடிதமும், வீதிக்குப் போதிரும், காலில் புது மாநிரிவாசன வேலைப்பாட்டுடோடு கூடாமு செருப்பு... வந்து மெதுவாக ஓங்குவான் ஓங்கி வளர்ந்தான். அவன் ராமனின் மூத்த வதையம் பார்த்தபோது ராமமும் அவனின் கவனிப்பவதையம் பார்த்ததான். சட்டெனது திசையல்த் விரித்துத் கொண்டான்.

மதுரைப் பல மடங்கள் எழுது அமைந்திருந்த இடத்துக்கு வர நேரித்தது. கதையைத் திறக்கும்போதெல்லாம் அழகியெழுவார் ஒரு அகல வந்ததுடன் இரப்பைத் தேட்டாய்க் கனறுவதுக்குத் தெரிந்து விடும், எழுது வது இன்ன என்ன. எத்தனை வித ஆடவன் வந்திருந்தான் அவர்! வெளிக் குறுகு அணிந்து கோவிலாக! அவர் கடை, அவர் தோரணம், பேசல் வாயும் விடயம் கனல் எக்போனையும் மிகவும் வளர்ந்தது. 'பதவியேற்று விட்டாற்போதுமா? வசிக்க தெரிய வேண்டாமா? நம் சாழ்வுக்கு ஒரு மைந்தான் தந்தபே சொகுத்தான் கட எழுது சேகரம் அகியான் — அகியான் ஒரு

திருமயி²² என்று பெரிபயிர்மை அயிர்
பெரிபயிர்மை அயிர் பெரிபயிர்மை அயிர்

மதாசனம் உட்காட்டுப் பதவிக்கு அளவாகத் தன் தமையனிடிலும், மதனிடிலும் தாழ்த்த ளராகப் பெறா பேசிக் கொண்டிருந்தான். கனலா உட்காட்டு ஊழலாகிக் கமிஷன்து பந்தி துக் கொண்டு ஒரு கனையத் தனாய்க் தாட்டி அதன் மூலமாக ஊர்வரைச் செலுத்தியபடி போகலாய்க் கூழ்த்திருந்தான். பாடுதா ஊராகக் கெடுதலாய்க் பிடியாத உணர்வு கனலா ஊர்தந்தான், ராஜாது அங்கிய உரிமை, பரிவு, சிறுமை முதலிய உணர்வுகள் மிகுந்த ஒரு பார்வையுடன் பார்த்துக் கொண்டு திரிந்து, கனலா வாசிக் கருட்டிக் கொண்டு ஊர்துத் திரிந்து.

“நான் உங்களைப் பார்த்தேன் வந்திருக்கிறேன் என்பது தெரியுமா?”

தனது அலுவலகப் பதிக் கோயிலாகப்
பெரியவர்கள் குதல் கரும நோக்கு
தான் சாது நு புகழ்தலை புக்தான்.
"தான் அலுவலகம் மேட்டுத் தோண்டதான்
வந்ததேன். உலகம் நு நுகழியோகை மேன்
மேட்டு மேன்மேன் சந்ததான்...."

‘எனில்’ என்ற சொருள்படுபடி தியிர்ந்த தொக்கெழுத் தவறா..

இரு. இரு. நான் பேசிய பிறகு போக, பேசியவர்கள் வீடுய்ப்பிழுவர்கள், நான் வீடுய்ப்பிடுவேன். அது மட்டும்தான் போதாது. சைத்தியப் பரிபிரதாமாக வீடுய்ப்பம் இருக்க வேண்டும், ஸாதுர் நாம் இருவரும் சிறு குழந்தைகள் அல்ல, உன் மானசிக் உத்தரதை உத்தரபுரத் வேண்டும்" என்று உதி விட்டு மிகக் குறுகாதுடன் ஸாதுரைக் குமரத்தையே உத்தரபுரத்திலுள்ள தாயம்.

மனதா ஒரு மூலத் தன்னை நோக்கித்
கொண்டான். மனத்திற் தான் ஓடான்.
அதே போல ஒரு ரஸிக்கம், மனத்திற்
கொண்டான். மனத்திற் தான் ஒரு மூலத்
தன்னை நோக்கித்
கொண்டான். மனத்திற் தான் ஓடான்.
அதே போல ஒரு ரஸிக்கம், மனத்திற்
கொண்டான். மனத்திற் தான் ஒரு மூலத்
தன்னை நோக்கித்
கொண்டான். மனத்திற் தான் ஓடான்.

“எவ்வளவு கவனமாக, கேட்கிறீர்கள்?” என்று
செல்லப் பதப்படுத்தும் கேட்டால் தாழ்.

"உயர்த்து எடுத்த..." என்று சொல்லும்போது...

“கோபித்தம் கோவிந்தமா 7 தலைகள்
என அழைப்பதாய்ததை வெம்புகை, கோல்
கோல்” என்குள் வலது தீர்மானமாக.
நாடு பதினென்கொள்கை விழுந்தெனது
எழுந்த உன்னை போல் விட்டான். அதுத
மாதிரிதான் விட்ட உன்னைதான் வகை
நாடுதான் விட்டதே தெரிந்த விட்டது.

விவரமாகவும், மரபுதரும் தன்மை இரகசியம் திருப்பி விட்டனா. தாய் குழந்தை உதவிக்கூடிய தனிர், வளமுடன் மனத்தின் மட்டும்தான் தன் தீர்மானத்திற்குத் தானையே ஏதாவது தத்துவஞ்ஞானத்தி விட்டோமோ என்ற பயம் இருந்துகொண்டே இருந்தது. ஒரு நாள் மரபுதரும் அவயிடம் செட்டியானதான் வளமுதற்குத் தத்துவம் திருப்பி விட்டது.

கல்கெமிகோலின் காந்தாரிடைன்

காந்தாரி
டைன்

கிரகம் உத்தமமான ஆகிய
ஆயிரம் மந்திர தாலா மந்திர
கரும மந்திர தாலா மந்திர
கிரகம் உத்தமமான ஆகிய
ஆயிரம் மந்திர தாலா மந்திர
கரும மந்திர தாலா மந்திர

இவர் தமதுமன் அளி
வானது. கிரகம் மந்திர

5 அயுஸ் அழகான சிவா

Tam

கல்கத்தா கெமிகெல், கல்கத்தா - 29.

தென் இந்திய ஆயில் : 5/149, மிரட்டெய், சென்னை - 1

“வனஜா! தாழ் உங்களை வேண்டாம் என்று, அங்கு நீ...”

“தாங்கள் மனம்மா...”

“தாங்கள் நினைத்தேன்...” என்று மரகதம் பதில் சொல்லும்போது அவன் குரல் எப்படியோ இருந்தது.

“இங்கிருந்து செல்லும் போதே வேண்டாத போகிறாங்களைக் கவந்து கொண்டு செல்லுங்கள். திருமடி கத்தமாக இருந்தால் தானே உண்மையான நீங்கள் புலப்படப் போகிறது!” என்று மரகதம் தொடர்ந்து.

“அப்படியில்லை, அம்மா. தான் அவரை மணப்பது என்ற தீர்மானத்துடனே இருந்தேன். அவர்தான் வயிற் பந்து கெட்டார். அப்பொழுது உண்மையான மனத்தோடு பேசத் தொடங்கினேன்.”

“காரணம் என்ன?”

“இயற்கை, தாய் அன்பும், தன்னைக் கும்பதான் வாழ்க்கை ஒளி என்று எனக்குத் தெரண்டிருந்தது. அம்மா, நீ அதுவல் செய்து விழுந்திருக்கிறாய். மாமி விட்டால் இருக்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் இருவரும் எனக்கு ஒரே மாதிரி தான் தென்படுகிறீர்கள். மாமி எவ்வளவு தன்னைக்கத்துடன், எனவே தன்மைபுடன் அன்பு இவ்வளவு நடத்தியிருக்கிறீர்கள்!”

“அவளை மாமியாராக ஏற்க வேண்டாம் என்று சொன்னி விட்டதே உனக்கு? அவள் மனத்தில் எவ்வளவு ஏமாற்றம் இருந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறாய்?”

“இதுதான் மா வாழ்க்கை என்கிறேன் தான்— பரம்பரை அன்பு உறவு கொண்டு நீங்கள் பழகுகிறீர்களே! உன் மனம் தோகுமோ என்று அவர்களை நினைக்கிறேன். அவர்கள் மனம் தோகுமோ என்று நீ யுட்கிறாய். உனவனும் மாமியையும் இதே போல் இருக்க வேண்டாமா?”

“ராஜா எந்த விதத்தில் உன்னிடம் அன்பு குறைந்திருக்கத் தோன்றி விட்டான்?”

“தன் சூகட, அக்காரம், தன் அழகு, தன் வலிமை, தன் பெருமை—இதிலெவ்வையித்து விட்டாரே அவர்? அவரை மணத்தால் தான் அவருக்கு அடி பணித்து, பூசை செய்து கொண்டிருக்கும் வகையில்தான் அவர் எந்தவுட்குபுடன் இருப்பார்? அப்படி இருக்க முடியுமா?”

“உனக்காகத்தான், நீ செல்வதற்காகத் தான் அவன் அப்படி இருந்தானே என்று சொல்லி, உனக்கு எப்படித் தெரியும்?”

“வினாசாட்டுகிறாங்க கடவுள் பிறர் தோஷம் பேசுவதும், வெற்று ஆடம்பரமும் எனக்குப் பிடிக்க வில்லை, அம்மா! என்னை மனக்கேடு வேண்டும்!” என்று கண்டிப்பாகக் கூறிவிட்டான் வனஜா. அதற்குப் பிறகு மரகதமும் போய்க் கொண்டார்.

மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு ஒருநாள் நியை ரெண்டு ஒரு செவ்வி வந்தது.

“சாரும்பி என்ற பெண்ணை ராஜா மணந்துகொண்டு விட்டானாம். அதைப் பற்றிக்கூட யாருக்கும் குறை இல்லை. பெற்றோருக்குச் சொல்லாமல் தாய் தன்னைவற்ற அநாதைபோல் போய்க் கவலாமை செய்து கொண்டிருக்கிறான். அதைப் பரவாயிடுகிறது. அவன் கவலாமை செய்து கொண்ட பெண் சாரும்பிக்குப் புத்தொலாம், கவதி

மனவினா—தம்ப பிள்ளை மனியாசுடன் குறிப்பிட்டு என்ன எழுதி இருக்கிறான்?

வனாயி—“இந்த மனியாசுடன் கொண்டு வரும் தயக்கத்துக்கு அவசியம் இன்னும் கொடுக்கவும்” என்று சொல்லி அக்காரைப் பார்த்து இருக்கிறான்?”

யார்களை அவன் ஆயிரம் அனத்து விட்டார் எனாம். அந்தப் பெண்ணை மணந்திருப்பதில் ராஜாவுக்கு என்ன அபிப்பிராயமோ? யாருக்கும் தெரியவில்லை.”

இதென்பதிலைக் கேட்டது முதல் வனஜா வின் மனம் நினைக்கொன்றாமல் தவித்தது. ஏற்கனவே ராஜாவைத் தான் மறுத்தது சரி யிடுகியோ என்ற ஐயம் இருந்து வந்தது. இப்பொழுது இந்தச் செய்திலைக் கேட்டதும் அவன் உண்மை துவரத்தில் மூண்டு விட்டது.

“தான் எவ்வளவு கவதக்காரியானிட்டு போன! என் ஒருத்தியின் வாழ்க்கை இப்பதனை என்னி அவரை மறுத்து விட்டேன். அவரை மணந்து கொண்டு பிறகு அவரை மாற்ற முயன்றிருக்கக் கூடாதா!” என்று வனஜா பலவாறும் தன்னை நித்தித்தபடியே இருந்தான்.

ஒரு வாரமும் சென்றது. தன்னுடைய கெழுவதற்கு குறித்து இரண்டொரு வரிசை தவிர அறிமுகக் கடிதம் எழுதுவதையே விட்டு விட்டான் ராஜா. பிறகுதான் ஒருநாள் திடீரென்று வீடு வந்து சேர்ந்தான். அவனிடம் போய் அதுகுறிக்கப் பெற்றோர்கள், சாரும்பி பேசினாள்: “அப்பா, சாரு போய் நந்து தாட்கொண்டிருக்கிறான்.” என்று.

“என் கவதக்கு எழுதவில்லை?” என்று மட்டுமே கேட்டார் தந்தை.

“அவன் நன்றாக அறிவாத உங்களை நினைத்துத் தொந்தரவு செய்வ வேண்டாம் என்று தான் எதையும் எழுதவில்லை” என்று ராஜா.

வினாவெழுத்து மனதையும் வேலை, மரகதம் அவனை விட்டுக் குப்ப போலிருந்தான். வனஜா மட்டும் விட்டும் இருந்தான். எடவுன் பட்டில் மூல் வினாக்கள் பொருத்தி விட்டுக் கைகப்பி, கண்ணடி நின்று, அவன் உண்மை

சேமிப்பவர்

சிறந்த

சேவை

செய்பவர்

புது தில்லியை விட்டு வரும் போது நான் ஒரு வருஷம் காலமாக திட்டமிட்டு 4800 ரூபாய் அடுத்த வருஷம் காலமாக செலவழிக்கத் திட்டமிட்டிருந்தேன். இப்பெருக்குதலாகிய ரூ. 500 ரூபாய் தேசிய சேமிப்பு முறை திட்டமிட்டிருந்தேன். எனவே இதை அறிந்தும் தொகை — அது எவ்வளவு சிறப்பாக இருந்தாலும் எட்டாம் மூன்றாம் தடவை உபயோகிக்கப்படும்.

நாட்டின் வருங்காலத்திற்கு
முதலீடு செய்க
தேசிய சேமிப்பு
சமுதாய செழிப்பு

சேமிப்பதன் மூலம் வருங்காலத்திற்கு அளவற்ற செலவுகளுக்கு முதுகைத் தேசிய சேமிப்பு கமிட்டி, சிவகா அமைத்து உதவும். சேமிப்பதற்குப் பிரதேச சேமிப்பு அதிகாரி, 12333

நாயும் பூனையும்

★

ஒரு பனங்காரர் வீட்டில் நாயும் பூனையும் மிகுந்த பழையவர் வளர்த்த வந்தன. எந்தக் காரி வந்ததும் அவை ஒன்றையொன்று பதைத்துக் கொண்டாடி நானே விடப்பாது.

ஒருநாள் பூனை வெளியில் உணர்வச் செல்லும்போது, அருகிலேயுள்ள ஒரு செம்மறி ஆட்டிலிடம் போய்ச் சேர்வது. செம்மறி ஆட்டுக்குக் கோபம் மூண்டது. ஒரே பாய்ச்சலாகத் தன் வளைந்த கொம்பால் பூனையை இடிக்க வந்து விட்டது. பூனை ஒரு கவர் மூளைக்கு அடிபட்டுக் கொண்டது. ஒரே இடியில் பூனை தெளிந்தபொழுதுக்கும், தன்வெண்பாசு அந்தச் சமயம் அதன் கிரோதி நாய் ஓடி வந்து பூனையைக் காப்பாற்றியது. அந்த நாய் பூனைக்கு அடித்ததைப் பார்த்துச் சித்தமாமல் ஓடி வந்து அந்த ஆட்டிலிருந்து பாய்ந்து ஆட்டை மிரட்டி ஓடச் செய்தது. தூரத்தில் போய் அந்த ஆடு "இது என்ன, வேடிக்கை! பூனைக்கு கிரோதியான அந்த நாய் பூனையைக் காப்பாற்றி விட்டதே! ஆபத்தான சமயத்தில் கிரோதியான இருப்பவனையும் காப்பாற்றும் தருமம் இந்த நாய்க்கு இருக்கிறது. ஆனால் பூனைக்கு அது எங்கே புரியப் போகிறது?" என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டது.

நாய்க் குருதி: குழந்தையைத் தொட்டி, அக்குப் பின்பாக இந்தக் கடினாரத்தின் பெருமூதில் வைத்து விட்டால் அது பாட்டுக்குத் தாக்கப் போய் விடுமென!

இந்தச் சட்டத்தை நான் சம்பாதிக்காமல் வெட்டி, வெண்டும். அது எப்படி? (இதே டார்க்கவும்.)

சென்ற இதழில் வெளியான ஆராய்ச்சி புத்தகம் கிடைத்தது.

சட்டத்தை நான் சம்பாதிக்காமல் வெட்டி, வெண்டும். அது எப்படி? (இதே டார்க்கவும்.)

மருங்காவடி

சித்திரச் சாபங்கள்

7

இவ்வெய்தினியைக் கேட்டதும், வாய்மந்தாப்போன் இரு கூண்டார் கூண்டம் மிக மரியாதையுடன் குழைபாசியின் இருப்பட்டதுககு அழைத்துச் சென்றான்.

நீதிப் பெருமையைக் காட்டுவான் இவ்வாறு வாய்மந்தாப்போன் நினைந்தான். அந்த சூதாசியை அழைத்து வந்த எல்லோரும் கைவிட்டுவிட்டு வாய்மந்தாப் புகழ்கிறார்கள்.

வாய்மந்தாப் புகழ்க்கிறார்கள். சூதாசியை அழைத்து வந்த எல்லோரும் கைவிட்டுவிட்டு வாய்மந்தாப் புகழ்க்கிறார்கள்.

இவ்வெய்தினியைக் கேட்டதும், வாய்மந்தாப்போன் இரு கூண்டார் கூண்டம் மிக மரியாதையுடன் குழைபாசியின் இருப்பட்டதுககு அழைத்துச் சென்றான்.

வாய்மந்தாப் புகழ்க்கிறார்கள். சூதாசியை அழைத்து வந்த எல்லோரும் கைவிட்டுவிட்டு வாய்மந்தாப் புகழ்க்கிறார்கள்.

மரகதத்தின் திருமணம்

~ விஜயம் ~

2. ஆகா நிறைவேற்றது!

மரகதன் கத்தாயி வீட்டுக்குப் போன பிறகு வேவன் தன் வீட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்க்கு விண்ட நேரம் போகிறான். கத்தையாகப் போகிறது பார்த்தாலும் மரகதன் கிறிஸ்தவத்தின் நிறைவேற்றி வைத்தாலன்றி அது கூட உடனே நிறுவதற்கு வற்பெயில்லா என்று தோன்றியது. ஆனால் இது விஷயத்தில் மரகதத்தின் சம்மதம் வேண்டுமே என்று

அவனுக்குக் கவலைப் பிடுகிறது. அவன் அவன் மிகவும் செல்வமாகச் சேரட்டி வளர்த்திருக்கிறான் உலகம்!

வயற் பக்கம் கனெல்லாம் கத்தி அகல்கிற வீட்டு மரகதம் அப்பொழுது தான் வீட்டுக்கு வந்து கொண்டு வருகிறான். அவ

ருடன், அவன் அருமையாக வளர்த்து வந்த குதிரைக் குட்டியும் வந்தது. அந்தக் குதிரைக்குட்டி 'மொழு மொழு. மொழு மொழு' வென்று வளர்க்கிறிருந்தது. குதிரைக் குட்டியைக் கயிற்றில் கட்டி, அந்தக் கயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டு உதாசனமாக மரகதம் வருவதை நேரில் பார்த்தவர்கள் அவனை ஒரு வாராளி என்றே நினைப்பார்கள்.

வேவன் மரகதத்தை அப்போடு வர வேற்று. மெதுவாக அவன் கல்யாணப் பேச்சை ஆரம்பித்தான்.

"மரகதம்! சிக்ரெமாக உன் கல்யாணத்தை நடத்தி விடலாம்னு இருக்கிறேன். என்ன சொல்லுகிறாய்?"

"அப்பா, நான் உங்கனோடு இருக்கிறது உங்களுக்குப் பிடிக்க வில்லையா?" என்று கேட்டு மரகதம் தேம்பினான்.

"குழந்தை! உன்னாலே எனக்கு என்ன அம்மா, சிரமம்? எனக்குத் திடம் இருக்கிற போதே உன்னை ஒருவன் கையிலே ஒப்பு விடுத்து விட்டாய் தான் என் மனம் சிம்மம்தான் பிடுக்குமே."

"மாப்பிள்ளை யாகு என்று சொல்ல வில்லையே, அப்பா?"

"மாப்பிள்ளை ரொம்பப் பெரிய இடம், அம்மா! அவர் வீட்டுக்குப் போய் வீட்டில் உனக்கு ஒரு கஷ்டமும் கிடையாது!

விஜயம்-

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். மாப் பிள்ளை இந்த ஊர்தான். 'ஈ' எப்பொழுது விளைந்தாலும் விட்டுக்கு வந்து என்னைப் பார்க்கவாம். ஈதும் உன்னை வந்து அடிக்கடி பார்க்க்போன!"

"அது யாரப்பா? நீங்கள் யாரைச் சொல்கிறீர்கள்?" என்று விவப்புடன் கேட்டான் மரகதம்.

"நம்ம பிராகதார் கத்தையிடான் அம்பா, நம் விட்டுக்கு வரப்போகும் மாப்பிள்ளை!"

இதைக் கேட்டதும் மரகதத்துக்கு ஒரு தடவை தூக்கிவாரிப் போட்டது. தும்புத வயது ஆளவருக்கு இன்னும் எப்போது ஆசையா? அப்பாவிடம் இது குறித்து அவன் ஒன்றும் பேச விரும்பவில்லை. பிராகதாரிடம் பட்டிசூக்கும் கடனைத் தீர்க்க வழி தெரியாத நிலையில்தான் அப்பா இந்தத் திருமணத்துக்கு இடைச் திருக்கிறார் என்பதை அறிந்தத் தெரியாத கொள்ள அவளுக்கு அதிக வேர் பிடிக்க வில்லை ஆனால் அவன் ஆசை வைத்

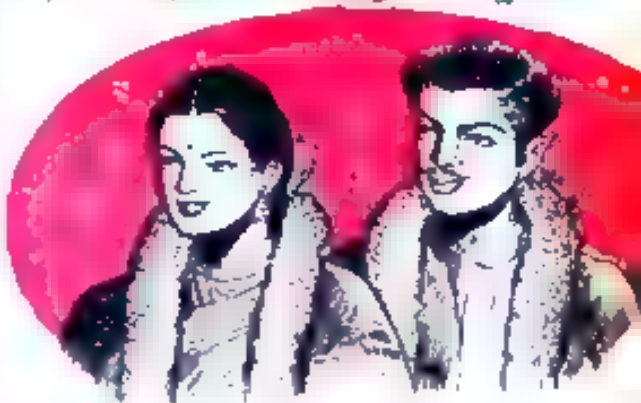
திருந்த அதை மகன் குமரகுரு வின அழகிய முகம் அவன் மனத் திரையில் தோன்றியது. உடனே அவன் பிராகதாரின் பிட்டத்தை எப்படியும் கவியித்து விடத் தீர்மானித்தான். ஆனால் அப்பாவின் முகத்தைப் பார்த்தால் பரிதாபமாக விருந்தது. அவன் வாய் திறந்து ஒன்றும் பேசவில்லை. அவன் எவ்வளவோ சிரமப்பட்டுத் தன் மனவேதனையை மறைத்துக்கொள்ள முயன்றான்.

மரகதம் மெனக்கொய் பிசூக்கவே, அவன் பிராகதாரை மணக்கச் சம்மதித்து விட்டதாகவே வேலன் தீர்மானித்தான்.

கல்யாண ஏற்பாடுகளெல்லாம் பிராகதாரின் சொந்தச் செலவிலேயே ஆடம்பரமாக நடந்தன. பெரிய பந்தல் போட்டு, ஊரில் உள்ள பெரிய மனிதர்களை யெல்லாம் அழைத்து அவர்களுக்கு ஒரு விருந்து வைப்பதென்று பிராகதார் தீர்மானித்தார். மரகதம் தனனை மணக்கச் சம்மதிப்பாரோ, மாட்டாரோ என்று அவருக்கு இறு சந்தேகம் இருந்தது ஆனால் கல்யாணத்தைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லாமல் ஏதோ உல்லாச விருந்துக்கு அழைக்கிற மாமியே எல்லோரையும் அழைத்திருந்தார். அந்த விருந்து வைப்பதில் பெரிய மனிதர்களுக்கு எதிரில் மரகதத்துக்கும் தமக்கும் நடக்கப் போகும் கல்யாணத்தை நிச்சயம் செய்து விட்டால் அப்பறம் அந்தக் குடும்பக்காரப் பெண் ஒன்றும் செல்வ முடியாது என்று நினைத்தார் பிராகதார். வேலனுக்கும் இந்த ஏற்பாட்டில் சம்மத்தான்.

விருந்துக்கு ஏராளமானவர்கள் வந்திருந்தார்கள்; பக்கத்து ஊர்களிலிருந்தெல்லாம் வந்து விசைத்திருந்தார்கள். காலை மீல் காழ்பி, பலகாரங்கள் சாப்பிட்ட பிறகு, பிராகதார் வேலன் விட்டுக்கு விடை உபயந்த சாகை, புடவைகளை யெல்லாம் கொடுத்து அனுப்பி மரகதத்தை அழைத்து வரச் சொன்னார், வேலன் பிராகதாருடன் அவர் விட்டிடையே இருந்தான்.

மரகதத்தை அழைக்கப் போனவர்கள், "பிராகதார் அலங்கரித்து அழைத்து வரச் சொன்னார்" என்று அவளிடம் சொன்னார்கள். மரகதம் அவர்கள் கொண்டு வந்த பட்டுப் புடவைகளை யெல்லாம் தன் குதிரைக் குட்டியின் மேல் போர்த்தி அலங்கரித்து அதை பிராகதார் விட்டுப் பின்புறத்து வழியாக மாடிக்கு அழைத்துப் போகச் சொன்னான். பிராகதார் வேலனைக் காரர்கள் அவன் சொன்ன மாமியே குதிரைக் குட்டியை அழைத்துச் சென்று சிரமப்பட்டு மாடியில் ஏற்றினார்கள். பிறகு பிராகதாரிடம் சென்று, "எஜமான"

தங்கள் உத்தரவுப்படியே அலங்கரித்து அழைத்து வந்து விட்டோம்" என்று சொன்னார்கள்.

உடனே சந்தோஷத்துடன் பிராகதார் மாடிக்குத் தம் கண்பர்களை யெல்லாம் அழைத்துக் கொண்டு போனார். குதிரைக் குட்டி விருந்த அதைவிட கதவு சாத்தி விருந்தது. மெதுவாகக் கதவைத் தட்டின பிராகதார், "மரகதம், வேளியே வா, அம்மா! என் கண்பர்கள் உன்னைப் பார்க்க மிகவும் ஆவலோடு காத்திருக்கிறார்கள்" என்று கூறினார்.

உடனே, உடனே விருந்த 'தளர் தளர்' என்று வந்ததனாலும் சத்தம் அழகாகக் கேட்டது. விருந்துக்கு வந்திருந்த பெரிய மனிதர்களும் கண்பர்களும் இதைக் கேட்டுக் கூக தட்டி ஆரவாரம் செய்தனர். பிராகதார் தங்களை யெல்லாம் சந்தோஷப்படுத்துவதற்காக இந்த மாமிரி ஓன

உங்கள் அழகை அதிகாக்கிறது பாதுகாக்கவும் செய்கிறது!

அற்புத நறுமணமுடையப்பட்ட
சாஸில் ஸ்னோ உங்கள் சரு
மத்தை அழகுறச் செய்கிறது.
பாதுகாக்கிறது. எல்லாப் பருவ
காலங்களிலும் சருமத்தை
மிருதுவாகவும், வெவ்வேட்
போல்வழுவழப்பாகவும்
வைக்கிறது. பவுடருக்கு
ஆதாரமானது. என்னைப்
பலையில்லாது. சாஸில்
ஸ்னோ சொற சொறப்பும்,
வரிகளும், கோடுகளும்,
புண்களும் ஏற்படாமல்
சிறந்த மூலையில் தடுக்
கிறது. பூச்சிக்கடிகள், வெடிப்பு
களினாலும் பாதுகாக்கிறது.

ஒரு காங்கேட்
உயர்தர சர்க்கு

சார்ம்ஸ் ஸ்னோ

C56/3

என்கில் பலகாரிய க்ரீமையும் பன்கம்பலகாரியும் பரிசீலித்திருக்கிறீர்களா?

புத்துணர்ச்சி

யுடன்

இருங்கள்

ஆம், அங்குடன் ஹமாம் தேய்தலு க்ளாஸ்க் செய்தலின் குதாஸத்த டன் பக்ஷிக்குடன் செய்தலாகைய உங்கள் குதாஸத்தகு இத்தகைய உணர்ச்சியே ஏற்படும். ஹமாம் இரவு எழுப்புகளுக்கு ஹமாம் இன் விசை ஒரு பரிசுத்தமான சேப்பு. குதாஸத்தன் அதன் இன்பமூட் கும் தருமாத்ததும், திறத்ததும் அருமபுகுந்தும்.

லாடாஷின்

ஹமாம்

லாபெல் சோப்

100% இந்திய
மூலதனம்—இந்திய
விசைகம்—இந்திய
உருவப்பு

S-TQM-15B Tamil

[அகமதாபாத் டைலிங்ஸ் காரியாலயத்தினர் பிரசுரம் செய்திருக்கும் 'சத்தியமே தெய்வம்' என்னும் கார்டி வசன மஞ்சரியிலிருந்து ராஜாதி எடுத்த எழுதியது]

69

மனத்தையும் பேச்சையும் செயலையும் அடக்கியான்வது பிரம்மசரியம். புலன்களின்மேல் நம்முடைய ஆட்சிவைச் செலுத்த வேண்டும். அவற்றில் ஆட்சிக்குள் நாம் அகப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடாது. இதில் வெற்றியடைய நான் கூறிய கட்டுப்பாடுகள் மிக அவசியம் என்பதை நான் என்னுடைய அனுபவத்தில் கண்டு வருகிறேன். இது முடியாத காரியம் அல்ல. ஆனால் பலர் தோல்வியடைகிறார்கள். இந்திரியங்களை உடக்கியாள் ஆளப்படுகிறார்களேயன்றி அதற்கு வேண்டிய பல துறை முயற்சிகளைக் கையாள்வதில்லை. பிரம்மசரியத்தை அடைய ஆளப்படுகிறவன் தன்னுடைய குற்றங் குறைகளை அம்பலப்போது அறிந்து கொள்வான். உன்னத்தில் மறைந்து விடக்கும் ஆசை வேகங்களைத் தோக் கண்டு கொண்டு, அவற்றை அகற்றிவிட இடைவிடாமல் முயல்வான். உள்ளத்தில் அலைபுறம் எண்ணங்கள், மறற்றிலும் வசப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். உள்ளத்தில் தோஷமிருக்கும் வரையில் பிரம்மசரியம் இல்லை என்று வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மனிதனுடைய உள்ளத்தில் எண்ணங்கள் தாமாக்கத் தோன்றும். வேண்டாம் என்றுலும் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கும். காற்றையும் அடக்கவாம். மனத்தை அடக்குவது அதனைச் சுடினம். ஆனால் உள்ளத்திலுள்ளே என்ன இருக்கிறது அவ்வாறு? அவனுடைய அருள் பெறின் அந்த உள்ளத்துக்கும் சக்தி வரும்; குற்றங்களைக் களைவ, யாருமே இது முடியாத காரியம் என்று எண்ணி விட்டு விடவாகாது.

பெருந்த செல்வத்தை அடைய முயற்சியும் பெரிதாகவே இருக்க வேண்டும். அதற்கு பயப்படலாகாது.

நான் இந்தியாவுக்குத் திரும்பி வந்த பிறகுதான் பிரம்மசரியத்தை அடைவதற்கு மனிதனுடைய முயற்சி மட்டும் போதாது என்பதை யுணர்ந்தேன். அதற்கு முன் நான் வேறு விதமாக நினைத்தேன்; ஆகார சீயம்மம் மட்டும் போதும், அதனுடைய காமக் குரோதாதினை அடக்கி விடலாம் என்று எபத்தியக் காரணப் பொருள் எண்ணி வந்தேன். இங்கே வந்த பிறகு உண்ணாமை உணர்ந்தேன். அதன் அருளும் வேண்டும் என்பதை யுணர்ந்தேன். என்னை ய சொந்தக் கதைகளை மூக்கச் சம்பாப வளர்க்கவில்லை; நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

தன்னம்பிக்கையும் தெய்வ பதியும் இரண்டும் திறைய இருந்தால் பிரம்மசரியத்தை அடையலாம். என்னையும் அடையலாம் என்று எல்லாருக்கும் உறுதி கூறி நிறுத்திக் கொள்கிறேன். உபவாசம் முதலிய விதங்கள் அனுஷ்டித்து, புலன்களுக்கு வுகர்ச்சிப் பொருள் தராமல் இருக்கவாம். ஆனால் வுகர்ச்சியிலுள்ள நன்மை உள்ளத்தை விட்டு நீங்காது. அந்த நன்மையும் நீங்க வேண்டுமானால் தோக்கம் சசவிடம் செல்வ வேண்டும். இது நேர வாக்ஷியம். வீடு பெற வேண்டுவதற்கு வழி அவன் நாமமும் அவன் அருளமே. இந்தியாவுக்குத் திரும்பிப் பிறகுதான் நான் இதை யுணர்ந்தேன்.

— கலாநிதம்

நீரிழிவு

குணமாகும்

சிறு நீரில் சர்க்கரை காண்பது நீரிழிவு (DIABETES) நோயின் முக்கிய அறிகுறி. உங்களுக்குப் பசியும் தாகமும் அதிகமாக விரும்பத்தானும், உடல் உருகிப் போவதும் வந்தாலும் அடிக்கடி நீர் இறங்கிவரும் உங்களுக்கு நீரிழிவு நோய் இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. இம் கொடிய உடல் உருகி நோய், தான் பற்றிவைக்கக்கூடிய மூலக் கண் வகையில் விடுவதில்லை. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவர்களின் மரண காலத்துக்கு இழுத்துச் செல்லும். நீரிழிவு விபாதிதையைக் குணப்படுத்த இயற்கைக்குள்ளே போடப்படுகின்றன. ஆனால் அவற்றினால் விபாதி கொஞ்சமும் குணமாகாது. இயற்கைக்குள்ளே நீரில் சர்க்கரைகளைக் குறைக்கின்றன—அதுவும் மருத்துவ சக்தி உள்ள வகையில்தான். ஆகவே, உபாதைகளைத் தடுக்க வாழ்வதில் முயலவும் வாய்ப்பு போட வேண்டியதுதான். இதனால் அதிகச் செலவு ஏற்படுவதோடு கூடவும் உண்டாகிறது. நோய் குணப்படுத்தாத போதும் நீங்கள் புண்டுகளையும், உண் நோய், பசு நோய், வசித்துக் கொள்ள முடியாத பணியை வேதனைகளால் சிரமப்பட்டு நேருகிறது.

நீரிழிவு விபாதிதையுடன், நீங்கள் சர்க்கரை நோயின் உபபொதித்து, சர்க்கரைமாலையும், கண்மாலையும் நீக்கவாலாமல், பத்திரமாலையும் சிவிகைப் பெறுங்கள்.

பண்டக்காய் புதுவித வகையில் மூலதனமாகக் கொண்டு, அப்பொருள்களின் சர்க்கரை புடல் தயாரி செய்வதற்கும் வினஸ் சர்க்கரை மாத்திரைகள், நோயை அடியோடு அகற்றுவதுடன், எத்தனையோ பேர்களை இம் நோய்க்குள் அடங்காது இருக்கிறார்கள் பட்டியல் இல்லாமல் குணமாகிவிடுகிறது. இதை உபயோகித்துப் பல ஆயிரக் கணக்கானவர்கள்; இத்தோயின் மரணப் பிடியிலிருந்து தப்பி விடுகிறார்கள். இம் மருத்தை உபயோகிக்கத் தொடங்கிய இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள்ளேயும், நீங்கள் சர்க்கரை குறைகிறது; அத்துடன் அதிக நீர் இறங்குவதும் திறக்கிறது. மிக நாட்கள் உபயோகித்தானே நோய் தணிந்து இருப்பி ஏற்படுகிறது. விட்டிருக்கிறதையுடன் நீங்கள் சர்க்கரை நோயை வலி தவறுகிறார்கள். விசேஷ பத்தியம் எதுவும் இல்லை. நீங்கள் அதன் குணத்தை அறிவீர்கள். இதுபற்றிய விவரம் இவ்வாறு ஆகியும் பிரகடனம் செய்யப்பட்டுப் பாருங்கள்.

60 மாத்திரைகள் கொண்ட புட்டி ஒன்றின் விலை 6-12-0 (மூலக் காய் நோய் தடுக்க)
வினஸ் ரிஸர்ச் டிபார்ட்மென்ட் (E. M.)
தூய்மைப் பெட்டி, No. 587, கங்கா

HEWLETT'S MIXTURE

ஹியூலெட்ஸ் மிக்சர்

60 ஆண்டுக்கு மேலாக இத்த ஹியூலெட்ஸ் அறிவாய், வசித்துக் கொள்ளுங்கள், நெரு செரிசை, வாய் பொருமல் புளிப்பு, குடல் விபாதிதையுடன் இவற்றிற்கு முக்கிய பரிசாரக உபகருத்திலும் பெயர் பெற்ற வினாக்கி வருகிறது. அயின் செர்த்தும், அவ்வாறும் 4 அயுன்ஸ், 10 அயுன்ஸ் அளவுகளில் எவ்வாறு மருத்துக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

C. J. HEWLETT & SON
(INDIA) PRIVATE LTD.,
MADRAS-3.

மாவன்கிதலன்

17. பூவும் புன்னகையும்

சைக்கிள் மணி சத்தம் கேட்டதும், மார்க்கப்பந்து, "பார்த்தாயா? கல்யாணப் பேச்சை ஆரம்பிக்கலாமா என்று கேட்கும் போதே சஞ்சம் ஆடுறது. அன்றைக்கு விட்டியுப் பார்த்தாயே, பொன்னுவை...? அவருடைய சிற்றப்பா இவர். பொன்னு தங்கமான குணம், உனக்கு அங்கே இந்த ஆவணியில் மணம் மூடித்து விடலாம் என்று வந்தோம்." என்றார். சின்னத்துரைக்கு அப்போது என்ன உணர்ச்சிமேலிட்டது என்பது அவனுக்கே தெரியாது. கர்வம் ஒருபுறம்; எரிச்சலும் ஆத்திரமும் ஒருபுறம் மாறி மாறி ஏற்பட்டன.

"நான் கல்யாணம் செய்து கொள்ளும் உத்தேசத்துடனேயே இங்கே, வார்! மன்னிக்க வேண்டும்" என்றான் அவன் பட்டென்று.

சின்னத்துரை ஏதோ பொறிக்குள் அகப்பட்டுக் கொண்டாற் போலத் தவிர்ந்த தவித்தான்.

கல்யாணம்...! பாணுவைத் தவிர அவன் அந்த எண்ணத்தில் தன்னோடு ஒருவரையும் இணைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவன் தின்னொருவருக்கு உரிமையளி விட்டான் என்றறிந்த பின்னர் அவன் தன்னைச் சுற்றிலுமே விரக்தி வேலிதான் எடுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

அந்த நிமிஷத்தில் பாணு சிரித்துக் கொண்டு அவன் முன் எதிர்ப்பட்டு, "அண்ணா, என்ன போசை? சம்மதம் என்று சொல்லுங்கள்!" என்று சொல்லி விருந்தால் அவன் கட்டுப்பட்டே திருவான். ஆம், அவன் எப்படியோ அவனுக்குக் கட்டுப்பட்டவனுவி விட்டான். அவன் ஆதரவில்லாத அநாதையாக அவன் முன் வந்து நின்றான். அவன் பெரியவனாக நின்று ஆதரிப்பான். அது அவன் வாழ்வில் ஒரு பெண்ணுக்கு இடமளித்துவிட்டதோ சாந்தியமாகுமா?

"பாணு, குழந்தை எல்லோரையும் இங்கு ஒரு நாள் அழைத்து வாருங்கள். மாமா! நீங்கள் சமீபத்தில் பூத்துறை போயிருந்தீர்களா?" என்று பேச்சை மாற்றினான்.

"போயிருந்தேன். ஆஸ்திகர் மகாநாடு நடந்ததில்லையா? சுப்பராமன் கடிதம் போட்டிருந்தான். ஏன்? நீதான்

அந்த மண்ணையே உதறி வந்து விட்டாயே; என்ன விசேஷம்?"

"கம்மாத்தான் விகாரித்தேன். பாணுவையும் குழந்தையையும் அழைத்து வாருங்கள், மாமா!" என்றான் சின்னத்துரை மீண்டும்.

புனிமங்கவத்திலிருந்து திரும்பும் பஸ், அவர்கள் போக வேண்டிய வண்டி வந்து விட்டது.

"வராமலென்னடா? கண்டிப்பாக வருகிறோம். நீ முதலில் கல்யாணம் செய்து கொண்டு குடியும் குடித்தனமும் ஆனால் பிறந்த வீடு இல்லாத குறையை மறந்து அவனே வருவான்!"

இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே அவர் விடைபெற்றுக் கொள்ள எழுந்து விட்டார். அது சின்னுவின் உன்னததைச் சுருக்கென்று வைத்தது.

பஸ் நகர்ந்த பின் சின்னு வெகு நேரம் பஸ் போன திசையே நோக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

நீந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தை நேரிடக் கூடாது என்று தவிர்க்க முயலுவதெனினும், அது அநேகமாய் நேரிட்டே திருவிறது. வாழ்க்கையில் மனிதனுக்குப் பின் எப்படிச் சோதனைகள் உண்டாக முடியும்? சின்னு பாணுவின் நினைவைத் தவிர்க்க முயன்றான். கஜேந்திரபுரம் என்று எண்ணத்தையே சிந்தையில் நுழைக்காமல் காவலிட்டான். என்ன பிரயோசனம்? அவன் எவ்வளவோ மறத்தும் அவன் விருப்பத்துக்கு எதிராக. இன்னொரு டுறை கஜேந்திரபுரத்தை நாடி அவன் செல்ல வேண்டி இருந்தது. ஆர், கணபதிபாளையம் வாலிபர் சங்கத்தின் காரியதரிசி முருகசன் நினைத்தால் நினைத்த காரியத்தைச் சாதித்து விடுவான். கங்கள் சங்கத்தில் பேசுவதற்குப் பரிமாணம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று அவன் தீர்மானித்ததை நடத்தாமல் விட்டு விடுவானா? சின்னத்துரை எவ்வளவு மறுத்தும் அவன் கேட்கவில்லை.

"சம்மா, வாங்க தம்பி!" என்று கட்டி இழுத்துக் கொண்டு விரம்பி விட்டான் முருகசன்.

மாணுவேன், அன்று வானம் மூடி இலேசாகத் தூற்றல் விழ்ந்து கொண்டே

டிருத்தது. அவன் எவ்வளவு திடமாக மனதை வைத்துக் கொண்டும் அந்த வீட்டை நெருங்க நெருங்க இடைமறி வாதவைக்க மூக்குழப்பமும் மேலிட்டன.

அடிக்கடி தட்டும் சத்தம் கேட்டு ஒத்தலில் எட்டிப் பார்த்தவன் பொன்னுதான். அவர்களைப் பார்த்து விட்டு மருட்டியும் பாபாப் பறமா அலகுகளே ஒடினான்! சின்னுவுக்கும் விவரிக் இயலாத பரபரப்பு. குறுகுறுப்பு. பாணுவை அழைத்து வருவானோ?

ஆனால் அப்பொழுது பொன்னுயின் அம்மா வந்து விட்டாள்.

முருகேசன் கைரிடிமாக, "பரிதாபம் அவர்களைப் பார்த்து வந்தோம்" என்று கூறினான்.

ஒரு கணம் விழித்து விட்டு அவன் சேக்க ருரல்க் காட்டி, "மாடிக்குப் போங்கள், அங்கு இருப்பார்கள்" என்று தெரிவித்தான்.

வாசல் திண்ணையிலேயேதான் மாடிக் குக் செல்லும் வழி இருந்தது.

படி ஏறுவதையிலேயே கை கவனவென்ற கிரிப்பொலி அவர்களுடைய செலி கலியே பாய்த்தது. காத்திமதியின் ஒலி

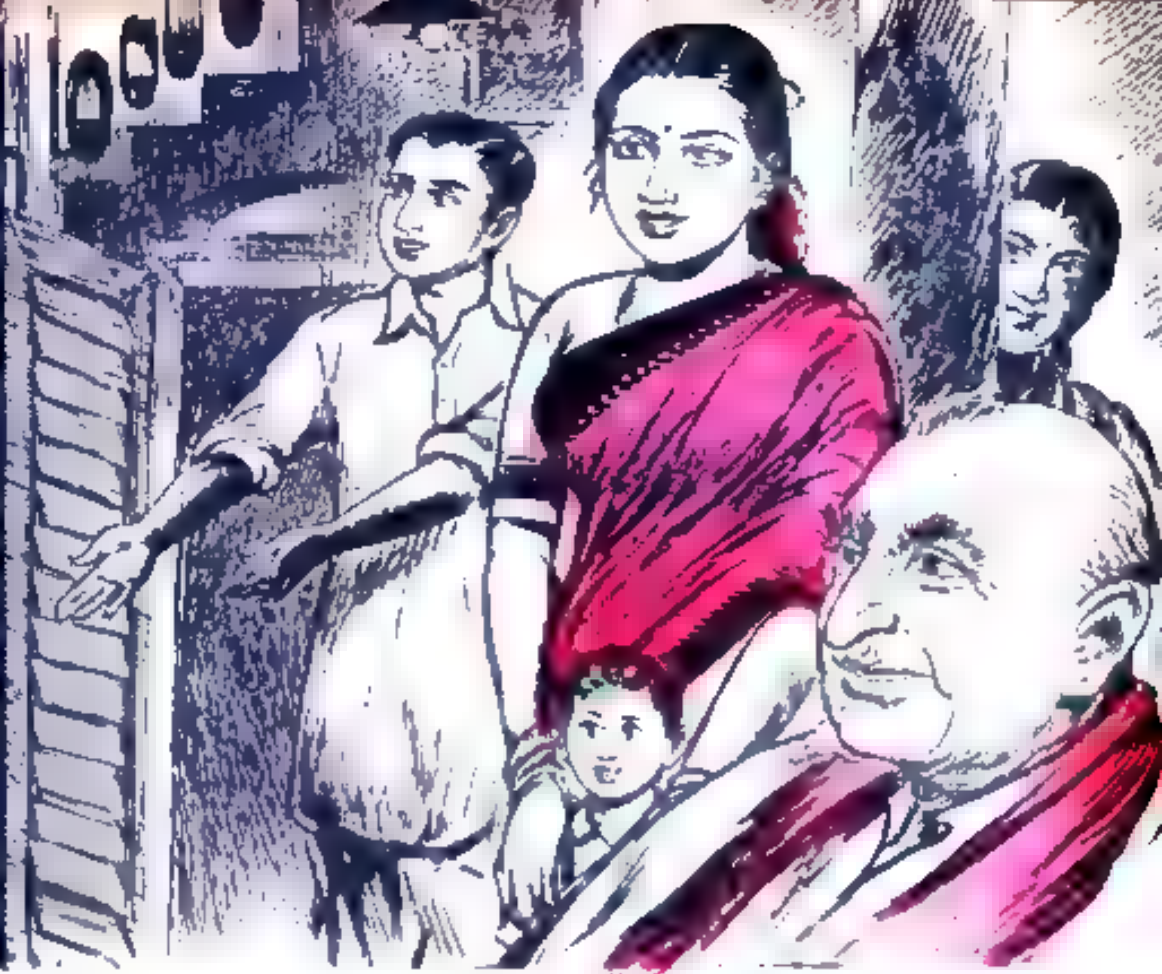
வைப் சின்னு புரிந்து கொண்டான். கூடவே ஒலித்த ஆண் குரல்.... அவ லுடையதா? பாணுவின் காதலனுடையதுதானா?....

இதற்குள்ளே அவர்கள் செருப்பொலி வராந்தாவிலிருந்த காத்திமதியிக்குக் கேட்டு விட்டது போலும். அவர்கள் மேல்படியில் எதிர்ப்பட்டதுமே அவன் சின்னுவை நோக்கிப் புன்னகைசெய்து, "வாருங்கள், வாருங்கள்..." என்று வரவேற்றான்.

வராந்தாவில் சித்திரப் பூவேலைகள் செய்ப்பட்ட பாங் ஒன்று விரிக்கப் பட்டிருந்தது. கவரிக் பெரிய அளவில் காத்தி மகானின் படம் கதர் மாலைபால் அவங்கலிக்கப்பட்டு விளங்கியது. பாலின் ஒரு ஓரம், பத்திரிகைத் தாள்களும் புத்தகங்களும் கிடந்தன. இன்னொரு புறம் தள்ளியும் கையுமாக மூக்குக் கண்ணாடியும் கதர் ஸ்பிரைங்குமாக ஒரு இடம் ஒன் காட்சி யளித்தான்.

சின்னு கண்ணிமைகளைப் பட பட வென்று கொட்டிக் கொண்டான்.

அந்த இடங்களை உற்றுப் பார்த்தான். "இவன் யார்? எங்கே, எப்போது

பார்த்தோம்?" என்று தகவியை கேட்டுக் கொண்டான்.

காத்திமதி, "அன்று அப்படி ஒரு மணி கூட திகிலாகக் காப்பீடாகப் போய்விட்டிருக்கிறேன்? தாத்தா எங்களைக் கொடுத்தது கொண்டார், உங்கள் ஊர்க்காரர்கள் இங்குதான் போனது வரக் கூடாது?" என்று சொல்லிக் கொண்டே கேட்டு விட்டுப் பாயில் உட்காரச் சொல்லி உபசரித்தான்.

சென்றதுகா இன்னும் அந்த இளைஞனையே பார்த்தான். "உங்களை எங்கேயா பார்த்தாற்போல் திணைவு ... திணைவு வரவில்லையே?"

"திணைவு வரவில்லையா?"

கவகலவென்று அவன் சொல்லி விட்டுக் காத்திமதியைப் பார்த்தான்.

"எங்கே பார்த்திருப்பீர்கள்? பங்கலில் அடிக்கடி போவார். உங்கள் லெராட்டலில் இறங்குவார். அங்கு பார்த்திருப்பீர்கள். இவர் பெரியபாண்ட வத்தியதானே ஆகியிருப்பதற்குக் கம் தூரத்தில் இருக்கிறார்!" என்று காத்திமதி விவரம் சொன்னாள்.

இதற்குள் முருகேசன், "திரு சங் லுன்தானே..." என்றான்.

"ஆமாம்" என்று அவன் சொல்லிக் கொண்டே தலைமை ஆட்டினான்.

காத்திமதி "ஒரு திமிஷம்" என்று விடைபெற்றுக் கொண்டு சிட்டுப்போக சிறே ஒரு எதுமிக்கை சரம் அடங்கிய கண்ணாடி டம்ளர்களை ஏந்தி வந்தான். சின்னாவிடம் முதலில் நீட்டியபடியே, "மாமா, மாமா இரண்டு பேரும் இன்றும் ஊரிலுள்ள அக்காள் இங்குதான் சமையலாகியவத்திற்குக்கிறீர்கள்!" என்று காத்திமதி.

"ஏன்? ஊரிலுள்ள?" என்று குழந்தை சின்னாவிடம்.

"ஆமாம், மாமி அப்போதிருந்தே உதமண்டலத்தில்தான் இருக்கிறாள். உடம்புக்கு ஒத்து வருகிறதாம். டாக்டரின் மேற்பார்வையில் தளியாய்த்தா லிருக்கிறாள். மாமா விடுவாறிலுள்ள தரிசித்து விட்டுக் காணியில்தான் வந்தார். சற்று முந்தான் மாயியைப் பார்க்கப் போனார்!" என்னுள் அவன்.

சின்னா இதற்கு என்ன பதில் சொல்ல தென்று விழித்தான். முருகேசன் அவன்

விழிப்பை நீடிக்க விடவில்லை. "அடாடா! நான்கள் பரிதிமால் அவர் களை எங்கள் சங்கத்தில் பேசச் செய்ய வேண்டும் என்றல்லவா வந்தோம்?... அவர் இல்லைவா?"

"இல்லை. இருந்தாலும் கட்சித் தார் புள்ள எங்கங்கள் என்றால் அவர் பேச ஒப்புக்கொள்ளுவதில்லைவே!" என்றான் காத்திமதி.

"அப்படி ஒன்றுமில்லை. எங்கள் ஊரில் முதியோர் கூலிக் கூடம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப் போகிறோம். ஜனங்களுக்குக் கூலியில் அவசியத்தை எடுத்துரைக்க வேண்டியதுதான் முக்கியம். நீங்கள் எல்லோருமே இந்த விஷயத்தில் எங்களுக்குப் பெரிதும் உதவுவீர்கள் என்பது எனக்குத் திடமான நம்பிக்கை. சங்கரன் அவர்களைக்கூட அழைக்கிறேன். உங்களுக்குச் செய்கரியமான ஒரு தான் அவசியம் வந்து பேசவேண்டும்!" என்று முருகேசன்.

"அப்படியானால் கட்டாயம் வருவார்கள்" என்று மொழிந்தான் காத்திமதி.

இனி மார்க்கபந்துவைக் காணாமலேயே தப்பிவிட வேண்டும் என்ற பரபரப்பு எழுந்தது சின்னாவுக்கு. முருகேசனை மெல்லத் தாண்டினான். எழுத்து விடை பெற்றுக் கொள்ளும் கட்டம் வந்தது.

"வருகிறோம், பெரியவர் வந்தால் சொல்லுங்கள்!" என்றான் சின்னா மரியாதையாக.

அவன் விழிகளை உருட்டி வாயைக் குவித்துக் கொண்டு, "ஓ!" என்றான்.

நினைவையைக் கடந்து படியிலும் கால வைத்து விட்டான்.

என்ன அது. கிம்மக் ஒலி? வாயிற் புற அறையிலிருந்துதான்! சின்னா இருதயம் அகிர்த்தாற்போல் திரும்பிப் பார்த்தான். ஜானல் திற மறைந்தது. "தான் நானியிலாதவன், உதி யற்றவன்!" — அழகையோலி, இருதயம் பிளக்கும் கிம்மக்.

பாணு! பாணுவின் ஒலிதான் அது.

திரும்ப ஒடிப் போய் பார்த்தனா மா என்ற பரபரப்பு ஏற்பட்டது சின்னாவுக்கு. "அதோ பஸ் வருகிறது. ஓடி வானத்துரை!" என்று முருகேசன் வாயைப் பற்றிக்கொண்டு ஓடினான்.

அவனும் குறுக்கக் குறுக்க ஓட வேண்டி இருந்தது. ஒரு கழியாக பஸ் வாய்ப் பிடித்து உன்னை ஏறியும் உட் கார்ந்து விட்டார்கள். —

பஸ்ஸின் ஒருவர் மந்தெருவரிடம், "தப்பர்த்தம் செய்து கொண்டு விட் டான் ஊர். அதனால் வந்த கிளை இத் தனையும்..." என்றார்.

சின்னாவுக்குத் தாக்கி வாரிப் போட் டது. பின் ஆசனத்தில் காரோ இருவர் பேசிக் கொண்ட பேச்சு அது.

தப்பர்த்தம்! ஆம், அவன் குன்று அப்படி அசட்டுத்தனமான எதை எதைபோ தினைத்துக் குறம்பி, மார்க்க பந்துவின் மீது கோபப்பட்டுக்கொண்டிருந் தான்வா? அவரைப் பற்றி எத்தனை கெடுதலான வதந்தி உண்டாயிற்று! கத்தரிவம்மா விடம் எவ்வளவு அசட்டுத்தனமான

அந்தக் காதலத்தை நீட்டிப் பேசினான்?

நல்ல வேளை. அசட் டுத்தனமான ஆத்திரப் பட்டு விட்டிருப்போ ஓடாமல் திரும்பி வந் தானே?

ஆகா! இந்த மனம் தான் எத்தனை விசித் திரமானது! எத்தக் கிளையில் வேண்டு மா னுனும் ஒட்டிக் கொண்டு விடுகிறதே?

அன்று தன் இருப் பிடத்துக்கு வந்த பிறகு சின்னாவுக்குத் திமரென்று ஒரு ஆசை உண்டாயிற்று. காவே ரியில் போய் முழுக்

வேண்டும் என்ற ஆசைதான் அது. இந்த ஆசை உதித்ததும் பூத்துவறியின் பகலம் வான காட்சிகள் அவன் கண்ணின் கிரித் தன். காவேரித் தண்ணீரின் ஆசை யுடன் இன்னொரு எண்ணமும் அவன் அடி தெருவிக் குடி கொண்டுயிருந்தது. பாணு அங்கு ஓடப்போய் வந்திருந்தா னானால்....? மார்க்க உதவைய் பூட்டிக் கொண்டு விளம்பி விட்டான். அவன் ரஸிகேறிய் பூத்துவறக்கு வந்தபோது விடியவறாலை லுண்டரை மணி இருக்கும்.

அப்பொழுது, "ஓண்டா சின்னா வாரா?" என்ற குரல் கேட்டது.

தரைத்து தொங்கும் முகத்தவே விழி களைச் செக்கி அவனை உற்றுப் பார்த்து விளித்தவர் ஐயாளாமி.

"ஆமாம் மாமா. இந்த வண்டியினா நீக்கலும் வந்தீர்கள்?"

"ஆமாம். நீ எங்கோ கோலமுத் தார்ப்பக்கம் இருப்பதாகக் சொல்லிப்பட்

FOLDELUXE

போல்டிலக்ஸ்

நாற்காலிகள்

★ தமிழகத்தில் மடிக்கக் கூடியவை ★ நீடித்து உழைக்கக் கூடியவை
★ உயர்த்த எஃகு குழாய் சட்டங்கள் ★ பல வர்ணங்களில் கிடைக்கும்
தேராட்டங்கள், டிரைப்புகள், ஆஸ்பத்திரிகள், சினிமா, நாடகக்
கொட்டைகள், தூய் நிலையங்கள், வீடுகள் முதலான இடங்
களுக்கு உபயோகமாகும்படி பிரத்தியேகமாகத் தயாரிக்கப்பட்டவை.

தென்னிந்தியாவுக்கு விற்பனை ஏதன்முடன்:

அடிஸன் & கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்
மதராஸ் - பெங்களூர்

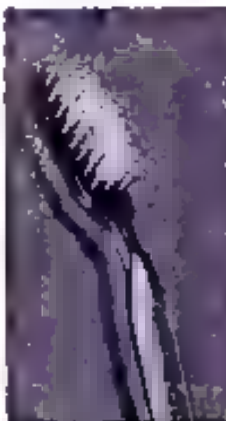
உலக முழுவதும்
விரும்பப்படும் ஒரு
இன்பகரப் பானம்

பார்லோவா

HOT FOR COLD

ஒவ்வகல் மிகவும்சுவை ஏதன்வி
மதராஸ் - 1

பூரண வாய் சுத்தத்திற்கென தயாரிக்கப் பட்டது

- கிருமிகள் அகற்றப்பெற்ற ஊனின் முடி
கள்.
- அழகிய ஊர்ஸ்டுக் பிடிமில் நன்கு
இணைக்கப்பட்ட முடிகள்.
- உங்கள் பற்களுக்கான உருப்பெற்றது.
சுலபமாக சுத்தம் செய்கிறது.
- கிருதுவான சுத்தி—பல்வின் எழுமையான
பாதிக்காது.
- மெதுவான முறையில் எறுகளை பலப்
படுத்துகிறது.

அதிக பலனுடன்!

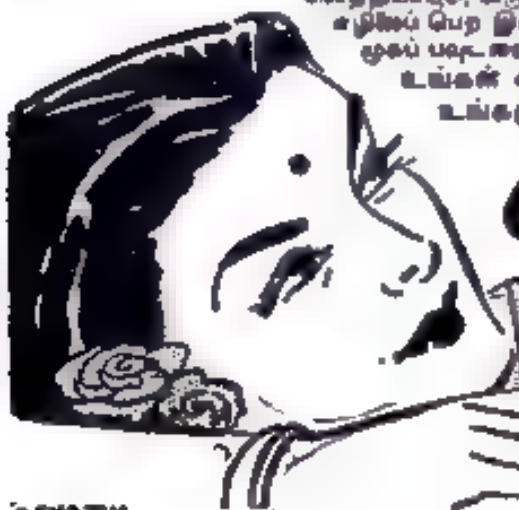
பல்வின் ஊர்ஸ்டுக் சுத்தம்
செய்கிறது. எறுகளை பிடுகு
வகை தடவி விடுகிறது.

ஒவ்வொருவரும்
பெரியவர்களுக்கு, சிறி
யவர்களுக்கு, குழந்தைக
ளுக்கு "சேஷா"
உபயோக
படுத்தலாம்.

கால்கேட்
பெறலான் ஓத் பிரஷ்
மலிவு-நீடித்த உழைப்பு

தாமரைவின் அழகை நீங்களும் பெறலாம் . .

சுத்தியையும், மிருதுவையும், மட்டும் மென்மையுடன் கூடிய
சுழிப்பு பெற இவ்விய மங்கையர்கள் ஆஷா
முகப் பவுடரை உபயோகிக்கிறார்கள்.
உங்கள் விருக்குகளை
உங்களுக்குரிய பவுடர்

Seha

ஆஷா முகப் பவுடர்

விநாயகசுந்தரன் :
துவாரபேரம் மனோகன் அண்ட் கோ பன்னாடு.
மதுரை - 625 001

பெருமையின் உட்கார்த்தாள் ஐயாவாள்.

“ஆமாம் மாமா. கம்பா ஹரிஸ் பத்து நாள் காவேரித் தண்ணீர் குடித்து விட்டுப் போகலாம் என்று வந்தேன். நீங்கள் மாப்பிள்ளையோடு பம்பாய்க் குப் போயிருந்தீர்களே. இங்கே எப் போது வந்தீர்கள்?”

“ஐயம், என்னடா பம்பாய்? எட்டு அடிக்குள்ளே எண்பது பேர் இருந்து கொண்டு இந்தக் காவேரி க்நாணத்தை விட்டு அங்கே என்னடா இருக்கிறது? நாள் போன மூன்றாம் மாதம் திரும்பி விட்டேன்.”

விடி வெள்ளி ஸ்ரீரங்கம் அந்த வேலை யிலே குளிர்த்த காற்று மெல்ல உட்கார் விளிக்க வைத்துக் கொண்டு தலையில் சேல் இருவரும் தெரு ஸ்ரீரங்கம் திரும்பி ஸ்ரீரங்கம், பிரமராயர் சத்தின் கழிவு நீர்க் கண்ணாற்றின் வாசனை மூக்கைத் தாண்டித் துத் சின்னத்தைக் குரலம் விசாரித்தது.

அவன் வந்தது தெரிந்ததுமே விட்டி னுள்ளவர்கள் அனைவரும் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். அவன் கை சேனகிவத்தைப் பற்றியும் இன்னும் வேறுபல பேசுவதிலும் சேட்டு அவனைத் திணை அடித்தார்கள்.

“ஏண்டா, சின்னு! ரயில் இன்ன் பெக்டர் விட்டிவிருந்து அந்தப் பெண் பாணு முன்பைப் போல் மறுபடியும் ஓடி வந்து விட்டதே இங்கே ஒரு நாள்?” என்று கிட்டு.

சின்னுவுக்கு உலகமே அமைவற்றுப் போயிற்று. “.....”

“அப்பறம் அவரும் அந்தப் பிள்ளை யுமே கார் போட்டுக் கொண்டு வந்து அழைத்துப் போனார்கள்!”

“பாவம், ஸ்ரீரங்கோணாறு போனும்! இப்படித்தானே அவளுக்கு முன்பும் வந்ததாம். விட்டிச் சரிவாகக் கவனித்துச் செயல்படப் பெரிவர்கள் என்று யார் உண்டு? திருமென்று இங்கேதான் வந்தான். ‘ஏன்?’ என்று கேட்டதும் ‘உங்களைப் பார்த்துப் போக வந்தேன். பாட்டியைப் பார்த்துப் போக வந்தேன்’ என்றான். பாட்டியைப்போல பார்க்கலா வது? கண் கழிப்பே நன்றாக இல்லை. என்ன செய்வது என்று நாங்கள் விழிக் கையில் தலையெனியாக இரண்டு பெருமே வந்து அழைத்துப் போய் விட்டார்கள்” என்று குக்மினி விவரித்தாள். அப்போது தாகு “பாணுவின் அம்மாவுக்கும் இப்படித்தானே வருமா? அந்தப் பெண்ணுக்கும் அப்படியே வருகிறது. அதில் அநியை மென்!” என்றான்.

சின்னுவுக்கு யாரோ தெஞ்சை இறுக்கிப் பிழித்தாற் போல் இருந்தது.

அப்படியானால் தந்தி உண்மை. அன்று அழுதவரும் பாணுவேதான்! ‘பாணு. உன் கதி கண்டனியில் இப்படி ஆயிற்று? கைத்திரியம் பிடித்த நிலையிலா நீ அப்படி விம்மினாய்? தெரிந்தும் போமாம் வந்தேனே?’

என்னுததெல்லாம் எண்ணத் துவங்கி விட்டது சின்னுவின் உண்மை.

இந்தச் செய்தி கேட்ட பிரதான அவ ளுள் பூத்துவறையில் ஒரு கணம் கூட இருக்க முடியவில்லை.

சின்னத்துரை பாதி ரயிலிலும் பாதி பன்னிமாமாய் பிரயாணம் செய்து தோண்டுவதற்குடையுப்போது விளக்கு வைக்கும் தருணமாக இருந்தது. ரோசைக் கடுதெந்திரபுரம், சென்னை, எப்படியப் பாணுவை அவர்கள் சிறையிலிருந்து விடுவிப்போம் என்றெல்லாம் அவன் யோசித்துக்கொண்டே சென்றான்.

மார்க்கப்பந்து கூடத்தில் குழந்தை வாக மாறி விளையாட்டில் ஈடுபட்டிருந்தார். அவருடைய தோழன் ரவிதான். விளையாட்டு, ரயில் விளையாட்டுத்தான் என்பதைச் சொல்ல வேண்டுமா?

சிரத்தையோடு அவர் போம்மைத் தண்டவாளங்களைப் போருத்தி. தோழன் ‘இப்படியில்லை போ’ என்று காலாய் ஆத் திரத்துடன் தண்ட வாளத்தை உதைத்துத் தன்னினால். பிடிப்புவிட, ஐடிவந்த ரயில் வண்டி தடம் புரண்டு விழுந்தது.

“தடிப்பயலே, நான் சரி பன்னு கிறேன், காலாக் உதைக்கிறேன்!” என்று கத்தி, அடித்தார் அவர்.

கைபன் வீறிட்டு அவரின்னான். அப் போது அங்கு வந்தவன்... விளக்கொளியில்... பாணு, பாணுதான், கண்கில்லை. நிசமாக அவனேதான். கறுப்புக்கரை போட்ட வெள்ளைச்சேலை, பனிக்கொன்ற குக்குமம், சிலந்த உதடுகளில் சிரிப்பு. சோகத்தில் ரேகைகூடக் காண முடியாத நிறைந்த சிரிப்பு!

“தாத்தா அடித்தாரா? விடக்கிறார்!” என்று குழந்தையைச் சமாதானம் செய்துவிட்டுப் பெரிவகரைப் பார்த்து. “புரட்சிக்காரரின் பிள்ளை தானே, மாமா?” என்றான்.

அவருடைய குறும்புப் பார்த்தை மறு படியும் திரும்பியது. பாணுவின் கண்கள் ராஜா கூடத்திலிருந்து வந்து, “தே இங்கே யாடா ரவி, ரயிலும் வெண்டாம், போட்டாரும் வெண்டாம். நடந்து போகிற விளையாட்டு விளையாடலாம் நாம்” என்றான். அவன் பார்த்தை, கையுடன் கவரோரம் ஒதுக்கி தின்ற சின்னத்துரையின் மீது விழுந்து விட்டது. “அடாடா! வாரும்பன்,

அழகுக்கு உகந்தது
ஆடக்ஸ் குன்மை
பந்தி மும்மம் சாந்து
பாடலிக் ஹேர் ஆயில்

தலாஜிப்பங்கள், அரவிந் லாபரடரீஸ்
 விவிலிப்பங்கள், அழகாட்சுபாட், மதுரை. 100

ரகர்க்கள் வீரும்பம்
ரம்யமான ஆடைகளுக்கு
ஸ்ரீ நிவாஸ்

காட்டன் மில்ஸ் லிட்.
 ஸ்ரீ நிவாஸ் நகல்
 வட்டி ரோடு, பம்பாய்-1

SN-N 5

குடும்ப நண்பன்

டஸ்ஸரூல்

இருமலுக்கும் புண்பட்ட தாண்டைக்கும்

“அன்றைக்கு வந்தாலாம். பாணு எமாசாரம் தெரியுமோ இக்கோனா? நீ என்னதான் நினைத்தாயோ?”

அவன் உணர்வு குத்திட்டு நின்று. அந்தச் சமயத்தில் ‘சூகா சூகா’ என்ற இனம் குழந்தைகளின் ஒலி கூடம் முழுதும் நிறைந்து மார்க்கப்பந்துவின் கவனத்தைத் திருப்பியது.

என்னத்துரை விடப்படுன் அந்த ஒலி வந்த பக்கம் விழித்துப் பார்த்தான்.

“பாணு, பாணு!” என்று மார்க்கப் பந்து கத்தினார்.

“இதோ வந்து விட்டேன்!”

“என்ன பார்க்கிறாய்? இன்றுதான் பிள்ளையென்று நானாகிறது. குழந்தை யிற்று, அப்பப்பா! என்ன கஷ்டம்! கவலை என் கிறாய்?” என்று மார்க்கப்பந்து குரவிக் தாழ்த்திக் கொண்டு. “இந்த நித்தாறு எழெட்டு மாதங்கள் அவளுக்கு ஒரு மாசுட்டம்தான். முதல் தடவை உனக்குத் தெரியுமோ என் னவோ? பூந்துறையில் ஓடி வந்தானே? அப்போது கயபுத்தியில் இருந்தான் என்று நினைக்கிறாய்? ஒரு மாதிரியான திணை. உனக்குக்கூட நானே அவன் எழுதுவதுபோல் அப்போது இரு கடி தாவி எழுதிப் போட்டதாக நினைவு. அப்போதுகூட நானும் பாணுவைக் கு அப்படி வரும் என்று நினைத்தேனா?”

என்னத்துரை மூச்சிடிவெ மறந்த வன்போல அவரை உற்றுப்பார்த்தான்.

“அன்று பார், நாங்கள் மகாநாட்டுக் குப் போய்த் திரும்பி வருவதற்குள் பூந்துறைக்குப் போய் விட்டான். விட்

பிலே காவல் வேறு இத்தனைக்கும். டாக்டர் பிரசவித்த பின் சரியாகி விடும் என்று சொன்னதும் எத்தனை கவலை என் கிறாய்? பூந்துறையில் என் னவோ சொன்னார் கள். அவருடைய அம்மாவக்கும் இப் படித்தான். இந்த மாதிரி சமயங்களில்

மாசுட்டம் வருமாம். நானும் நானு பேரறிய எதற்கு வெளியே கொல்ல வேண்டும் என்றுதான் அன்றுகூட உன் னிடம் ஏதோ சொன்னேன்...”

இன்றுவுக்கு நெஞ்சிலிருந்து பத்து போன்று ஒன்று கரைந்து இறங்கி அவன் உள்ளத்தை இலேசாக ஆக்கியது.

அசட்டுத்தன்மாக என்னவெல்லாம் நினைத்தான்?... பூந்துறையில் குக்கியி அம்மாளோ, நானுவோ இந்தச் சமா சாரத்தைச் சொல்லி விடுக்க மாட்

டார்கனோ? வெறுமனே புத்தி சரியா யில்லை என்றடித்தார்களே?

அவன் விழிகைக் கொட்டவும் மறத் தவறாய் உட்கார்த்திருத்த போது. “ஏண்டா! போசனை முடிவாயிற்று? பொன்னுனைப் பார்த்தாயோ? இப் போது வேண்டுமானால் அழைத்துவரச் சொல்வாடுமா?” என்றார் மார்க்கப்பந்து.

“காத்தி அதற்குத்தான் போவீடுக் கிறான் மாமா! ஏன் அன்னா. மதனி வருவான். எனக்கும் பத்து நாட்கள் சொந்தம் கொண்டாடிக் கொண்டு வர முடியும் என்று பார்த்தேனே, எந்தப் பரிம கொடுக்க மாட்டீர்களா?”

இன்று திரிந்த அகலாப் பார்த் தான். பரீவும் சோதர பாசமும் ஒளிர்ந்த அவன் விழிகளில் இரங்கும் பாவமுயிருந்தது. “நீ கொஞ்சமேனது நான் மறுப்பேனா, பாணு?” என்று கேட்டது அவன் பார்வை. அடுத்த சனம் அவன் இதழ்களில் அந்தக் கொணல் புன்னகை நெளிய அவன் திணை நிமிர்ந்து கொண்டான்!

“குழந்தையைப் பாருங்கள்” என்று அவன் தணித்துக் காட்டினான். என்னகு திது கைகள்கள்; புஷ்பம் போன்ற மேனி; விளக்கு வெளிச்சத்தக்கேககம் கரும் மணி விழிகள்; செப்புவாய்!

“என்ன பேர் மாமா?” என்று கேட் டான் இன்று.

“அவர்கள் என்னென்னவோ பேர்கள் சொன்னார்கள். வாரி எப்படி வேண்டு மானதும் கூப்பிடட்டும். நான் மாமி பேர்தான் வைத்திருக்கிறேன். ராஜா

இவ்வளவு சாத்தமாக நிதானமாகச் சிந்தனை பண்ணிப் பிடிபவ ராக, செயல் புரிபவ ராக மாறிப் பார்க்க அவளுக்கு எத்தனை ஆசை! ராஜா தன் குடும்பத்தோடு நாளைக்குப் போகி றான் விஜேபாஜியுடன் பாத யாத்திரையில் வந்து கொண்டு

அவருடன் உடக் கோவைக்கு வருவ தற்கு....” என்று அவர் விவரித்தார். பாணு அவன் கையில் குழந்தையைக் கொடுத்தான்.

என்னத்துரைக்கு நெஞ்சு நிறைந்து தளும்பியது: உடலில் ஒரு இன்பச் சரிப்பு உண்டாயிற்று.

பூவை ஏந்தவது போல் அதுங்காமல் ஏந்திக் கொண்டு ஒளி வீசும் கங்க குடன் அந்தச் சிவனைப் பார்த்துப் புன்னகை செய்தான். (முத்தம்)

தூல்லதோர் ஏனை செய்யுது!

நா. பார்த்தசாரதி

கூடையில் பிடித்த மயழ. கொஞ்சமா எது திற வேண்டுமோ இக்கூ. கொட்டத் தீர்த்த விடுவெம் எப்பது போல் விடாமல் பெய்து கொண்டிருந்தது. தார் பூசியவர் போல வானம் மெய்க்கொள இரண்டு மெட்டது. மயிற்றலர் வேறு கோத்து கொண்ட கோண்டலா வேண்டும்?

"ஏன் இங்கு வந்து மாட்டிக் கொண்டு போய்?" என்று ஆகிவிட்டது எனக்கு. தெய்விக எல்லைகள் தடுக்கி இடித்த அந்தச் சின்னஞ் சிறிய தாரை கொட்டவை இருந்தது. அங்கு ஒருபேரு இடம் போக மிடுகிய குரே ஒரு ஸ்தலிக் தாரையும் உதாரவரும் ஒங்கிக் கொண்டு தின்றோம்.

உருமியப் போட்டையிலிருந்து தீர்த்தகொர பாகவையையும் இருந்திடுகியவையும் பார்த்துப் போகலாமென்று நினைக்கப் பறப்பட்டுருந்தோம். தாரையும் உதாரவருமாக இரண்டே இரண்டு பேர்தான்! இருந்திடு மயிசைப் பார்த்து ஒடித்ததும் மயிசைத் தெய்விக் கொட்டங்கள் இருக்கும் பகுதியை, சென்று பார்க்க வேண்டும் என்று எனக்கு ஒரு ஆசை உண்டாயிற்று. என் விருப்பத்தை உதாரவரிடம் கூறினேன்.

"ஒன்று போறே கொட்டியே அது தாரை போனதுதான் எப்போதுமே பார்த்து ஒடியும்! இப்போளுதே மயழ விழுந்திடுது. மயழ பெரிசாகப் பிடித்துவிட்டான் அங்கே போய்த் திரும்புவது கூடமாச்சோ?" என்று பதிக் கொஞ்சலாக் அவன்.

"பரவாயில்லை, அப்பா! போய்க்விட்டுத் தான் வருவோமே! இதற்கென்று தனிவாக இருக்கு தானா புறப்பட்டு வரப்போகிறோம்? மயழ இவ்வளவுதான் துறுதெறு" என்றேன் பிடிவாதமாக.

"சரி, நீங்கள் ரொம்பச் சொக்கிறீர்கள். எப்படி மாட்டென்றது?" என்று அவருடைய மனத்தோடு புறப்பட்டான் அவன்.

அந்த உதாரவருக்கு தெரியும் தெய்வியோ என்னவோ? இப்போது அவன் கொண்டது உண்மையாகி விட்டது. எங்கள் ஜீப் எவ்விடத்தில் இருக்கும் மயிசைப்பகுதியை

அடைந்த போதே மயழ பவமாகப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டது. அப்போது காலை பதினேழு மணிக்கு மேல் இருக்கும். நீப்பை திறத்தி விட்டு அந்தத் தாரை கொட்டவையின் ஒங்குகையும், மயழ திறவே இக்கூ. காலை ஆறேகால் மணி ஆகிவிட்டது. என் மனிக்கட்டிக் கெடா என்னும், காலடியின் ஒழுகை மயழத் தன்னிலும் வருவாயிற்று ஒங்கி கொண்டிருந்தது.

உதாரவர் என்னை விழித்து விழித்துப் பார்த்தான். அவராக் சொல்லிக் காட்டி, குடியானதைக் கண்டவாகத் திறப்பதற்குக் கொண்டிருந்தான் அவன். காலை நான் தலைபிடுவெய் மயிசைப் பாசிப் போட்டுத் கொண்ட மாழிசை ஆகிவிட்டது என் நிலை.

"இது என்னப்பா என்னை பிடித்த மயழ? பிறையத்துக்கு வரிகிறதென்று போய்ப் போழித்து கண்டிருக்கிறேன்! என்ன வந்தாலும் சரி வேண்டு இப்படியே நீப்பை ஒட்டிக் கொண்டு வெளியே விட்டாக் என்ன?"

"தடக்கிற காலைமாய்ப் போகலாம். இந்த மயழவியை ஜீப் சின்ன இடத்திலேயிருந்து ஒரு அங்குலங்கூட தாராது. மயிசை ஒட்டகாலிலே தன்னார் கை திற ஒங்கி கொண்டிருக்கும். நோடு தன்னார் அந்தத் மேலும் பள்ளமும் சேரம் சாவிவரமாக இருக்கும். இந்த நிலை வியை இனிமேல் ஒன்றும் செய்யாததென்கிறேன்."

"என்னப்பா! பெரிய குண்டாகத் தாக்கிப் போடுகிறோமே! பசியும் பட்டியுண்டாக இரவு ஒருவதும் இந்த தட்ட தக்காட்டிக் ஒட்டாதத் தாரை கொட்டவையோ தடுக்கி இருக்க வேண்டும்! இது தாண்டி மிருகங்கள் பழகுறே இடமாயிற்றோ?"

"தான் சொன்னேனே, நீங்கள் கேட்டீர்கள்? போய்த்தான் அவனென்று மென்று ஒத்ததாக் காலைத் தின்றீர்கள். புறப்பட்டு வந்தாயிற்று. இனிமேல் வருவதை அனுபவிக்கியவர்களுடையதான்!"

அவன் நான் ஆதிரைததைப் பெறத் தீர்த்துக் கொண்டான்.

தான் தாரை கொட்டவை வானத்தில் வந்து பார்த்தேன். கண்ணாக்கெட்டிய தாரை மயழ

"நான் தேர்தலுக்கு நிதிநிறுவனம்; என் மனைவி நிதியம் வரவேட்கையை மகனாக நிதிநிறுவனம்; என் பெண் கல்யாணத்திற்கு நிதிநிறுவனம்; அநேக கைகள் பணத்தை நிதிநிறுவனம்!"

ஒரே இருளில் ஆட்சி: தங்களுக்கும் இருளாகும் அகில வேறுபாடுகளைத் தொனியில் கருநீல மயில் கிரகங்கள் இருளோடு இருளாக ஐக்கியப்படுத்தித்தான், மயில் பருவியில் சாதாரணமாகவே ஐந்து ஐந்தாவது மணிக்கு இருளும் வரும், மறை மூட்டத்திற்குள் அப்போது மணி ஐந்துடன் ஆகாமலிருந்தும் இருள் கைத்துப் போயிருந்தது. ஜீப்பின் அருகே தெருவிடப் பார்த்தேன். உட்காருகிற 'ஸ்டீட்லாக்' உட்பட எவ்வாறு கொட்டை கொட்டி திரைத் திரைபோலிருந்தன.

ஜீப்பின் முன்புறத்திலிருந்து உற்றுப் பார்த்தவன் எட்டென்று திரும்பிட்டுப் போய் தாயடி பிள்ளைக்கு தலாந்தேன். பயம் மறைந்த கை உயிர்வது. மயிர்த் கைகள் மேலே எழும்பிக் குத்திட்டன.

"ஏன், டிரைவர்! இங்கே யார்; அந்த டார்ச் டிட்டை இப்படிச் சொண்டா. இது என்ன வென்று பார்ப்போம்." என் குரல் தடுக்கத்திற்கு மிரண்டு குழறிப் போயிற்று.

"என்னது? என்ன, அங்கே? இதோ வந்து விட்டேன்!" டிரைவர் ஓடி வந்தான். நடுங்கும் கைகளால் அவனிடமிருந்து டார்ச்சை வாங்கினேன்.

கனிகை அழகாகக் கைகிரல் தயங்கியது. மறைந்தத் திடப்படுத்திக் கொண்டு அழகினை. "டார்ச்" ஒளி வட்டவடிவமாக மூல்களிடமிருந்து விழுந்து பறையது.

அப்பாடா! தகவல் வேலை! நான் திரைத்துப் பவந்தது போல எந்தத் தாடிமிருளும் வண்டிகளுக்கு ஏறிப் படுத்திருக்க வில்லை. ஒரு மணிக்கு ஒருவருடைய மூலம் தெரிவாயில் இருந்துப் போர்த்து வெண்ணைப் போர்வைவால் மூடியக் கொண்டு மறைத்து அடக்கமாக ஜீப்பின் மூல்களிடமிருந்து கருண்டு மூல்களிடமிருந்து. அதைப் பார்த்த பிறகுதான் என்னை நினைவாக மூலம் வந்தது. படுத்திக் கிடந்த விதத்தைப் பார்த்தால் கைகளில் வெறு ஏதோ ஒரு கைபாயினோ, மூல்களையோ, அகத்தது கொண் டிருந்த மாதிரியும் இருந்தது.

"இந்தா, ஐயா! எழுந்திரு. ரொட்டியில் ஏதாவது வண்டி நின்று கொண்டிருந்தால் யாருடையதென்று கேட்காமல் நீ பாட்டுக்கு ஏறிப் படுக்காமா!" எழுந்திரு. ஐயா, எழுந்திரு." வெண்ணைப் போர்வைவின் மேல் ஒக்கி ஒரு தட்டுத் தட்டிலும் டிரைவர்.

சூப்பிரெண்டு வாரிசு களிடமிருந்து கொண்டு ஒரு இனம் பெண் எழுந்திருந்தான். அவன் கையில் ஒரு குழந்தை. எங்கள் இருவருக்குமே ஆச்சரியம் நிலை கொண்டவிலை. எவ்வளவு ஒரு என்டேட் உயிர் தனிக்கு அடக்கமாக மூல்களிடமிருந்து என்னுடைய நாய்கள் எதிர்பார்த்தோம்.

அந்த நேரத்தில் அந்த மயில்களிடமிருந்து இப்படி ஒரு திகழ்ச்சியை வார்த்தான் எதிர்பார்த்த மூல்கள்? பதறி நடுங்கிக் கொண்டிருந்த குழந்தையும் கைவாசகம் மேலே இறங்கி நின்று அவன். ஒளிரும் உதறும் மணிப்பூவின் அழகிய மெல்லமவான சிறகுமேல் போல அவன் பூகடல் நடுங்கியது.

மறை குறைந்து மெல்லியவராக விழுந்து கொண்டிருந்தது. கைவாசகம் விட்டால் பன்னீர் தெனிக்கிற மாதிரி, எதிர்பாராத திகழ்ச்சியானும், அதன் அநிரந்தரத் திகழ்ச்சியானும் கைதப் பேசுவது, குறையில் வாரி பேசுவது, எப்படியுமேவது என்று எதுவும் தெரிவாயும் மூன்று பெரும் நினைத்து கொண்டே சிறைத்தொடரவது நினைப்போம்.

இடமென்று வெளிக் குளிரும் மறைத்து தனிமும் பட்டு உதறக்கவே குழந்தை விதிட்டு அம் ஆரம்பித்த விட்டது. டிரைவர் குளிரும் தலை நிமிர்வோ வில்லை. நான் சமாளித்துக் கொண்டேன், குழந்தையின் அழுத்தங்கள்கு திரைத்தாளைக் கொடுத்து விட்டது.

டார்ச் ஒளியை அவன் மூலத்துக்கு தேரே பாய்ச்சினான். அழகிய மூலம். கோவிலின் அகல அகலம் சில போல அவன் அழகு ஒழுங்கிமான பந்தத்தையும் உண்டாக்கியது. மூல்கள் கொஞ்சம் திறம், மிரண்டு பாயும் விழிகள், தந்தத்தில் தென்க்கிரை போன்ற தாடி: வட்டமூலத்தில் கருள் கருளாகக் கேசம் பூசும் தெறி. இயற்கையாகவே சிவந்த ரோஜா இதழ்கள், விளக்கொளியில் நான் அவனையே பார்ப்பதைக் கண்டு அவன் தலை கைச் சாய்த்தான். விழிகள் தரைவைய தொக்கின. குழந்தையும் அழகாகத்தான் இருந்தது: கருத்துவரை போர்த்தியிருந்தான். இருட்டில் 'டார்ச்சின்' சிறிய ஒளியில் மூலத் தேர்த்தந்தை மட்டுமே கொண்டு அது ஆண் குழந்தையா, பெண் குழந்தையா என்று அனுமானிக்க இயலவில்லை.

"மறைவிக் திரைத்துகொண்டே நிதிநிறுவனம், குழந்தைக்கு மறைத் தண்ணீர் ஆகாது. இதோ இப்படி இந்தத் தரைக் கொட்டைகளுக்கு வா..." நான் தயக்கமிடத் தயங்கித்தான் வார்த்தேன் வெளியிட்டேன்.

"இங்கே, ஐயா! உங்கள் வாரிசு படுத்துக் கொண்டதற்கு என்னை மனைத்து விடுங்கள், நான் மட்டுமேயும் எப்படியாவது நினைத்து கொண்டே போயிருப்பேன். குழந்தைக்காகத் தான் வாரிசு ஏறி மூல்களினோம். இப்போது மறை குறைந்து விட்டது. நான் போய் விடுகிறேன்." குரல் அழகுக்கேற்ற இனிமை திறந்ததுதான் இருந்தது.

"இரு அம்மா, இது! நீ யார்? எங்கிருந்து வந்தாய்? எங்கே போகிறாய்? இந்த மயில்களிடமிருந்து மறை இருட்டில் எப்படியும் போவாய்? தனி ஆளாகச் செல்லுகிற குழந்தையையும் எடுத்துக் கொண்டு இந்த மறை நேரத்தில் நீ இனம்பியாத தவறு. வாரியும், புலியும்

சேர்வ காதாரணமாக நடமாடுகிற இந்தப் பிரதேசத்தில் ஒரு சிறு வயசுப் பெண் பச்சைக் குழந்தையோடு தனியே போவதற்குத் துணித்தால் என் மனம் அதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேனென்றிருந்தே?"

"ஐயா! நீங்கள் கேட்பதையே தான் நானும் என் மனத்தைக் கேட்கிறேன். 'எங்கெடுத்து வந்தேன்? எங்கே போகிறேன்? எதற்காகப் போகிறேன்? ஏன் தனியாகப் போகிறேன்?' பதில்தான் தெரியவில்லை."

"அம்மா! உங்களைக் கண்டால் ஏதோ மனக் கலுடமடைந்து விட்டுக்காரரோடு மனஸ்தாபப் பட்டுக் கொண்டு வந்தது போல் தோன்றுகிறது. என்னையும் இந்த டிஸ்டர்வனரையும் உவ்வுடைய சகோதரர்களாக நினைத்துக் கொண்டு உங்களைப் பற்றிய விவரங்களைச் சொல். எங்காளால் உங்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்ய முடியுமானால் மகிழ்ச்சியோடு செய்வச் சித்தமாயிருக்கிறோம். உா அம்மா!.. மனறயில் தனித்து கொண்டு திறகாதே. உன்னை போய்ப் பேசுவோம். தரைக் கொட்டகையில் மனற ஐயம் ஒழுங்கிலும் உன்னை மூன்று பேர்கள் உட்காரலாம்."

அந்தப் பெண் ஐருகனம் எங்கள் இருவரையும் கூற்றுப் பார்த்தாள். பார்வையா அது? மனத்தில் ஆழத்தை முகத்திலிருந்து ஊடுருவித் தெரிந்து கொள்ள முடியும் தூண்டிய! எங்கள் நாணயத்தைக் கண்ணாடுவெயை பரிசொதிக்மிருள் போகிறுத்தது!

"ஐயா! உங்கள் இருவருக்கும் மிகவும் தள்ளி என்னிடம் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறுது போலப் பெரிய விஷயம் ஒன்றுமில்லையே? உங்கள் இருவருக்கும் அதுதர்பத்துக்கும் நானும் இக்கக் குழந்தையும் தருவிவற்றவர்கள். தவறுசெய்து எங்கள் தான் போகவேண்டிய வழியில் போவதற்கு அனுமதியுங்கள்."

தொண்டியில் பாண்டிகள் பிளிறல் ஒளி பவல் கராமா இருளில் எதிரொளித்தது. கரத்தில் மரங்கள் போல் பிடித்து ஆடுபவை போல் ஆடிக்கொண்டிருந்தன. இசைகாத தூறிக் கொண்டிருந்த சாரதும் தின்று விட்டது. மனறயின் பக்கமாகப் சேர்த்துக் கொண்டு சாற்று விசுவரூபம் எடுத்திருந்தது. மரக் கிளைகள் உரசம் 'மர்மர' சத்தமும் காட்டு

மிகுக்கக்கிள் ஒவ்றுமாகக் செவிக்கள் அதிர்த்தன. குழந்தையும் அழகானவ திருத்தனில்லை. அந்தப் பெண்ணும் இடத்தை விட்டு தகரவில்லை.

"கொன்னுக் கேள். அம்மா! நீ அவசரமாகப் போக வேண்டுமானால் நீப்பிலே கொண்டு போய் விடுகிறோம். தனியாக இந்த மலைப் பாதையில் இப்படிப்பட்ட வேளையில் குழந்தையோடு நடந்து போகக் கூடாது! வழியில் எவ்வளவோ அபாயங்கள் திறைத் திருக்கின்றன."

அந்தப் பெண் இரைந்து கிரித்தாள். அவகல வென்று வெளிப்பட்டது கிரிப்பு. ஆனால் அதில் ஏதோ உட்பொருளும் கலத்திருந்தது.

"போக வேண்டிய இடம்..? தான் இனிமேல் போக வேண்டிய இடம்தானே? அதை.. அதை நீங்களா கேட்கிறீர்கள்? அது உங்களுக்குத் தெரியத்தான் வேண்டுமா? வினாவுக என்னை என் இப்படி இங்கே நிறுத்தி வைத்துக் கொண்டு கஷ்டப்படுத்துகிறீர்கள்?"

"நீப்பிலேயோ கொண்டு போய் விட்டு விடலாமே என்னுதான் கேட்டோம். வேறு ஒன்றுமில்லை!"

"ஐயா! தான் போகிற இடத்துக்கு நீப்பில் தான் போக வேண்டும் என்ற அவசிய மில்லையே! நடத்தும் போகலாம். நடக்காம தும் போகலாம். ஓடியும் போகலாம். ஓடாம தும் போகலாம். இருந்த இடத்திலிருந்தே கூடப் போக முடியும் அந்த இடத்துக்கு!"

"அம்மா! நீ ஏதோ மன விவாகவத்தில் பேசுகிறாய். உன்னதை உன்னபடி எங்க விடம் சொன்னுக்கேவலை."

"நான் எங்கெல்லோ எப் படியோ தொலத்து போகிறேன்; நீங்கள் யார் அதைக் கேட்க? என் னுள் வெறி பிடித் தவன் போல."

"என்னை ஸார்! ஒக்கிறேன் போகும் தரீ? மூக்கு உடைந்திருக்கு போக்கு இருக்கா? எங்களுக்கு சங்கடம் வந்து விட்டதா?"

"மூடியவாது! இப்போது உங்களை விட்டு விட்டாக நீ ஏதாவது ஏதாவதுமாதிரி செய்ய கொண்காய். எங்களுக்கு தெரிந்த இரண்டு உயிரினை போலவதை நான் நினைப்பதும்பலிக்கிறேன்."

"அவன் பதில் சொல்வதில்லை. போகாமல் தரைவாய் பார்த்துக் கொண்டு நின்றுக். டிரைவர் ஜீப் அருகில் போய் அதைச் சரி பார்த்துக் கொண்பயிருந்தான். ஸார் இப்பதிருவான் மழையாகத் தெட்டு விட்டதா. இக்கிறீயா? அப்போதே அதில் புதல்பட மூடியுமா என்று அவனுக்குக் கவலை!

இந்த நிலையில் திடீரென்று பாதையின் நெல் பருவியிலிருந்து ஒரு பெரிய வாரி வேகமாக வருவது தெரிந்தது. அதன் 'தொட்டி' வெளியே எங்களைக் கவர்த்தது. மூன்று பேர்வருமே அதனுக்கு வரப்பட்டுத் தெறிப்பு பகலம் இருப்பினும்.

"ஐயோ! அவர்களுடைய போவிலிருந்தது. அட, பாவினா! நான்கு எவது பொறுக் காமம் நீங்கள் வேறு துரத்திக் கொண்டு வந்து விட்டார்களா?" அதன் பெண் அவரினும், நானும் டிரைவரும் அவன் கூறிப்பவநதைச் கேட்டுத் திருக்கிட்டு அவன் பகலம் இருப்பினும்.

"ஐயோ! காப்பாற்றுகங்கள் ஐயோ! எங்கிலும் என் குழந்தையையும் கொண்க வருகிறார்கள். உங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமே. மூன் போகவே நானும் குழந்தையும் தனிவாகப் போர்த்திக் கொண்டு உங்கள் ஜீப்பின் மூன் பக்கத்து ஸீட்டில் மூடக்கித் கொண்கிறேன்" என்னுள்.

எனக்கு அவருடைய பவத்துக்கும் பதறித்ததற்கும் அந்தமே தெரியவில்லை. விப்பயத்தான் வளர்த்தது. -இரக்கமாகவும் இருந்தது.

"சரி! ஏதிக் கொண்க. நக்குவாய் போர்த்திக் கொண்க. குழந்தை அழுது காட்டிக்கொண்டுதுவிடப் போகிறது. தூக்கிடுகிறது!" என்று எச்சரித்தேன்.

அவன் அவரைய அவசரமாக ஜீப்பின் ஏறி மூன் போகவே துணியாகப் போர்த்தி விட்டு மூடக்கித் கொண்கான். ஜீப்பிலுள் டிரைவர் கொண்டு வந்திருந்த 'சித்தான்' ஒன்று இருந்தது. வருகிறவர்களை எறிதெனக் கொண்க

எனமல் இருப்பதற்காகக் துணிக்கு மெல் அதைச் சித்தானையும் போட்டு மூடி வைத்தேன். பத்திரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டது போக குழந்தையும் அழுததையே சிறந்தி அடக்கி விட்டது. எப்படித்தான் அதன் அழுததையே அவன் சிறந்திடுகிறோ, தெரியவில்லை!

அவர வேகத்தில் மலை சந்தரவே அதிலும் படி பாய்த்து வந்தது அதன் காரி. இதனில் மூக்குக்கி வருக இரண்டு பெரிய கொண்கி வாய்ப் போகக்கிணப் போக வாரியில் மூன் விசைக்குவின் வெளிச்சம் விதாடிக்கு விதாடி நான்கு இருந்த இடத்தைத் தெருக்கித் கொண்பயிருந்தது.

வாரிக்கூண்டிருந்த வந்த ஆட்டனின் பேச்சுக் குரலிலிருந்து குறைந்தது ஏழெட்டுப் பேர்வழிதானாவது அதில் இருக்கவாய் என்று சொல்லியது.

சொல்லிக் வைத்தாற்போல எங்கள் ஜீப் புக்கு அருகில் வந்ததும் கொட்ட கொட்டத்துமும் நம் 'புலக்கிண' அடக்கித் கொண்டு 'டக்' கொண்டு நின்று அதன் காரி, டிரைவர் உட்பட ஏழெட்டு மூட்டுத் தூட்டன் அதிலிருந்து மீது குதித்து எங்களைத் தொக்கித் திருத்திடுவென்று ஒட்டமும் நடைபுறமாக வந்தனர். வந்தவர்களில் இரண்டு பேர்கள் துப்பாக்கி வைத்திருந்தார்கள். வேட்டைவாருகிறவர்களை உப்போக்கித் தெருக்கிப் பெரிய துப்பாக்கிவைக் அவை.

"இந்தப் பக்கமாகக் குழந்தையோடு ஒரு பெண் வந்தானே, நீங்கள் பார்த்தீர்களா?" வெக்கிணப் புடவை கட்டிக் கொண்பயிருப் பார். இப்பது இருபத்தெட்டு வருகிருக்கும்."

அந்த வாரி டிரைவர் என்னிடம் கேட்டான். "இக்கிறீயே! நான்கு கம்மா எங்கேட்டுக் கிண்கு வந்திப் பார்த்து வந்தோம். எப்போதோ இருப்பிப் போவிலுக் கொண்கிவ வர்களை மழை பவையாய் பிடித்துக் கொண்டு விட்டதனும் ஜீப்பை இப்படி சிறத்தி விட்டு இந்தத் தரைக் கொட்டகையில் நின்றுகொண்பயிருத்தோம். இப்போதுதான் மழை சிறத்தம் வெளியே வந்தோம்."

நான் பவந்தைச் சொல்கித்துக் கொண்டு பதறும் சித்தானமாக இப்படி ஒரு பொய்கவைக் கொண்கோன். அதுவக் அடுத்த வேளே என் பொய் வெண்குக் குப்பையாக ஒரு துரதிரிஷ்டம் அக்கே நடந்த விட்டது. சித்தானையும் வெக்கித் துணிப் போரிணையையும் மீறிக் கொண்டு குழந்தை மூணிக் அழுதின சத்தம் மெல்வக் கிண்கிசிறது. உடனே எங்குப் பகிரென்றது.

"அக்கெண்கு? ஜீப்பிலுக் குழந்தை மூணுகிற சத்தம் கேட்கிறதே!" என்று கேட்டுக் கொண்கே அந்த வாரி டிரைவரும் அவரின்கு வந்த மூட்டுத் ஆட்டனும் பிச்சுக்கித் தொக்கிப் பாய்த்தனர்.

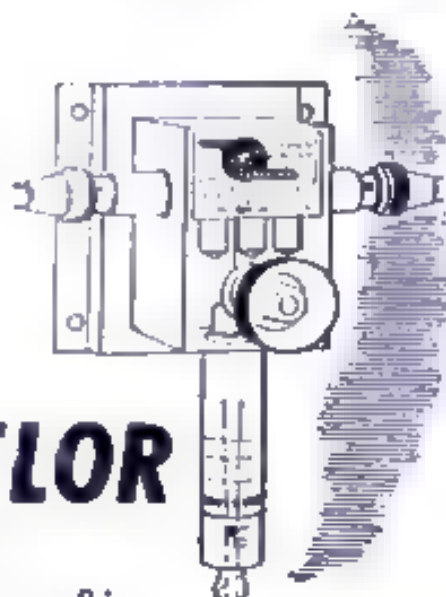
எனக்குச் சாவதாடியும் ஒடுக்கி விட்டது. இந்தத் தெருக்கியுள்ள சமையதில் எங்களைக் காப்பாற்ற மூன் வந்தான் டிரைவர். அவர்களுக்கு மூண்குமே பாய்த்து அவர்களைத் தடுத்து சிறத்தி. "ஐயோ சயோரம் படுத் திடுக்கிடுக்க. வந்திப் பார்த்து வந்த இடத் திலே குழந்தைக்குக் ஐக்கி தூரம். உதவடிக்காமலிருக்கக் சித்தானைப் போர்த்திப் படுத் திருக்காக்க. குழந்தை தூரத்தைப் போறுக்க மாட்டாமல் மூண்கு" என்று எங்களைக்

சுத்திகரிக்கப்படாத தண்ணீர்

அபாயகரமானது

இன்றைத் தண்ணீர் எத்தனையோ வகைகளில் பாதிக்கப்பட்டு ஒரே நாளில் அபாயகரமான நோய்களை உற்பத்தி செய்யும் சாதனமாகலாம்.

தண்ணீரைச்
சுத்தப்படுத்துவது

SURECLOR

சூட்டோமாடிக்

வாட்டர் - குளோரினேஷன் யூனிட்

கிறவுவதும் இயக்குவதும் கலப்படம். என்பவர்கள் “ஸூர்க்லோர்” பிராம தண்ணீர் சுத்தி, ருவிஸில் வாட்டர் ஓர்க்ஸ், நோட்ட எஸ்டேட்கள், தொழிற்சாலை தண்ணீர் வசதித் திட்டங்களுக்கு மிகவும் நெக்த வகையில் உதவுவது.

○○○

விவரங்களுக்கும், “ஸூர்க்லோர்” யூனிட் அளப்பதற்கும் விசார்த்துங்கள் :

ஈசன் இன்ஜினியரிங் கம்பெனி லிட்.

57, செகண்ட் ஸ்டேட் - - - மதராஸ் - 1

மற்றும்

தி பயனீர் சைக்கிள் ஹவுஸ்

மேலக் கோபுர வீதி - - - - - மதுரை

1956 DODGE

with
Jet-fin
styling

The 1956 Dodge with its new FORWARD LOOK and incorporating new features takes you to new standards of performance. Look at these features:

- ★ New 12-volt electrical system gives quicker, easier starting, longer spark plug life, plenty of current
- ★ Maximum vision with new horizon windshield wrapped around top and bottom
- ★ New safety door latch for passenger protection
- ★ Redesigned sealed beam headlights extend zone of lighting on left side by 80 feet
- ★ Independent hand brake provides real emergency brake function
- ★ Safety-rim wheels, tubeless tyres and many other features

New Pep with Increased Horsepower

The 6-cylinder engine is of proved dependability and economy.

Upswept fin tails give the impression of speed to every line of the car

Progressively Manufactured by:
THE PREMIER AUTOMOBILES LTD.
BUELA, BOMBAY

Dealers:
M/s. ADDISON & Co. (Private) Ltd.
MOUNT ROAD - MADRAS

கட்டிக் காட்டினும், எனக்கும் தன் தந்திரத் தைக் கண் ளாண்டியிருவே தெரிவித்தான்.

"சரி, நீங்க சொன்னது போதும். எங்க ஆத்திரம் நான்கள் தேடி ஆய்வீறும். பாவியப் பெண் ஒரு தோட்ட முதுகாயைக் கத்தி யாவே குத்திவிட்டு ஓடி வந்து விட்டாள். அது தான் அப்போதிருந்து ஊரிலைய எடுத்துக் கொண்டு தேடி ஆய்வீறும்" என்று கூறி விட்டு அவர்கள் திரும்பிப்போய் வாரியை ஏறிக் கொண்டனர். ஊர் புறப்பட்டது. அந்த ஊர் டுரைவர் போலி போக்கிக் கூறிவிட்டுப் போன செயலையைக் கேட்டவுடன் எங்கள் இருவருக்கும் தூக்கியாசைப் போட்டது. அப்படியே உச்சத்தின் படைசென்று செடித்து விடும் போலிருந்தது.

அதற்குள் போர் வலையைப் பற்றிக் கொண்டு குழந்தையோடு இதழிய அவ னிடம், "என்னயமா இது? அவைக் கொல் விட்டுப் போகிறது திருத்தாது"....என்று திணைப்புடன் கேட்டேன்.

"திருத்தான்....சத்தர்ப்பம் எங்கே அப் படிச் செயல் வைத்து விட்டது!"

"என்ன் ஒரு ஆள்க் குத்திக் கொண்டு செத்து விட்டா துணிக் கொண்டு ஓடி வருகிறாய்?"

"ஐயா! நீங்கள் சகோதரிகளோடு பிறந்த மனிதர் என்னை திணைக்கிறேன். இவ்வாவிட் டால் சற்றுநாள் நீங்களை கூறியதுபோல் உங்கள் சகோதரியாக திணைத்துக் கொண்டு நான் சொல்லப்போவதை நம்பிக்கையோடு கேளுங்கள். கேட்ட பின்பாவது நான் என் திலையில் அப்படிச் செய்வதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்" என்று அவன்.

"டுரைவர்! சீக்கிரமாக சிப்பை ஒரு... ஊரார் வம்பெல்லாம் நமக்கு எதற்கு? யார் கதைகளையும் நாம் கேட்க வேண்டாம். நீ வண்டியைக் கொடுப்பதற்கு வழி செய்! ஊருக்குப் போகலாம்...." அந்தப் பெண் னிடம் ஒரு விதமான வெறுப்பும் அருவருப்பும் திடீரென்று எனக்கு ஏற்பட்டன.

என்னுடைய இந்தத் திடீர் மாற்றத்தை அவன் புரிந்து கொண்டானோ, இல்லையோ? யெவ்வைத் திறுதி விட்டான். டுரைவர் வண்டிக்கு அடியில் படுத்து டார்ச் விளக்கின் உதவி கொண்டு சிப்பை வேலையைச் செயல்

ஆரம்பித்து விட்டான். நான் மேலு குவித்து உட்கார்த்த கொண்டு அவனுக்கு சிப்பைக் ஒத்தானை செய்து கொண்டிருந்தேன்.

குழந்தையின் அருகை ஒலி கேட்கவில்லை; அழுது அழுது அவன் தோளில் சாய்ந்தபடி தூக்கிவிட்டது போலிருக்கிறது.

சீக்கிரமணி தேரம் செரு நம்புரமாக சிப் பை வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தோம். மேலே விடுத்து எழுந்து நான் நிமிர்ந்தேன். அப்போது அவன் தின்று கொண்டிருந்த இடம் குவி யமாக இருந்தது. "சரிதான்! எங்கோ புறப் பட்டுப் போய் விட்டான் போலிருக்கிறது. சனி விட்டது. திம்மதியாக எங்குதூப் போகலாம்" என்று என்னை மனத்தைத் திரும்பிப்படுத்திக் கொள்ளலுண்டென்றான். டுரைவர் வண்டிக்கு அடியிலிருந்து டார்ச் விட்டும் வலுமாக எழுந்திருந்தான்.

"நீ வண்டியைக் கொடுப்பதின வழியைப் பாரு" என்று அவனிடம் கூறி விட்டு, சாய்ந்து கொள்ள வசதியாக இருக்குமே என்று பீக் ஸீட்டுப் பக்கம் போனான். ஸீட்டில் ஏறுவதற்குக் காலை எடுத்த வைத்த வன் பதறிப் போய்க் மேலே இறங்கினான்.

"அந்த டார்ச்சை இப்படிக் கொளு!" என்று கேட்டு வாகனிய நான் பீக் ஸீட்டில் 'டார்ச்' ஒலியைப் படரவிட்டேன். அங்கே வெள்ளைத் துணியைப் போர்த்தி, நுகம் மட்டும் தெரியும்படியாக அந்தக் குழந்தை விடப்பட் டிருந்தது. குழந்தை திம்மதியாகத் தூக்கிக் கொண்டிருந்தது.

"அடடா! குழந்தையை நம் தலையிலே கட்டிவிட்டுப் போய்விட்டான் போலிருக்கே?" "நான் எழுந்து அப்பா! நான் எழுந்து இவ்வைக்குத் திருவார்த்தி மலக்குப் புறப் பட்டு வந்ததை ஏழேழு ஐஸ்மத்துக்கும் மறக்க மாட்டேன்...."

டார்ச் ஸீட்டில் அந்தக் குழந்தையின் மூகத் தைப் பார்த்தேன். மயர்ந்து விக்கித்த தாமரைப் புஷ்பம் போல் தங்க நிறத்தில் அந்தப் பச்சியை சிவ நிரம்மமானதாகக் காட்சியளித்தது. துணியை இயேசை விலக் கிப் பார்த்தேன். அது பெண் குழந்தை. ஒரு வயதுக்கு மேலிருக்கும். குழந்தை என்னும் வெறும் குழந்தையா? அந்த மாதிரி அழகு

“கல்கி” மார்ச் மாதச் சிறுகதைப் போட்டி பரிசு ரூபாய் நூறு

மாதந்தொறும் நடக்கும் இந்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் எழுத்தாளர்கள் என் கொளும் வைத்து கொள்ளலாம். எழுத்தாளர்கள் சொத்தாகவெ கதைகள் புனைந்து அனுப்ப வேண்டும். போட்டிக்கு ஒருவர் எத்தனை கதைகள் வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம். கதைகள் “கல்கி”-யில் ஆறு பக்கத்திலிருந்து எட்டு பக்கத்துக்குள் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் அந்தந்த மாதப் போட்டிக்கு வந்த கதைகளில் சிறந்த தற்கு நூறு ரூபாய் பரிசு வழங்கப்படும்.

முத்திய மாதப் பரிசைக் கதை அடுத்த மாத மூன்றாவது வாரத்திலே வெளியாகும். பிரசுரத்துக்குத் தகுதியுள்ள மற்றக் கதைகளும் “கல்கி”-யில் பிரசுரமாகும். கதைகள் அந்தந்த மாதம் 30-ம் தேதிக்குள் “கல்கி” காரியாலயத்துக்கு வந்து விடவேண்டும்.

கதைகளைத் திரும்பப் பெற விரும்பும் எழுத்தாளர்கள் கதைகளுடன் போதிய தபால் தலைகள் வைத்து அனுப்ப வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறோம். தேர்ந்தெடுத்த கதைகளைத் திருத்துவதற்கும், குறைத்து வெளியிடுவதற் கும் ஆசிரியருக்குப் பூரண உரிமை உண்டு.

நிறைந்த குழந்தையை ஆவிரத்தின் ஒன்று. பத்தாவிரத்தின் ஒன்றுதான் கண்ணாடியும். குழந்தையை மறுபடியும் போர்த்தி விட்டேன். அது தூக்கத்தில் புரண்டு படுத்தது. சிரிப்புக் கொஞ்சம் அந்தப் பிஞ்சு இதழ்கள் எதற்கு உம் மனத்தையும் இளக்கி விடும்.

"புரையார்! உட்காரு.... கொஞ்ச நேரம் காத்திருந்து பார்ப்போம். அரவிச்சியானால் பின்பு குழந்தையைக் கொண்டு போக வேண்டியதுதான்."

நேரம் கடந்து கொண்டே இருந்தது. மணி பத்தே எம். இரண்டு பேருக்கும் பசி வலிந்ததை கிணியினர். "இனிமேல் பார்ப்ப தில் பயனில்லை. புறப்பட வேண்டியதுதான். அவசியமானால் ஊருக்குப் போய்க் குழந்தையைப் புறக்கப்படிப் பிடித்துப் பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்து கொண்டுவரம்" என்ற தீர்மானத்துடன் இருவரும் கிளம்பிவிட்டனர்.

பார் செய்த புண்ணியோ! அந்த இரவில் அவ்வளவு பயங்கரமான மனநிலை பெற்று முடிந்த பிறகு, குழுவியமெடுப்பான் திகைத்த மனம் ரத்தக்களில் ஒரு துன்பமுயிர்த்த தீப் மணி அடியாரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தது. 'குழந்தை தூக்கம் உலிந்து அழதான் சமா தானப்படுத்த முடியுமோ' என்று கவலைப் பட்டோன். நல்ல வேளையாக ஊர் வருவதற்குள் குழந்தை தூக்கத்திலிருந்து ஒரு தடவை கூட விழித்துக் கொண்டேயே இல்லை.

ஊர் வந்து சேர்ந்த போது இரவு ஒன்றரை மணி. இரண்டாவது ஆட்டம் சீவிமா கிரு கிற நேரம். புரையார் காவியில் வருவதாகக் கூறி விட்டுத் தன் விட்டுக்குப் போனான். நான் என் மனைவியை அழைத்துச் சருக்கமாக அந்தக் குழந்தையின் வரவாதார அலங்குக்குச் சென்றேன் அந்த அலகிடம் கொடுத்தேன்.

அவர் குழந்தையைத் தோலில் காத்திக் கொண்டு சைமலவதைக்குள் போனான். நான் வருகிற வழியிலேயே ஒரு சிலிமாக் கொட்டாக வரவில்லை இருந்த நேரமட்டமில்லை என்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு வந்திருந்தேன்.

"குழந்தைகளைப் போட்டுக் குழந்தையை அழாமல் தூக்கப் பண்ணு" என்று அவரை எச்சரித்து விட்டுப் படுக்கச் சென்று விட்டேன் நான். அங்கேயும் மனக் குழப்பமும் விருந்து ஒழிந்திருந்த உடல் கிரையின் தூக்கத்தின் வசப்பட்டது.

மறுநாள் காலை எழுந்திருக்கும் போது ஒன்பது மணிக்கு மேல் ஆகிவிட்டது.

"குழந்தை ரொம்பச் சளித்தான் இருக்கிறா? அழுதான். நரண்டு. ஒண்ணும் கெடவாது! காவியிலே எழுப்பிப் பாக் காப்ப்சிப் போட்டேன். புது முகம்னு கொஞ்சமாவது சினுல் கண்ணாம? பெருகு குழந்தை மாதிரி ஒட்டிக் கொண்டு விட்டது!" இரப்பின் அந்தக் குழந்தையும் கையில் காப்பி தம்பளும் காட்டி வந்தான் என் மனைவி என்னை நோக்கி வந்தான்.

"எப்படியானால் என்ன? திருமார்த்தி மனைக்குப் போய்விட்டு இப்படி ஒரு குழந்தை போடு வருவான் என்று நீ கணவன் கூட நினைத்திருக்க மாட்டாய்!"

"எவ்வளவு தூம் நினைக்கிறாய் நடக்கிறதா என்ன?" குழந்தையை ஆகை தீரக்

கொடுத்தி கொண்டு போய் தம்பளும் திருப்பிப் போனான் அவன்;

நான் அவரைக்கு ஆயிப் போனவிலை; விஷ போட்டுவிட்டேன். பத்திரிகைதார மணி கணாருக்கு புரையார் வந்து சேர்ந்தான்.

"ஊர் போ! வா. குழந்தை என்மனிடம் எவ்வளவோ நான் பழகிற்றுப் போன இருக்கிறது. அழவே இல்லை. 'போட்டோ' பிடித்து எவ்வாறு பத்திரிகைகளிலும் விளம்பரம் போட்டு கிறோமோமா? அவனுக்குத் தெரிந்த வக்கை யாராவது பத்திரிகை பார்த்துச் சொன்னால் அதைக் கேட்டு இங்கே வரமாட்டானா? வந்தால் குழந்தையைக் கொடுத்து அனுப்பி விடுவோம்."

"எதற்கும் நான் ஒருநாள் பார்த்துவிட்டுச் செல்வனாகுக! எங்கெவ்வளவோ அவன் உயிரோடு இருப்பான் என்றே நம்பிக்கையே இல்லை."

கொஞ்ச நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்த விட்டு விட்டுக்குப் போய் விட்டான் அவன்.

மீதுதான் பத்திரிகைகள் அந்தச் செய்தியைப் படித்த போது நான் திருக்கிட்டேன். விவரம் வேதனையும் ஒருக்கே அடைந்தேன்.

"ஒருநாள் சோத்துப் பாதை எல்லைட் அருகே இளம் பெண் தற்கொலை. ஏதாவது அவன் போலீஸாரால் தேடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தவனாம். அவனுக்கு ஒன்றரை வயதில் ஒரு பெண் குழந்தை உண்டென்றும், அவன் வேலை பார்த்து வந்த எல்லைட் முதலாளி அவனிடம் தவறாக நடந்து கொண்டிருப்பதற்கும் அவரைக் குத்திக் கொலை செய்து விட்டுத் தன் குழந்தையோடு ஓடிய அவன், நேற்றிரவு தற்கொலை செய்து கொண்டு விட்டான். அவன் குழந்தை என்ன ஆயிற்றென்று தெரிவதில்லை. போலீஸார் புறம் விசாரித்து வருகின்றனர்."

என்ன செய்தென்று தெரிவாமல் திகைத்துப் போய் உட்கார்ந்தேன்.

பத்திரிகைகளைப் படித்தீர்களா? விளம்பரத்துக்கு அவசியம் இல்லை! குழந்தை இங்கேயே வளரட்டும்" என்று கூறிக் கொண்டே வந்தான் புரையார்.

"இதோ பாருங்கள். குழந்தை என்ன அழ வாகச் சிரிக்கிறது? 'அம்மா' என்றே என்னைக் கூப்பிடுகிறது!"—என் மனைவி குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தான். குழந்தை, உலகத்தை வெல்லும் விளையாக்க கொடுத்தா லும் ஒரு காதுதான் அழகுச் சிரிப்பு ஒன்றைத் தன் சின்னத்திலே மாதிரி இதழ்களில் சித்திக் கொண்டிருந்தது. புரையார் அதனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். நான் எதிரே வக்கை மாட்டியிருந்த சர்வசையரின் படத்தைப் பார்த்தேன்.

"இதோ! நீ நல்ல விளையாட்டப் படைக்கிறாய். மண்ணுமேல் தாக்காத அழகை வெல்லும் உருவாக்கி அழப்பிழைப்பு! சேற்றில் செத்தாவரை! குப்பையில் குக்கத்தி! அழகுமேல் என்ன பயன்? அந்த நல்ல விளையாட்டில் சைமல் தலக்கெடல் புறுதியிலும் எழித்து கிறிபெரியே!" என்று என் மனம் இவ்வளவு இதைக்குக் கேட்டது.

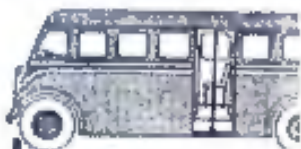
புதிய திட்டங்களிலும் ப்ராஜெக்ட்களிலும் பெயிண்ட்கள்

...இந்தியாவின் புதிய திட்டங்கள் வக் திரத்தொழில் அமைப்புக்கும் இவைகளின் பயனிடமானதும், விரைவில் பொருத்திவரும், அதிகரித்துக்கொண்டே வரும் துறைகள் தேவைகளின் காரணமாக, ஹாலிமார் பெயிண்ட்கள், நெய்தல் உலாப்பு, கைல் பாலுக்காப்பு அளிப்பதோடு கூட, சாத்தியமானவையும், கார்த்தியாகவும் திருப்பி உண்டு பண்ணும் வகையிலும், தயாரிக்கும்படுகின்றன.

...கனெனில், இந்தியாவின் ஹாலிமார் பெயிண்ட், கம்பெனியாருக்கு மட்டுமே 55 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பெயிண்ட் தயாரிக்கும் அனுபவம் இருந்து வருகிறது.

செத உபயோகங்களிலும் பெயிண்ட் ஆட்டி செய்வும்பொழுது அங் உபயோகத்தை தெரிவிப்படுத்தவும்

ஹாலிமார் பெயிண்ட்கள்

ஹாலிமார் எம்.ஹாஸித் பெயிண்ட்களின் முழு விவரங்களுக்கும் ஹாலிமார் செக் ரெபரங்கல் கிப்பெண்டை, தயார் பெட்கு 68, கல் கத்தர்-1 க்கு கேட்டு மூலத்தவும்.

வியர்வை நூற்றங்களுக்கும் சாதாரண சகும் நோய்
களுக்கும் விஞ்ஞானம் தரும் புத்தம்புதிய பதில் . . .

ஆக்டிவ்

இந்தியாவுக்கே ஒர் அழகான கோட்டை இப்போது உண்டா!

தேசமில் ஐயங்கொரு முறைதவம் உருவத்துக்கும் பாசமில்புர
ஆட்டமர் அடங்கியுள் ளகாணத்தாங்கதாம் பரிசு டுப்பெயர் சொம்
கத்தகைய பாசமில்புரம் உய்க்குக்கு அங்கிடுமது. மயங்கா டுபா
கம்பெனரின் 'ஆட்டமர்' களிப்பது அந்நிதனமாக சீர்ப்புணமாகி
யுள்ள ஓர் ஆட்டம் விருந்தினர்—விவரமாய் காநிதம், நகர்ப்புர
பேரகர பற்பய சாதாரண சுகம் சொங்குக்குத் தாணமான,
கனமுகுல் புலப்படாத விருந்தினர்மம் ஒழிக்கலவத.
அமெரிக்க மெதுகல் அமெரிக்கியத்தும் அந்நித பூக்கமாக அங்கி
கிக்கப்பட்டுள்ள 'ஆட்டமர்'

[illegible]